

ARA SEÇİMLERLE İLGİLİ POLİTİK BÜRO GÖRÜŞÜ:

Aşağıdaki Politik Büro görüşü Parti radyoları ve yayınlarıyla, Merkez Komitesi Bildirisiyle, açılacak, kanıtlanacaktır.

1. Hükümet kendisi için elverişli koşullarda ara seçime gitme, antidemokratik, eşitsiz ve yolsuzluklara açık seçim koşullarına dayanarak, bir kere daha halk düşmanı, ulusal çıkarlara ters politikasını seçmenlere onaylatma, böylece, genel seçimlere kadar zaman kazanma çabası içindedir. Onun amacı diğer seçimlerde oylarını koruyabilirse, ABD'nin saldırgan politikasına uyan yeni adımlar atmak, IMF'nin dayattığı yeni ekonomik önlemleri uygulamak ve ordu üst çevrelerinden, Milli Güvenlik Kurulu ve Cumhurbaşkanı'ndan kaynaklanan yeni Türk Ceza Yansı'ndaki baskıcı değişikliklerle rejimin kurumlarını pekiştirmektir.

2. TKP muhalefet çevrelerinde yer yer ortaya çıkan kolay bir seçim zaferi kazanma hayaline karşı halkımızı uyarsacaktır. Hükümet milyonlarca yurttaşın faşist baskılar ve propaganda aracılığıyla politika dışına itilmiş olmasına, iki ana politik yasal muhalefet akımının (sağ merkez ve sol merkez partileri) kendi içlerinde bölünmüş olmasına ve TKP, Sol Birlik partilerinin, diğer sol örgütlerin yasaklanmasına bel bağlamaktadır. Bölünmüşlüğün ve yasakların başlıca sonucu, muhalefetin politika dışına itilen geniş yığınalarda mevcut durumda gerçek bir değişiklik olacağına dair umut yaratmasını engellemesidir.

3. Öte yandan bu seçimler parlamentoda mevcut güçlerin oranını değiştirmeyecekse de ülkemizin politik yaşamı bakımından büyük bir önem taşımaktadır. Bu önem herşeyden önce Üzal hükümetinin ara seçimlerden hemen sonra atacağı şu adımları engelleme

zorunluluğuyla bağlıdır.

- Türkiye'ye ABD'nin nükleer silahlar yerleştirmesi, yeni üsler kurması planı hükümet tarafından onaylanmıştır.

- IMF'nin yeni bir devalüasyon, KİT'leri tasfiye ve öteki halk karşıtı önlemler alınması teklifi hükümet tarafından onaylanmıştır.

- MGK ve gizlenen cuntanın 141-142, 146 ve 163. maddeleri olağanüstü ağırlaştırma x isteği hükümet tarafından onaylanmıştır.

İşte şimdi ara seçimler herşeyden önce bu adımları durdurmanın bir aracı olabilir. Bu, muhalefetin elde edebileceği gerçekçi bir hedeftir.

4. Aynı zamanda ara seçimler bugünkü karanlık durumda ciddi bir değişiklik için daha derin ön koşullar yaratabilir. Eğer ANAP oylarında hissedilir bir düşme gerçekleşirse, o zaman demokrasi uğrundaki savaşımın olanakları genişleyecektir. Bu durumda ANAP'a destek veren militarist cunta çevrelerine karşı ordudaki demokratik eğilimli çevrelerin konuları güçlenebilir. Parlamentodaki ANAP çoğunluğu sarılabılır ve en başta işçi sınıfının, emekçilerin aşağıdan baskısıyla demokratik bir gelişme için elverişli koşullar oluşabilir. TKP ara seçimlerde elde edilecek başarıyı demokrasiye doğru gerçek bir dönemece çevirmek için çalışacaktır.

5. Hükümetin bundan öte halk düşmanı adımlarını önlemek ve dogallıkla daha köklü değişiklikleri sağlamak için olsun, ara seçimlerde tüm muhalefetin ANAP'ı geriletmesinin son derece zor ve çetin bir iş olduğunu unutmak yığınlara mutlak bir başarıya ulaşılacağı yolunda gerçekçi olmayan bir iyimserlik aşılacak bugün en zararlı tutum olur. Halka gerçek durumu, hükümetin gerçek gücünü, onun antidemokratik ve demogojik imkanlarını hiçbir şey gizlemeden anlatmak ve yurttaşları zorlu bir savaşıma hazırlamak gerekir. Aksi halde ANAP'ın biçimsel bir başarısı (örneğin oyları azalırken

11 milletvekilinden 7-8'ini kazanması) bile demokrasi saflarında derin bir hayal kırıklığı yaratacak ve bu ANAP'ın ve rejimin o zaman güçlenmesine yardım edecektir. (Parti özellikle oyları düştüğü halde 11 adaydan çoğunluğu ANAP'ın alması halinde, bu parti tarafından bu sonucun demagojik kullanılmasına karşı şimdiden öalem olacak ve uyarı yapacaktır).

6. TKP, ANAP'ın seçimlere elindeki tüm devlet olanaklarıyla, tüm mali olanakları kullanarak katılmasına rağmen, onu geriletmenin yalnız ülke için zorunlu olduğunu değil, aynı zamanda olanaklı olduğunu da görmektedir. Başarının koşulları şunlardır.

- Muhalefet partileri şu ya da bu yolla kendi aralarında bir seçim anlaşması, uzlaşması, bloku vs. yapar, her ilde ortak adaylar oluşturmaya çalışır, ANAP'ın karşısına tek bir güç olarak çıkabilirlerse;

- Özellikle, SHP ve DSP arasında seçimlerde yalnızca ANAP'a yarayacak olan seçim rekabeti önlenir ve bu partiler arasında bir anlaşma sağlanabilirse;

- DYP'ye karşı, HDP'nin parçalayıcı yeltenişleri durdurulabilirse

- Eski CHP oylarının ve AP oylarının parçalanmadan bu partileri şimdi temsil eden partilere yönelmesi sağlanabilirse;

- Tüm yasa dışı sol güçler seçimlere katılan yasal muhalefetle ilgili ortak bir tutumu kararlılıkla benimseyebilir ve bunu herşeyden önce işçi sınıfının (örneğin Türk-İş'in mitinglerinde) eylemleri içinde hayata geçirebilirlerse,

- Yasal ve yasa dışı tüm muhalefet hükümetin ülke ile, halkın ve tüm insanlığın çıkarları ile ilgili sorunları bayağılaştıran, saptıran halkı en yozlaşmış yöntemlerle, şövenizme, yapay dış sorunlar yaratarak oyalama taktiğine karşı, şimdiden ana hatları ortaya çıkan her parti tarafından ayrı ayrı savunulan asgari müşterekler temelinde, ciddi, gerçekçi, ortak bir platformda birleşebilir ve

ANAP'a alternatif bir programla halka başvurabilirlerse,

- Tüm bu alternatif programı daha şimdiden en geniş kitle eylemleri aracılığıyla ve fiili bir işbirliği içinde ya da paralel olarak yayabilirlerse,

- Hükümetin TV ve TRT'yi muhalefete kapatmasına karşılık basındaki demokrasi yanlısı çevreler hükümetin kışkırttığı içeriksiz, yoz, tartışma tuzagından kendilerini kurtarıp ve muhalefetin sesini objektif olarak okuyucularına duyurabilmek için kimi gazete patronlarına rağmen cesaretli adımlar atabilirse,

- Üniversiteler, gençlik dernekleri, meslek kuruluşları, aydınlar somut taleplerle aktif eyleme atılabilirlerse,

- Herşeyden önce, Türk-İş'in (şimdi yönetimin vazgeçme eğilimi gösterdiği) 11 seçim bölgesinde "hükümete oy yok" sloganıyla miting yapma kararı yaşama geçirilebilirse ve her sendika vargüçle bu mitinglere katılır ve işçilerin bu eylemleriyle ortaya koydukları talepler (örneğin Türk-İş Başkanlar Kurulu'nun talepleri) nüfusun her kesimini en geniş şekilde duyurulabilirse, mücadele için kendinde cesaret bulamayan çevrelere işçi sınıfı bu yolla cesaret aşılayabilirse...

- ara seçimlerde ANAP cuntanın, ABD'nin, IMF'nin ve vurguncu holdinglerin tüm desteğine, antidemokratik eşitsiz seçim koşullarına, baskı ve seçim hilelerine rağmen geriletilebilir, demokrasiyi kazanma yolunda kazanımlar elde edilebilir.

7. Bu gerçekten elde edilmesi zor amaca ulaşabilmek için ~~TKP~~ elden gelen herşeyi yapacaktır.

-TKP Ulusal Konferans hazırlıklarını seçim kampanyasıyla birleştirecektir. Bu ne demektir ? Bu, konferansa sunulacak olan Ulusal Demokratik Alternatif programlarının ve seçim platformunun seçim kampanyası boyunca yığınların ve ~~ve~~ tüm muhalefet partilerinin tartışmasına açmak, böylece hükümet karşısında en geniş güçlerin ortak bir alternatif program çevresinde birleşmesine hizmet etmektir.

- Parti tüm muhalefetin hükümete karşı ulusal çıkarlardan ve barıştan yana taleplerini, eylemlerini ikircimsiz destekleyecektir.

- Parti, kendisine kulak veren tüm yurttaşları seçim kampanyasına aktif katılmaya, TKP'nin görüşlerini benimsemese de hükümete muhalefet eden herkesle yakın işbirliği yapmaya, muhalefeti her ilde ortak adaylar septamak için uyarmaya çağırarak, fakat tüm bunları yaparken özellikle şu ya da bu adayı desteklerken her partinin özel durumunu dikkate almaya, cuntanın ve ANAP'ın bu partileri antikomünizm silahıyla vurmalarına fırsat vermemeye özen gösterecektir.

- TKP ara seçimlerle ilgili olarak, tüm muhalefet partilerinin komünistlere yapacakları her türlü öneriyi, talebi görüşmeye, ya da kamuoyu önünde partimize yöneltilecek ve bizden beklenenleri içeren ciddi her görüşü ve isteği, uyarı ve eleştiriyi dikkate almaya hazırdır.

- TKP'nin ara seçimlerdeki amacı, en geniş demokratik güçlerin ortak bir alternatif programda hükümete karşı birleşmesine ve yığınların bu talepler uğrunda eyleme atılmasına yardım etmek ve bu birleşik güç sayesinde muhalefetin seçimlerde başarıya ulaşabilmesine katkıda bulunmaktan başka bir şey değildir. Komünistler, kendi partilerinin ancak tüm demokratik muhalefetle birlikte güçlenebileceğini bilmekte, bu nedenle aramızda derin ideolojik, politik ayrılıklar olmasına karşın muhalefet partilerinin güçlenmesinden dar parti çıkarları adına çekinmemektedirler. Komünistler için şimdi herşey "demokrasi için, barış için", "halkın refahı için!"

8. Parti Örgütleri için:

- Parti Örgütleri PB'nun seçimlere ilişkin bu genelgesini derhal görüşmeli ve her bir örgüt bu görüşleri hayata geçirmek için kendi eylem planını kararlaştırmalıdır.

- Seçimlerin ortamı, içeriği, seçimden minimum ve maksimum ne

beklendiği, başarının koşulları, nelerin yapılması gerektiği yolundaki yukardaki görüşler ve partinin alternatif programları nerelerde, kimlere, nasıl, hangi konspiratif önlemlerle, legal-illegal çalışmayı hangi yolla birleştirerek, hangi tür ajitasyon araçlarıyla vs. anlatılacaktır ?

- Muhalefetin şu ya da bu kesimiyle işbirliği için ne gibi kontaklar vardır ? Nasıl kullanılacaktır ? Özellikle tabanda farklı politik partilerden işçiler, emekçiler, gençler, aydınlar, kadınlar arasında nasıl işbirlikleri gerçekleştirilecektir. Bunlar nasıl eyleme yöneltilebilecektir ?

- Her üst komite bu ve benzer konularda özellikle Türk-İş mitingleri ve seçim toplantılarıyla ilgili realist planlar yapmalıdır.

- Parti komiteleri, üyeleri ve sempatizanları iyimser hayallere karşı özellikle uyarmalıdır. Muhalefetin muhtemel bir yenilgisinden sonra bu muhalefetin sıralarında ortaya çıkacak olan dağınıklık karşısında TKP muhalefeti yeniden toparlama ödeviyle karşı karşıya gelebilir. Bu ödev ise parti kadrolarının boş iyimserliğe karşı uyarılmasıyla ve partinin sıralarında yüksek moral yaratılmasıyla gerçekleştirilebilir. Bu amaçla kadroların dikkati seçimlerin aritmetik sonuçlarına değil, ulusal konferans hazırlıklarında ve seçim kampanyasında, kitle çalışmasında elde edilecek başarılarla çevrilmelidir. Komiteler alternatif programlarımızın yayılması için vargüçle çalışmalı, yığınları ve muhalefeti alttan ve üstten birleştirme yolunda seçim kampanyası boyunca, son derece küçük de olsa kısmi başarılar elde edilmeli. Ve bu başarılar parti kadrolarının, sempatizanların moralini yükseltmek için parti içinde propaganda edilmeli, parti yayın organlarına bildirilmelidir.

- Parti alternatif programlarının yığınlar arasında yayılması ve benimsetilmesi en önemli görevdir. Çünkü bu programlar yığınlar arasında ne kadar yayılırsa, seçimlerden sonra ya da şu ya da bu

zamanda muhalefetin hükümete gelmesi halinde ve gelecek genel seçimlere kadar partinin muhalefeti ileriye doğru yönlendirmesi için yığinsal baskı imkanı yaratacaktır. Esas olan partinin yığın gücünü artırmaktır.

- Parti kadrolarını (1) Legal solw parti xw tartışması altında yayılan legalist havaya, 2) ara seçimlerde kolay bir zafer kazanılacağı yönündeki benzer nitelikteki hayallere karşı uyarmak, her şeyden önemli olanın illegal partimizi daha da güçlendirmek olduğunu kavratmak ve ancak böyle bir partiyle genişleyen legal olanakları kullanabileceğimizi ve ancak böyle bir partiyle parlamenter yöntemlerden yararlanabileceğimizi sürekli anlatmak ideolojik ödevdir. Örgütsel alanda bu anlayış Marksist-Leninistlerle oportünist elemanlar arasındaki, aktüel temel ve birincil ayrılığı oluşturuyor. Çünkü bu, yani, illegal partiyi güçlendirmek, onu sanki legal bir partiymiş gibi en geniş yığınlar arasında bulunabilecek, bunlara çözüm getirebilecek ölçüde aktif, canlı, duyarlı bir düzeye yükseltmek, işte tüm bunlar demokrasi savaşının ve gelecekte ise sosyalizm savaşının zaferi için şu anda yerine getirilmesi gereken acil ödevimizdir.

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ'NİN
PARLAMENTO ARA T SEÇİMLERİNE İLİŞKİN
AÇIKLAMASI

28 Eylül Pazar günü parlamento ara seçimleri yapılacak. ANAP hükümeti 12 Eylül rejiminin kendisine sağladığı olanakları kullanarak bu seçimlerin, antidemokratik ve eşitsiz koşullarda geçmesi için gerekli önlemleri alıyor. Çünkü ANAP demokratik koşullarda yapılacak ve yolsuzluğa başvurma olanakları bulamayacağı bir seçimde hiçbir başarı elde edemez.

ANAP hükümetinin ancak ara seçimlerde oylarını korumak, genel seçimlere kadar zaman kazanmak ve bu sürede ABD emperyalizminin ve işbirlikçi tekellerin kendisinden beklediği barış ve halk düşmanı yeni adımları atmaktır.

ANAP hükümeti:

- ABD'nin topraklarımıza yeni nükleer ve kimyasal silahlar yerleştirmesine izin vermeye, sosyalist ülkelerle ilişkileri tehlikeli şekilde gerginleştirmeye,

- İMF'nin ve işbirlikçi holdinglerin isteği doğrultusunda yüksek çaplı yeni bir devalüasyon ve bir dışı san yapmaya, KİT'leri yabancı ve yerli tekellere devretmeye,

- Evren'in ordusu üst yönetiminin, Milli Güvenlik Kurulu'nun istekleri doğrultusunda Türk Ceza Yasası'nın 141, 142, 146 ve 163. maddelerini daha da ağırlaştırmaya hazırlanmaktadır.

ANAP hükümeti seçimlerde her türlü baskı ve yolsuzluğa başvurmaya, oy avcılığı için radyo ve televizyonu, devletin ve ANAP'lı belediyelerin kasesini kullanmaya hazırlanırken, iktidarın

akıl hocaları da, daha şimdiden, ANAP'ın oy oranı düşse bile seçim sonuçlarını bir ANAP zaferi gibi göstermenin yollarını planlıyorlar.

Seçimlere katılma olanagina sahip olan yasal muhalefet partileri ANAP'ı yenilgiye ugratmak istiyor ve seçimlerden başarıyla çıkacaklarını açıklıyorlar.

Ara seçimlerde ANAP'ın yenilgiye ugratılması gerçekten de büyük bir sorumluluktur. Eğer bu başarılabilirse, ANAP oylarında hissedilebilir bir düşme sağlanabilirse, parlamentodaki güçler oranı değişmese bile hükümetin yeni halk düşmanı adımlar atmasını durdurmak olanaklı olabilir.

Ne ki, hiç kimse ara seçimlerde kolay bir başarı umuduna kapılmasalı ve halka kolay başarılar vadetmemelidir. Demokrasi güçlerinin görevi, elinde hiç de küçümsenmemesi gereken geniş olanaklar bulunan ANAP hükümetine karşı halkı zorlu bir savaşıma hazırlamaktır. ANAP'ı destekleyen emperyalist merkezler, işbirlikçi tekeller ve militarist generaller, halkı şaşırtarak, politik savaşıma katılmaktan alıkoymak ve muhalefet güçlerini bölmek, birbirine düşürmek için her yola başvuracaklardır.

Başarı zordur, ama olanaksız değildir. Bizce, bunun için demokrasi isteyen bütün güçlerin büyük bir sorumluluk içinde davranması gerekiyor.

TEP'ne göre, demokrasi güçlerinin seçimlerden başarıyla çıkabilmesi için:

Yasal muhalefet partileri ANAP'ın karşısına birleşik bir güç olarak çıkabilmek amacıyla, şu ya da bu yolla bir seçim anlaşması yapmaya ve sözkonusu on ilde ortak adaylar oluşturmaya çalışmalıdır.

Eski CHP oylarının ve AP oylarının parçalanmadan bu partileri şimdi temsil eden partilere yönelmesini sağlamak amacıyla, SHP ve DSP arasındaki anlamsız seçim rekabetinin bir anlaşmayla önlenmesi

için çaba gösterilmeli ve HDP'nin DYP oylarını bölme çabaları etkisizleştirilmelidir.

Yasaklı tutulan sol güçler seçimlere katılabilesen yasal muhalefetle ilgili ortak bir tutumu karacılılıkla benimsemelidir.

Eğer KE ANAP'ın ulusal ve sosyal demagojileri, yozlaştırıcı yöntemlerle şaşırtmaya çalıştığı halka, yasal ve yasadışı muhalefet birlikte ciddi ve gerçekçi bir çıkış yolu gösterebilirse, halk duruma gerçekten bir değişikliğin olanaklı olduğunu daha kolay görecektir. Her parti tarafından savunulan görüşlerin asgari müsterekleri çimdiden böylesi bir alternatif programın ana hatlarını ortaya koymaktadır. Sorun, bu asgari müsterekleri daha bugünden en geniş yığın eylemleri aracılığıyla ve fiili bir işbirliği içinde ya da paralel eylemlerle halka yayabilmektir.

Türk-İş yönetimi daha önce açıkladığı, seçim yapılacak illerde "Hükûmete oy yok!" sloganı altında miting ve yürüyüşler düzenleme kararını yapama geçirmek için her çabayı göstermelidir. Türk-İş bütün işçi ve emekçileri daha önce Başkanlar Kurulu'nda saptanan ve Eskişehir mitinginde açıklanan işçi istemlerini benimseyen partilere x oy vermeye çağırmalıdır. Köylü Örgütleri, Steki meslek kuruluşları ve gençlik Örgütleri, adınlar somut talepleriyle ağırlıklarını ortaya koymalıdır.

Basındaki demokrasi yanlısı çevreler muhalefetin ve yığın örgütlerinin sesini objektif olarak halka duyurmak için cesaretli adımlar atmalıdır.

Demokrasi güçleri böylesi sorumlu ve kararlı bir savaşa içine girebilirse, bütün olumsuz koşullara rağmen, ara seçimlerde ANAP geriletilir ve böylece demokrasiyi kazanma savaşının koşulları genişletilebilir. Ana seçimlerde elde edilecek bir başarı, daha hızlı ve büyük başarıların yolunu açacaktır.

TKP, bu hiç de kolay olmayan amaca ulaşılması için elinden gelen herşeyi yapacaktır. TKP, kendi Barış ve Ulusal Demokrasi Programı'nı seçim kampanyası boyunca halkın ve muhalefet partilerinin tartışmasına açarak en geniş demokrasi güçlerinin birleşmesine hizmet edecektir. TKP, tüm muhalefetin Evren-Özal diktatörlüğüne karşı ulusal çıkarlardan barış ve demokrasiden yana talep ve eylemlerini ikircimsiz destekleyecek ve kendisine yöneltilecek her ciddi öneriyi dikkate alacaktır.

TKP kendisine kulak veren yurttaşlara bu doğrultuda seçim kampanyasına aktif katılmaya, öteki muhalefet güçleriyle yakın işbirliği yapmaya ve ortak adaylar saptamak için muhalefeti uyarıcı bir işlev görmeye çağırıyor.

22 Temmuz 1986

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

la yetinmemek,eksik ve hatalara asla göz yummamak,kısaca her koşulda ilkesellik yatar.

Kongre hazırlıkları süresince ve kongreden sonra tüm sovyet toplu-
lumunda böylesi bir düşünsel yenilenme,yaratıcı bir arayış gözlen-
mektedir.Partiden,yerel halk yönetim organlarına,gençlik örgütün-
den sendikalara kadar tüm örgütlerde bir yenilenme gözleniyor,Bu
arada şunu da belirtelim ki,bu yeniliklere ayak uyduramayanlar,
yeni ve güzel sözlerin ardında eski çalışma tarzını gizlemeye çalış-
şanlar da çıkmıyor değil.Son bir yıl içinde başta parti olmak üze-
re tüm örgütlerde önemli kadro değişiklikleri olmuştur.

Daha 27.Kongre çalışmalarına devam ederken delegelerden biri
şöyle diyordu:"Bu kongre yalnızca sıra numarası(27) ve toplanma
süresi (5 yılda bir) açısından olağandır.İçeriği ile,alacağı karar-
larla toplumun önüne yeni ve olağanüstü görevler koyacak,Sovyetler E
Birliği tarihinde yeni bir aşamanın başlangıcı olacaktır."

Şimdi,27.Kongreden sonra Sovyet toplumundaki gelişmelerin dik-
katle izlerken biz,bu delege yoldaşın ne kadar doğru söylediğini
daha iyi anlıyoruz.Evet,SBKP 27.Kongresi önemi bakımından olağan-
üstü bir kongredir.Sosyalizmin kapitalizm önündeki kesin tarihsel
zaferine ulaşma ve komünist toplumu kurma yolunda güçlü bir atı-
lımdır.

K A R A R

Partilerimizin ortak Politik B ürolarının son oturumunda bir dizi önemli konunun yanı sıra, ikinci gençlik yayınına bağlı olarak ortaya çıkan gelişmeler ("Üniversiteli'nin yayına başlama biçimi ve ülke içinde genel koordinasyon ilişkilerinin bir alan hariç dondurulması) ele alınmış, bu vesile ile her iki parti arasındaki birlik sürecine özgü sorunlar ve bunların çözüm yolları üzerinde de durulmuştur.

Her iki parti de, TKP-TİP birliğinin bütün sol güçlerin toplunda ağırlıklarının artırılması ve demokrasinin kazanılması açısından belirleyici önem taşıdığı yolundaki görüşlerini bir kere daha yinelemişlerdir. Ne gibi sorunlar çıkıyor olursa olsun, birlik sürecinin artık geri döndürülmez bir süreç karakteri kazanmakla kalmadığını, aynı zamanda partilerimizin önüne birliğin kapsamını genişletme ödevi koyma olanağını verecek bir aşamaya geldiğini saptamışlardır.

Bununla birlikte, son gelişmeler, birlik sürecinin kimi gelişmeleri de içerebildiğini, o nedenle ortaya çıkan en küçük sorunun bile gecikmeden merkezi olarak çözüme kavuşturulması gerektiğini ortaya koymaktadır.

Her iki partinin PB'lerinin kanısına göre, ülkede ortaya çıkan son durum bu açıdan kaygı vericidir, aynı zamanda birlik sürecinin bugün geldiği aşamayla ve TBKP'nin gelecekteki birliğini güvence altına alma ödeviyle ne yazık ki bağdaşmamaktadır.

Kanımıza göre, TİP ve TKP Genel Sekreterlerinin ülkeye dönüşleriyle birlikte daha da gelişen birlik süreci, son ve fakat her bakımdan hassas olunması gereken bir aşamaya yükselmiştir. Özellikle önde duran bazı tehlikelere dikkat çekmek istiyoruz. Birincisi, TBKP davasıyla birlikte, antikomünist çevreler tarafından yeni ve yoğun bir psikolojik savaş başlatılacaktır. Bunun bir amacı iki parti arasında gelişki yaratmak ve birlik sürecinde ortaya çıkacak olan sorunları kullanarak birliği sarsmak olacaktır. İkincisi, partilerimiz, gerek yeni programatik yaklaşımlarını ve gerekse legaliteye yönelik izlediğimiz çizgiyi, dışımızdaki sol çevrelere yeterince anlatma fırsatı bulamamıştır. Bu nedenle ortaya çıkan anlama zorlukları, bu çevrelerle partilerimiz arasındaki ilişkileri geçici olarak gergin bir duruma sokmuştur. Üçüncüsü, bu yöndeki gelişmeler partilerimizin sıralarını da etkileyebilir. Birliği ve ortak çalışmayı zayıflatıcı hatalar zamanında giderilemezse ve bu hatalar giderilirken, bu kez de tek tek partilerimizin iç bütünlüğüne zarar verilirse karşı karşıya olunan tehlikelerin aşılması güçleşecektir.

Özetle, iki parti arasında ülkede ortaya çıkan anlaşmazlık, partilerimizin birlik sürecine yönelik olumsuz gelişmelere karşı koymakta ciddi zayıflıkları olduğunu ortaya koyması bakımından uyarıcı olmuştur.

Her iki partinin PB'ları, üzerinde durulan anlaşmazlıkta kimlerin sorumluluk taşıdığını araştırmadan önce TİP-TKP birliğinin bu tür anlaşmazlıklara tahammülü olmadığı, bunu herkesin kavraması gerektiği noktasında tam bir görüş birliği içindedirler. Birliğin bugünü ve geleceği ülkede sorumlu konumlarda olan yoldaşlarımızın birliğin ve ortak çalışmanın gereklerine uygun, sağduyulu çabalarına sıkı sıkıya bağlıdır. Ortak toplantı, her iki partiden kadroların bu ağır sorumluluğu tek bir partinin üyeleri gibi cesaretle, bilinçle yüklendiklerine, her ne olursa olsun görevlerini yerine getireceklerine inanmaktadır. Her iki partinin PB'ları ülke içindeki kadrolarına ellerinden gelen her yardımı yapacaklardır.

TİP ve TKP PB'ları aralarında her geçen gün daha da pekişen karşılıklı güven ilişkilerine, her konuda ortak çalışma anlayışını esas alarak yaratmış oldukları güçlü birlikteliğe dayanarak, ortaya çıkan tüm sorunlara ayrı ayrı partilerin yönetimleri gibi değil, birleşik tek bir partinin yönetimi gibi bakmaktadırlar.

Bununla birlikte, her iki PB kendi aralarında, üstelik tamamen yeni bir program temelinde, hiç bir rekabetçi-pazarlıkçı yönetime başvurmaksızın, tam bir eşitlik içinde gerçekleştirdikleri tek partiye özgü ilişkileri, yukardan aşağıya doğru adım adım yayma konusunda geciktiklerini, bu alanda ortaya çıkan zayıflıkların sorumluluğunu birlikte paylaştıklarını partilerimizin kadrolarına açıklamayı görev bilmektedirler.

Her iki parti de, ülkemiz komünist hareketinin tanık olmadığı, önceden bilinmeyen bir yolda ilerlendiğini, birlik sürecinin ulaştığı her aşamada, o aşamaya özgü yeni ve beklenmedik sorunlarla yüzyüze gelmesinin kaçınılmaz olduğunu, bu sorunların karşılıklı ve yoldaşça eleştiri, özeleştiri temelinde, birliğin ve ortak çalışmanın gerekleri ile bağlı olarak kolektif analiz etme ve çözme zorunluluğunu ifade etmektedirler.

TKP MK Politik Bürosu, kendi payına, bir süreden beri değişik konularda ortaya çıkan sorunların hızla çözülmesi yönünde gerekli adımları zamanında atmadığını, ülkedeki kadrolarını TİP ile tam bir eşitlik, komünist alçakgönüllülük, ortak çalışma ruhunda ilişkiler kurmaya yöneltmedeki yetersizliklerini açık yüreklilikle ifade etmiştir. Fakat bu eksiklikler, TKP'nin birlik sürecine yaptığı büyük katkıları, ülkedeki yoldaşlarımızın TKP-TİP birliği uğrunda çabalarını hiç bir şekilde gölgelememektedir.

TKP MK PB, TİP'li kadroların ortak çalışma ilkesine büyük bir titizlikle vurgu yapmalarını anlıyor ve bu vurguyu haklı buluyor. Bu konunun özellikle legal ve yarı legal alanlarda büyük önem taşıdığı yolunda TİP'li yoldaşların görüşünü paylaşıyor. Bu nedenle TKP, kendi payına, o anda yerine getirilmesi büyük önem taşısa da, tam bir mutabakat sağlanmayan durumlarda TKP üyelerini tek başına harekete geçmeme yönünde uyarma gereksinimi duymuştur. TKP MK PB, bu anlayışla, Üniversiteli'nin çıkış biçimini hatalı bulmaktadır. İki parti arasındaki birliğin pekişmesi dışında, hiçbir eylem, hiç bir yayın ve hiç bir örgütlenme istenen amaca ulaşamaz.

Türkiye İşçi Partisi MK Politik Bürosu ülke içindeki gelişen süreçleri değerlendirirken, ortak çalışma sırasında, TKP'li ve TİP'li yoldaşlarımızın her türlü önyargıdan uzak, geçmişin iki taraf için de var olan olumsuz birikimlerini birlikte aşmak gerektiğine inanmaktadır. Birlik sürecine ve partilerimiz kadrolarının kaynaşmasına gösterilen hassasiyet anlaşılacakla birlikte, ortak çalışma genelgesi bütünüyle hayata geçirilinceye kadar ilişkilerin dondurulması biçiminde oluşan kararın sorunun çözümü için her düzeyde olanakları tam olarak kullanılmadan alındığı için hatalı olduğu görüşündedir. Birlik süreci, ancak her sorunu, her aşamada birlikte tartışarak, birlikte çözüm bularak gelişebilir. İçinde bulunduğumuz bugünkü aşamada bu anlayışa sıkıca bağlanmak yaşamsal önem taşımaktadır.

Her iki parti, ikinci gençlik yayını üzerine çıkan sorunun çözümü konusunda tam bir görüş birliği içindedirler: Ortaya çıkan anlaşmazlık, en kısa zamanda genel koordinasyonda ve gençlik alanındaki koordinasyonda, bu değerlendirme temelinde ele alınmalı, çıkarılan Üniversiteli adlı yayına, partilerimizin birliğini ve ortak çalışma anlayışını güçlendiren bir çözüm bulmalıdır. Eğer böyle bir çözüm, ciddi çabalara rağmen mümkün olmazsa, derginin yayını merkezi olarak yeni bir çözüm bulununcaya kadar dondurulmalıdır. İlgili koordinasyonlar, sonuç ne olursa olsun, ortak görüşmeleri ve olayın değerlendirmesi ile ilgili ortak raporlarını PB'lara iletmelidirler.

Her iki parti PB'ları daha önce kararlaştırıp, saptadıkları Ortak Çalışma Genelgesi'nin hayata geçirilmesi yolunda tüm yoldaşları daha büyük sorumluluk göstermeye ve daha aktif çaba harcamaya çağırıyor.

Not: Bu değerlendirme önce Genel Koordinasyonda görüşülecek ve varılan mutabakatla birlikte Gençlik Koordinasyonuna verilecektir.

TİP Genel Başkanı Behice Boran yoldaşın Parti Onur Günü dolayısıyla yayınladığı mesaj aşağıdadır.

1981

Yoldaşlarım

Günümüz koşullarında 8 Ekim'i anmanın ayrı bir anlamı var. 8 Ekim 1978'de daha gün ışımadan gözü dönmüş faşist çetelerince kurşunlanan yedi genç yoldaşımız ve faşizmin ölüm tırpanının biçtiği daha nice yoldaşımız yoluna baş koydukları yüce insanlık davası uğruna, partili olmanın onuruyla öldüler. Biz onları sınıf ve insanlık düşmanına karşı mücadelemizi kesintisiz sürdürerek, geliştirerek, güçlendirerek yaşatmaya andıçtik.

Şimdi, çok çetin koşullarda bu andımızı yerine getirmek; bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelemizi kesintisiz sürdürmek, gelişip güçlendirmek, yalnızca bu mücadelede yaşamlarını yitirmiş yoldaşlarımızıza bir namus borcu değil, işçi sınıfımızla emekçi halkımıza ve dünya işçi sınıfı hareketine karşı da kaçınılmaz tarihsel borcumuz, görevimizdir. Gün bu yolda sınav günüdür. Bu sınavı başarıyla vermenin gerektirdiği kararlılığı, özveriyi, cesareti, çelik disiplinle yaratıcı girişkenliği göstermenin sorumluluğu hem bütününde Parti'nin, hem de partililer olarak tek tek her birimizin üzerindedir.

Cunta'nın izlediği IMF patentli ekonomik politika ve bunun doğurduğu toplumsal sonuçlar sınıf mücadelesinin keskinleşmesinin, kitle hareketlerinin kabarmasının nesnel koşullarını oluşturmaktadır. Ve bu sonuçlar geçici değildir; çünkü IMF reçeteleriyle Türkiye "düzlüğe çıkacak" değildir. Cunta'nın ve ulusal ekonomiyi eline teslim ettiği Turgut Özal'ın iddia ettikleri gibi dış satımın sürekli artacağı, dış ticaret ve ödemeler dengesi acıklarının kapanacağı, hatta fazlalık vereceği bir varsayım olarak -o da belirli bir süre için- kabul edilse bile, bu, kesinlikle, geniş işçi-emekçi kitlelerin yoksullaşmasının sürekli derinleşmesi, orta tabakaların geçim sıkıntılarının şiddetlenmesi, tarımsal kesimdeki yaygın gizli işsiz kitlesinin düpedüz açlar kitlesine dönüşmesi, kapitalizmin yedek işsizler ordusunun çığ gibi büyümesi pahasına olacaktır. Ayrıca, uygulanan ekonomi politikasının kendi çerçevesi içinde yarattığı çelişkiler dahi çözülmeye değil, daha da dolaşıp düğümlenmeye adaydır.

Nesnel koşulların, Türkiye'nin güncel tarihsel kesitinde faşizmin somutlanış biçimi olan Cunta'ya karşı sınıf mücadelesinin keskinleşmesi, kitlelerin hareketliliğinin kendiliğinden kabarması yönünde ge-

liştiği ve gelişeceği kuşkusuz olmakla beraber, unutulmamalıdır ki, bu gelişmeler başgösterdiği, geliştiği ölçüde gerek Cunta, gerekse yakın gelecek için tezgahlamakta olduğu, aşırılıkları ve sivrilikleri törpülenmiş, üzerine "parlamentar demokrasi" boyası vurulmuş, emperyalizmin işbirlikçisi tekelci, büyük burjuvazinin devlet terörüne dayanan özünde faşist iktidarı politik baskı vidalarını daha da sıkıştıracaktır. Belleklerden kolay kolay silinmeyecek 12 Eylül öncesi terörün korku tortusuna Cunta'nın ve onun yerini alacak rejimin demir pençesinin baskı ve terörü eklenince kitlelerdeki çekingenliği, hatta bir ölçüde yılgınlığı altedebilmek önemli bir sorun olarak karşımıza çıkabilir, hatta şimdiden böyle bir sorunun varolduğu söylenebilir. Kitlelerin içine derinlemesine girerek, onlarla somut, güncel ihtiyaç ve talepleri temelinde kenetlenerek, tutarlı ve sebatlı bir çalışma ile onları bilinçlendirmek ve örgütlemek çekingenliğin ve yılgınlığın üstesinden gelebilmenin, Cunta'ya ve dayandığı dış ve iç güçlere karşı kitlesel direniş ve mücadeleyi geliştirebilmenin tek yoludur.

Bu, kuşkusuz, bugünden yarına, tüm boyutlarıyla hemen gerçekleştirebilecek bir gelişme değildir. Mücadelemizin bir yüz metre koşusu değil, bir maraton koşusu olduğunu, uzun soluk, dayanıklılık, irade gücü gerektiren bir mücadele olduğunu yıllarca önce belirtmiştik. Ne uzun vadeli diye bekleyiciliğe ve gevşeklğe, ne de telaşa kapılıp aceleciliğe düşmeden, zamanlama temposunun önemini her an aklımızda tutarak, Merkez Komitesi'nin belirlediği, doğru bir stratejiyi tutarlı ve gecerli bir biçimde pratiğe geçirmeyi hedefleyen Eylem Platformu çerçevesinde parti hareketimizi yürütecek, geliştirecek, güçlendireceğiz.

Cunta'ya karşı mücadelenin kitleselleştirilmesi, sonuç alıcı etkinliğe kavuşturulması, Cunta'nın politik gücünün kırılması ve giderek iktidardan uzaklaştırılması, gelişkin bir demokrasiye geçişin koşullarının oluşturulması konusunda gerek işçi sınıfımızın politik hareketinin birliğini -tekleşmesini- gerekse demokrat, ilerici güçlerin olabilen en geniş yelpazede kalıcı mücadele birliğini gerçekleştirmek yaşamsal önemini ve gündemimizdeki yerini koruyor. Bağımsız Parti olarak her tür ve boydan olanakları sonuna kadar zorlayarak, tüm gücümüzü işe koşarak kendi hareketimizi geliştirirken, bu ikili düzeydeki birliği gerçekleştirebilme uğraşlarımızı da kesintisiz sürdüreceğiz.

Özünde aynı olan sorun ve görevler, biçimde farklılıklar göstere-
rek, Avrupa'daki Türkiye'liler topluluğuna ilişkin olarak da vardır.
Avrupa'da da ikili düzeyde birliği sağlamak sorunu gündemde birinci
sırayı almaktadır. Bunun yanı sıra, son derece önemli olan, çeşitli
ülkelere dağılmış işçi kitlesi içinde çalışmak ve etkinleşmek sorunu
gereğince ele alınmış olmaktan uzaktır.

Faşist cunta daha önceki burjuva iktidarların Avrupa'daki işçile-
rimize karşı uyguladıkları politikayı tüm olanakları kullanarak daha
geliştirip güçlendirmek, dinsel ve yoğun milliyetçi propaganda ve ör-
gütlenme çalışmalarıyla ve Türkiye'ye ilişkin ekonomik avantajlar
sunarak Avrupa'daki Türkiyeli işçi kitlesini kendisine ve Türkiye ka-
pitalizmine bağlamak çabası içindedir. Cunta ve dayandığı güçlerin bu
çabalarının kısa vadeli amacı işçi dövizlerini Türkiye'ye akıtmaktır.
Ama asıl önemlisi, Avrupa'daki işçilerimiz politik düzeyde bilinçlen-
miş, ilerici kitlesel bir güce dönüşürlerse ve bu gelişmenin doğal so-
nucu olarak Avrupa işçi sınıfı hareketiyle de bütünleşirlerse, bunun
Türkiye'deki gerici faşist iktidarlar üzerinde etkin bir baskı; anti-
emperyalist, ilerici devrimci güçler içinse büyük bir destek oluştu-
racığını bilmeleri ve bu nedenle de bu oluşumu önlemeyi hedeflemele-
ridir.

Onların önlemek istediğini gerçekleştirmek Türkiye işçi sınıfının
partisi olarak bizim görevimiz ve sorumluluğumuzdur. Türkiyeli işçi
kitlesini hem Türkiye'deki, hem Avrupa'daki durum ve gelişmeler ve
yapılması gerekenler konusunda sınıf açısından aydınlatmak ve bilinç-
lendirmek; Türkiye işçi sınıfı hareketiyle kopukluğu, Avrupa'da yalıt-
lanmayı giderebilmek zorlu, kararlı ve inatçı çalışmaları gerektirecek
uzun vadeli hedeflerimizdir.

Avrupa, demokrat ilerici kamuoyunu ve güçlerini Türkiye konusunda
bilgilendirmek ve onların Türkiye'nin ilerici güçleriyle dayanışmasını
sağlamak Avrupa'da yerine getirmeye çalıştığımız güncel ve ivedi gö-
revimizdir.

Nesnel koşulların ağırlığından, illegal çalışma alanında deneyim-
sizlikten doğan zorluklara karşın, eksiklikleri ve aksaklıkları her
ne olsa da, birinci yılın bilançosu aktifle kapanmaktadır, olumludur.
Parti yeni koşullarda örgütlenişinin ana yapısını kurmuş, çatısını
çatmıştır. Henüz tam istenilen çapta olmasa da sesini duyurmanın yol-
larını bulmuştur, ve bunu geliştirmektedir. Arkada bıraktığımız yılın
sonunda vardığımız noktanın trampleninden önümüzdeki yıl daha ileri
mevzilere güvenle sıçrayabiliriz.

8 Ekim'in bu üçüncü yıldönümünde, zamansız ölümlerinin acısını yüreğimizin derinliğinde taşıdığımız, katkılarını mücadelemizde yaşattığımız yoldaşlarımızı başımızı dik tutarak onurla anabiliriz. Ölümün onların elinden aldığı bayrağı yere düşürmedik, düşürmeyeceğiz.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH
TÜSTAV
ARAŞTIRMA VAKFI

Sayı :
Tarih:

TBKP GYK'nun (09-11. Temmuz 1990) KARARLARI

KARAR NO:3

BİRLİK SÜRECİNE TBKP'LİLERİN KATKILARINI ARTTIRMA ÜZERİNE

TBKP, marksistlerin birlik partisinin kurulabilmesi için her türlü çabayı göstermektedir. Bu nedenle partimizin tüm örgütlerinin temel gündem maddelerinden birisi de, bu kuruluşa daha iyi katkıyı nasıl yapabilecekleri olmaya devam edecektir.

Marksistlerin birlik partisinin teorik ve politik temellerinin atılması için TBKP, yenilenme doğrultusunda tartışma olgunlaştırma ve geliştirme çabalarını sürdürecektir.

Bu süreçte TBKP'liler, Parti politikasının özgür, yaratıcı ve girişimci bir tarzda birlik partisine katkı sağlamasına özen gösterecekler, birlik partisinin kuruluş sürecinin bağımsız gelişimini ve kendi iç işleyişini dikkatle gözetecek, kendilerini onun bir unsuru olarak ifade etmeye devam edeceklerdir.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARŞİVİ

TBKP GYK'nun (09-11 Temmuz 1990) KARARLARI

KARAR NO:4

KONGRE SÜRECİ ÜZERİNE

Kongre sürecinde üç önemli sorunun çözümünün sağlanması amaçlanacaktır; Politik hedeflerimiz için mücadeleyi hızlandırmak, partimizin daha kapsamlı olarak toparlanmasına yardımcı olmak ve birlik sürecinin derinleştirilmesine TBKP olarak katkımızı artırmak. Başka deyişle kongrelerimiz, birlik, yasalılık ve yenilenme sürecini hızlandıracaktır.

Kongre süreci, politik rejimin demokratikleştirilmesi mücadelesinin yükseldiği bir ortamda yer alacak ve politik etkileriyle bu süreci hızlandıracaktır. Kongre süreci yalnızca Büyük Kongre'yle sınırlı olmayıp il ve ilçe kongreleri ve kongreler öncesi çalışmalarla birlikte bütünsel bir süreç olacaktır.

Kongre, geçmişin muhasebesini yapma görevini yerine getirme durumundadır. Bu muhasebe, ayrı ayrı TİP ve TKP ile TBKP sürecinin politik, ideolojik ve örgütsel muhasebesini tarihsel ve güncel çerçevede içerecektir. Bu nedenle kongre süreci tüm TBKP'lilerin katılımına açık bir süreç olacaktır. Kendini TBKP'li sayan herkes şu andaki parti konumu ne olursa olsun bu sürece katılma durumundadır. Dahası, dün TİP ve TKP saflarında olan ya da kendini o saflarda gören, fakat yasal ya da başka nedenlerle TBKP oluşumunun dışında kalmış olanlara da kongre süreci açık olacaktır. Bu amaçla GYK şu anda aktif politik faaliyet içinde olsun olmasın, şu anda izlenmekte olan politik çizgiyi benimsemin benimsemesin bütün TBKP'lilerin kongre sürecine katılabilmeleri için çaba harcayacaktır. Gene bu amaca varabilmek için TBKP GYK kongre süreci boyunca farklı görüşler ve eğilimler arasında yeni mutabakatlar (konsensüsler) yaratılması için çalışacaktır.

Devralınan devrimci mirasın birlik partisine aynen taşınabilmesi kongre sürecinde bu amaçların gerçekleştirilmesine sıkı sıkıya bağlıdır. GYK, sürece katılan bütün ilgililerin bunun getireceği sorumluluk ve bilinçle davranacaklarına inanır ve çalışmalarında başarılar diler.

TBKP GYK'nun (09-11. Temmuz 1990) KARARLARI

KARAR NO:2

GYK'nun Çalışma Tarzı Üzerine

Donmuş, şematik, monolitik ve içe dönük bir parti anlayışından uzaklaşabilmek için yeni bir çalışma tarzına yönelmeliyiz. Yeni çalışma tarzının tüm kurum ve kurallarıyla ortaya çıkmasını beklemekteyiz, canlı ve sürekli değişime açık bir parti anlayışıyla, eskinin yanlışlarından arınmaya girişmek gerekiyor. Bu çalışma anlayışı ve tarzı TBKP kongre süreci ve birlik partisi süreci boyunca geliştirilmelidir. GYK, bu sürecin geliştirilmesinde sürekli bir teorik ve pratik çalışma sürdürmeyi zorunlu görüyor. Kuşkusuz, yeni parti ve çalışma tarzı anlayışının geliştirilmesi tek başına GYK ve öteki TBKP örgütlerinin değil, Marksist Sol'un her kesiminin de katkısını gerektirir.

GYK, eskinin katı merkezizetçi ve bürokratik anlayış ve çalışma tarzına düşmemek için, ülkenin ve partinin sorunlarını kavrayarak düşünce ve politika üretmeyi esas görevi olarak belirler. Bu, bugüne dek merkez organlarının görevi olarak tanımlanmış görevleri tüm parti örgütlerine yayarak, tüm parti örgüt ve üyelerinin görevlerini tarif etmek yerine, bunun ana çizgilerini belirleyerek onlara inisiyatif tanıyan bir anlayış ve tarzla yerine getirilebilir. Yerel politika ile partinin genel politik hedeflerini kavrayan ve bağdaştıran yerel örgütler partinin geneline perspektif verecek örnek çalışmalar yaratabilir.

Desantralize çalışmayı sağlayabilmek için tüm yerel örgütlerin ortak politik perspektife sahip olması, bunun için de tüm parti üyelerinin karar alma ve gerçekleştirme süreçlerine katılımı gerekir. Karar alma sürecine sağlıklı katılım, her parti üyesinin ve organının düşünce üretmesi ve karşılıklı bilgi akışının sürekliliğinin sağlanmasıyla olanaklıdır.

Monolitik olmayan partiye varılması yani tüm farklı görüşlerin parti içinde zenginlik oluşturabilmesi, ancak farklı görüşler arasında her ciddi dönemde konsensüsler yaratmakla gerçekleşebilir. Konsensüs, görüş farklılıklarının üstünü örtmek, her konuda uzlaşma aramak değil, farklı görüşlere, farklılıklara rağmen birlikte adım atabilmek demektir. Konsensüs fikrinin yanlış anlaşılması, farklı görüş sahiplerinin ayrılması ya da dışlanması sonucunu getirmektedir. Parti içinde özgür düşüncenin gelişebilmesi ve güvence altına alınmamasından başta GYK, tüm parti örgütleri sorumludur. Konsensüste ortak iş yapma temelinin anlaşılması durumunda partinin politik süreçlere müdahalesi olanaksızlaşır; parti canlı yaşamdan kopar, içe döner ve bu durum düşünce zenginliğini, demokrasiyi değil, tersine kısırlığı getirir. Çığın mantığı çoğulcu bir mantıktır ve parti içinde farklı düşüncelerin olması bu nedenle de bir zorunluluktur.

Parti, eski tarz öncülüğün yolaçtığı anlayış tarzından sıyrılarak, kendini toplumun değişiminde rol oynayan diğer sosyo politik güçlerle eşit haklı bir düzlemde görmelidir. Parti, toplumun sivil örgütlenmesine yardımcı olacak doğru ve iletici politikalar üretmek ve toplum örgütlenmesinin önündeki her tür antidemokratik engeli kaldırmak için atak bir mücadele içinde olmalıdır. Bu anlayışla GYK, yeni tarzda bir işbölümünün gerekli olduğu görüşündedir. Bu işbölümü, politik hedeflere bağlı, değişken, dinamik bir işbölümü olmalıdır. Bürokratik, durağan, verimsiz bürolar yerine; GYK'nın çözeceği güncel görevlere bağlı değişken ve üretken çalışma gruplarına dayalı bir işbölümü temel alınacaktır. Bunlar aşağıya doğru dallanan örgütlenmeler değil, GYK'nın politika üretmesine katkı yapacak uzman çalışma gruplarıdır. Çalışma grupları partili olmayan uzmanlara da başvuracak ve onları çalışmalarına katabilecektir. Her çalışma grubu çalışma tarz ve grup bileşimini kendisi belirleyecektir.

Bunların ışığında bugünün istemlerine bağlı olarak aşağıdaki çalışma gruplarının oluşturulmasına karar verilmiştir:

GYK BONYESİNDE OLUŞTURULACAK GRUPLAR:

- 1) Kongre hazırlık grubu, 2) Birlik çalışmaları grubu, 3) Demokrasi Kampanyası grubu, 4) Kürt sorunu grubu;

MYK BONYESİNDE (GYK ÜYELERİNİN DE KATILIMIYLA) OLUŞTURULACAK GRUPLAR:

- 1) Politik aydınlatma grubu, 2) Kamuoyu ilişkileri grubu 3) örgüt çalışmaları grubu, 4) Çevre ve yerel yönetimler grubu, 5) İnsan Hakları ihlalleri ile tutuklu ve hükümlülerle dayanışma grubu.

İL VE İLÇELERİN KURULUŞ ÇALIŞMALARI:

İl ve ilçelerin kuruluş çalışmalarını desteklemek için GYK üyeleri görevlendirilecektir.

Çalışma programının temel hedefleri olarak GYK; kongre süreci, birlik çalışmaları ve demokrasi kampanyası hedeflerini saptamıştır.

Çalışma takvimi olarak Ağustos sonuna kadar il ve ilçe kuruluşlarının tamamlanması esas alınacak ve kongreler takvimi kuruluş çalışmalarının sonuçlarına bağlı olarak belirlenecektir.

GYK bu sorunun nedenleri üzerinde durmuş ve şu sonuçlara varmıştır: Partimizin politik perspektiflerini daha da geliştirip somutlamak gerekli olmakla birlikte, bu alanda perspektifimiz açıktır. Buna karşılık politik aktivite düşüktür. Bu çelişkinin bir dizi anlaşılabilir nedeni varsa da, esas olarak parti içi ortam bu duruma yol açmaktadır.

GYK, parti içi ortam konusunda şu değerlendirmeyi yapmaktadır.

Partimiz, başka nedenleri de olmakla birlikte, yasallık ve birlik görevlerinin karşı karşıya getirilmesi sonucu ortaya çıkan durum nedeniyle çok ciddi sorunlar içine girmiş, bir güven bunalımı doğmuş ve sonuçta parti atmosferi zarar görmüş, açıklık sağlanamamış, bu durum parti ilişkilerinde ciddi bir yıpranma getirmiş ve parti üyelerimiz arasında erozyona yolaçmış, kimi üyelerimiz kenara çekilmiş ya da çalışma enerjileri düşmüştür. Sonuçta hem yasallık, hem de birlik çabalarımız bu durumdan zarar görmüştür.

Yasallık ve birlik hedeflerimiz konusundaki bulanıklığın giderilmesi ve her iki hedef için de kararlılığın yeniden kazanılmasından sonra bugün parti içi ortam iyileşmektedir. Yaşadığımız bütün sorunlara karşın, parti içi ortamı daha da iyi duruma getirmenin koşulları oluşmaktadır. Üyelerle yapılan bir dizi görüşmenin ve gelen bilgilerin değerlendirilmesi, partimizde artık birlik ile yasallığın yapay olarak karşı karşıya getirilmesi gibi bir sorun kalmadığına göstermektedir. Bu sorun aşılmıştır. Partimizin, birlik amacıyla hemen varlığının sona ermesi tartışması da bitmiştir. Partimizin yasal kuruluş dilekçesini vermesi üyelerimizin aktif desteğini kazanmıştır. Birlik sürecine tüm gücümüzle katılma kararımız aynı şekilde aktif destek görüyor. Politik süreçlere aktif müdahale politikamızın da, desteklemenin ötesinde, giderek daha iyi kavranmaya başlandığı görülüyor. Öteyandan, partimizde farklı görüşler olmakla birlikte, yenilenme politikamızın ciddi bir dirençle karşı karşıya olmadığı açıkça gözleniyor.

Bu olumlu gelişmeler, bozulan parti içi ilişkilerin yeniden onarılmasının, sarsılan güven ortamının yeniden oluşmasının, kenara çekilmiş üyelerimizin yeniden aktivite kazanmalarının olanaklarını yaratıyor.

Ne var ki, politik ortamın gerekleri dikkate alındığında bu sürecin yavaş geliştiği gözleniyor.

GYK, bu durumu tüm parti üyelerimizin önüne koymak, bu sorunun değerlendirilmesini ve çözümünü paylaşmak istiyor.

GYK, TBKP'nin bütün potansiyellerini birlik ve yasallık mücadelesinde yeniden etkin bir biçimde ayağa kaldarabilmek için farklı yaklaşımların üzerinde birleşebilecekleri yeni mütabakatların yaratılabileceğine inanıyor.

1-Bütün TBKP'lilerin önemine inandıkları ve içinde büyük özverilerde bulundukları 141-142'ye karşı mücadelenin en önemli aşamasına geldiğimiz için, geniş demokratik güçlere dayanan yeni bir siyasal kampanyanın örgütlenmesine girişebiliriz.

2-Bir görevi de TBKP'nin daha geriye doğru TİP ve TKP'nin deneyimlerini tartışmak, bu deneyimlerin birlik partisine en yararlı biçimde aktarılması için sonuçlar üretmek olan kongre sürecini birlikte planlayabilir ve uygulayabiliriz.

3-Birlik partisinin teorik ve politik zemininin oluşmasına katkıda bulunacak ön çalışmaları, yenilenme çizgimizin verdiği olanaklarla gerçekleştirebiliriz.

Bu hedefler için geçmişte partimizde her düzeyde sorumluluk almış ve katkıda bulunmuş yoldaşlarımız da dahil olmak üzere tüm yoldaşlarımızla yeni bir konsensus yaratılması için diyaloga girmeliyiz. Bu, bugün sorumluluğu olan veya olmayan bütün yoldaşlarımızın ortak görevidir.

TBKP GYK'NUN (09.11.1990) KARARLARI

KARAR No:1

PARTİNİN DURUMU ÜZERİNE

GYK, üstlenmek ve çözmek durumunda olduğu görevleri saptayabilmek, kendine gerçekçi bir perspektif çizebilmek için, özellikle kongre sürecinin başlamasından önce partimizin şu andaki durumu konusunda bir değerlendirme yapmak gereği duymuş ve verdiği ilk sonuçlar konusunda parti üyelerimize aydınlatıcı bir enformasyon verme kararı almıştır.

Bilindiği gibi partimiz, birlik, yasallık ve yenilenme hedefleri doğrultusunda verdiği mücadeleyle kamuoyunda önemli bir sempati kazanmıştır. Özellikle yasallaşma hedefi için verilen kararlı mücadele kamuoyunda gözle görülür biçimde artan bir destek sağlamış bulunuyor. Günümüzde tüm dünyayı saran, altüst oluşlar yaratan güçlü değişim fırtınası içinde, komünist partilerinin karşı karşıya kaldığı olağanüstü sorunlar ve ülkemizdeki güçlü anti-komünizm koşulları dikkate alındığında, partimizin elde ettiği bu kazanımın değeri daha iyi anlaşılabilir.

Halkımızın, demokratik kamuoyunun TBKP'nin yürüttüğü mücadeleye verdiği değer, yasallaşma, KP'ne özgürlük mücadelemizde somutlanan politik süreçlere aktif müdahale politikamızın, tüm toplumumuza içten içe saran özgürleşme istem ve beklentilerine denk düşmesine dayanıyor. Gerçekten de bugün giderek daha çıplak biçimde görülen, düşünce ve örgütlenme özgürlüğü ivedilikle kazanılmaksızın katılımcı, çoğulcu bir demokrasinin sözde kalacağıdır. Böyle bir demokrasinin önünde, baskıcı, militarist, güven tabuların ardına sığınan geleneksel devlet zihniyetinin, politika ve kurumlarının temel engel olduğu giderek daha açık görülüyor. İşte bu nedenle, Komünist Partisi'nin yasallığı ve Kürt halkının özgürlüğü mücadelesi bir yandan tabuların yıkılmasına hizmet ederken, diğer yandan özlenen tipte çağdaş bir demokrasiyi kazanmanın, toplumun ve devletin demokratikleşmesinin güçlü araçlarından biri oluyor.

GYK, partimiz etrafında oluşmuş sempati ve desteği partiye kanallı etmek gibi çok dar anlayışlar içine hapsedilmeksizin, bunu demokrasi sürecini derinleştirme ve birlik sürecine taşıma görevini üstlenmek istemektedir.

Bunun başarılabilmesi, herşeyden önce tek tek tüm TBKP üyelerinin partimizin bu önemli kazanımının ve bunun getirdiği sorumluluğun bilincinde olmasına, bir başka deyişle partimizin politik perspektifinin ve üstlendiği misyonun kavranmasına bağlıdır.

Tam bu noktada GYK, partimizin birlik, yasallık ve yenilenme hedefleri doğrultusunda verdiği mücadelenin kamuoyunda yarattığı olumlu sonuçlar ve somut kazanımlarla, bu sonuçların parti içindeki kavranış düzeyi arasında bir kopukluğun var olduğunu saptamaktadır.

Sayı:
Tarih:

TBKP GYK'nun (09-11. Temmuz 1990) KARARLARI
KARAR NO:2

GYK'nun Çalışma Tarzı Üzerine

Donmuş, şematik, monolitik ve içe dönük bir parti anlayışından uzaklaşabilmek için yeni bir çalışma tarzına yönelmeliyiz. Yeni çalışma tarzının tüm kurum ve kurallarıyla ortaya çıkmasını beklemeyiz, canlı ve sürekli değişime açık bir parti anlayışıyla, eskinin yanlışlarından arınmaya girişmek gerekiyor. Bu çalışma anlayışı ve tarzı TBKP kongre süreci ve birlik partisi süreci boyunca geliştirilmelidir. GYK, bu sürecin geliştirilmesinde sürekli bir teorik ve pratik çalışma sürdürmeyi zorunlu görüyor. Kuşkusuz, yeni parti ve çalışma tarzı anlayışının geliştirilmesi tek başına GYK ve öteki TBKP örgütlerinin değil, Marksist Sol'un her kesiminin de katkısını gerektirir.

GYK, eskinin katı merkezîyetçi ve bürokratik anlayış ve çalışma tarzına düşmemek için, ülkenin ve partinin sorunlarını kavrayarak düşünce ve politika üretmeyi esas görevi olarak belirler. Bu, bugüne dek merkez organlarının görevi olarak tanımlanmış görevleri tüm parti örgütlerine yayar; tüm parti örgüt ve üyelerinin görevlerini tarif etmek yerine, bunun ana çizgilerini belirleyerek onlara inisiyatif tanıyan bir anlayış ve tarzla yerine getirilebilir. Yerel politika ile partinin genel politik hedeflerini kavrayan ve bağdaştıran yerel örgütler partinin geneline perspektif verecek örnek çalışmalar yaratabilir.

Desantralize çalışmayı sağlayabilmek için tüm yerel örgütlerin ortak politik perspektife sahip olması, bunun için de tüm parti üyelerinin karar alma ve gerçekleştirme süreçlerine katılımı gerekir. Karar alma sürecine sağlıklı katılım, her parti üyesinin ve organının düşünce üretmesi ve karşılıklı bilgi alışının sürekliliğinin sağlanmasıyla olanaklıdır.

Monolitik olmayan partiye varılması yani tüm farklı görüşlerin parti içinde zenginlik oluşturabilmesi, ancak farklı görüşler arasında her ciddi dönemde konsensüsler yaratmakla gerçekleşebilir. Konsensüs, görüş farklılıklarının üstünü örtmek, her konuda uzlaşma aramak değil, farklı görüşlere, farklılıklara rağmen birlikte adım atabilmek demektir. Konsensüs fikrinin yanlış anlaşılması, farklı görüş sahiplerinin ayrılması ya da dışlanması sonucunu getirmektedir. Parti içinde özgür düşüncenin gelişebilmesi ve güvence altına alınmamasından başta GYK, tüm parti örgütleri sorumludur. Konsensusta ortak iş yapma temelinin anlaşılması durumunda partinin politik süreçlere müdahalesi olanaksızdır; parti canlı yaşamdan kopar, içe döner ve bu durum düşünce zenginliğini, demokrasiyi değil, tersine kısırlığı getirir. Çoğun mantığı çoğulcu bir mantıktır ve parti içinde farklı düşüncelerin olması bu nedenle de bir zorunluluktur.

Parti, eski tarz öncülüğün yola çıktığı anlayış tarzından sıyrılarak, kendini toplumun değişmesinde rol oynayan diğer sosyo politik güçlerle eşit haklı bir düzlemde görmelidir. Parti, toplumun sivil örgütlenmesine yardımcı olacak doğru ve ileri politikalar üretmek ve toplum örgütlenmesinin önündeki her tür antidemokratik engeli kaldırmak için atak bir mücadele içinde olmalıdır. Bu anlayışla GYK, yeni tarzda bir işbölümünün gerekli olduğu düşünülmektedir. Bu işbölümü, politik hedeflere bağlı, değişken, dinamik bir işbölümü olmalıdır. Bürokratik, durağan, verimsiz bürokrasi yerine; GYK'nın çeşitçe güncel görevlere bağlı değişken ve üretken çalışma gruplarına dayalı bir işbölümü temel alınacaktır. Bunlar aşağıya doğru dallanan örgütlenmeler değil, GYK'nın politika üretmesine katkı yapacak uzman çalışma gruplarıdır. Çalışma grupları partili olmayan uzmanlara da başvuracak ve onları çalışmalarına katılabilecektir. Her çalışma grubu çalışma tarz ve grup bileşimini kendisi belirleyecektir. Bunların ışığında bugünün istemlerine bağlı olarak aşağıdaki çalışma gruplarının oluşturulmasına karar verilmiştir:

GYK BONYESİNDE OLUŞTURULACAK GRUPLAR:

- 1) Kongre hazırlık grubu, 2) Birlik çalışmaları grubu, 3) Demokrasi Kampanyası grubu, 4) Kürt sorunu grubu;

MYK BONYESİNDE (GYK ÜYELERİNİN DE KATILIMIYLA) OLUŞTURULACAK GRUPLAR:

- 1) Politik aydınlatma grubu, 2) Kamuoyu ilişkileri grubu 3) Örgüt çalışmaları grubu, 4) Çevre ve yerel yönetimler grubu, 5) İnsan Hakları ihlalleri ile tutuklu ve hükümlülerle dayanışma grubu.

İL VE İLÇELERİN KURULUŞ ÇALIŞMALARI:

İL ve ilçelerin kuruluş çalışmalarını desteklemek için GYK üyeleri görevlendirilecektir.

Çalışma programının temel hedefleri olarak GYK; kongre süreci, birlik çalışmaları ve demokrasi kampanyası hedeflerini saptamıştır.

Çalışma takvimi olarak Ağustos sonuna kadar il ve ilçe kuruluşlarının tamamlanması esas alınacak ve kongreler takvimi kuruluş çalışmalarının sonuçlarına bağlı olarak belirlenecektir.

Sayı :
Tarih :

TBKP GYK'nun (09-11 Temmuz 1990) KARARLARI

KARAR NO:3

BİRLİK SÜRECİNE TBKP'LİLERİN KATILIMINI ARTTIRMA ÜZERİNE

TBKP, marksistlerin birlik partisinin kurulabilmesi için her türlü çabayı göstermektedir. Bu nedenle partimizin tüm örgütlerinin temel gündem maddelerinden birisi de, bu kuruluşa daha iyi katkıyı nasıl yapabilecekleri olmaya devam edecektir.

Marksistlerin birlik partisinin teorik ve politik temellerinin atılması için TBKP, yenilenme doğrultusunda tartışma, olgunlaştırma ve geliştirme çabalarını sürdürecektir.

Bu süreçte TBKP'liler, Parti politikasının özgür, yaratıcı ve girişimci bir tarzda birlik partisine katkı sağlamasına özen gösterecekler, birlik partisinin kuruluş sürecinin bağımsız gelişimini ve kendi iç işleyişini dikkatle gözetecek, kendilerini onun bir unsuru olarak ifade etmeye devam edeceklerdir.

Sayı :
Tarih :

TBKP GYK'nun (09-11 Temmuz 1990) KARARLARI

KARAR NO:4

KONGRE SÜRECİ ÜZERİNE

Kongre sürecinde üç önemli sorunun çözümünün sağlanması amaçlanacaktır; Politik hedeflerimiz için mücadeleyi hızlandırmak, partimizin daha kapsamlı olarak toparlanmasına yardımcı olmak ve birlik sürecinin derinleştirilmesine TBKP olarak katkımızı artırmak. Başka deyişle kongrelerimiz, birlik, yasallık ve yenilenme sürecini hızlandıracaktır.

Kongre süreci, politik rejimin demokratikleştirilmesi mücadelesinin yükseldiği bir ortamda yer alacak ve politik etkileriyle bu süreci hızlandıracaktır. Kongre süreci yalnızca Büyük Kongre'yle sınırlı olmayıp il ve ilçe kongreleri ve kongreler öncesi çalışmalarla birlikte bütünsel bir süreç olacaktır.

Kongre, geçmişin muhasebesini yapma görevini yerine getirme durumundadır. Bu muhasebe, ayrı ayrı TİP ve TKP ile TBKP sürecinin politik, ideolojik ve örgütsel muhasebesini tarihsel ve güncel çerçevede içerecektir. Bu nedenle kongre süreci tüm TBKP'lilerin katılımına açık bir süreç olacaktır. Kendini TBKP'li sayan herkes şu andaki parti konumu ne olursa olsun bu sürece katılma durumundadır. Dehası, dün TİP ve TKP saflarında olan ya da kendini o saflarda gören, fakat yasal ya da başka nedenlerle TBKP oluşumunun dışında kalmış olanlara da kongre süreci açık olacaktır. Bu amaçla GYK şu anda aktif politik faaliyet içinde olsun olmasın, şu anda izlenmekte olan politik çizgiyi benimsemin benimsemesin bütün TBKP'lilerin kongre sürecine katılabilmeleri için çaba harcayacaktır. Gene bu amaca varabilmek için TBKP GYK kongre süreci boyunca farklı görüşler ve eğilimler arasında yeni mutabakatlar (konsensüsler) yaratılması için çalışacaktır.

Devralınan olumlu mirasın birlik partisine aynen taşınabilmesi kongre sürecinde bu amaçların gerçekleştirilebilmesine sıkı sıkıya bağlıdır. GYK, sürece katılan bütün ilgililerin bunun getireceği sorumluluk ve bilinçle davranacaklarına inanır ve çalışmalarında başarılar diler.

Sayı :
Tarih :

TBKP GYK'NUN (09:11.1990) KARARLARI

KARAR NO:1

PARTİNİN DURUMU ÜZERİNE

GYK, üstlenmek ve çözmek durumunda olduğu görevleri baştayabilmek, kendine gerçekçi bir perspektif çizebilmek için, özellikle kongre sürecinin başlamasından önce partimizin şu andaki durumu konusunda bir değerlendirme yapmak gereği duymuş ve vardığı ilk sonuçlar konusunda parti üyelerimize aydınlatıcı bir enformasyon verme kararı almıştır.

Bilindiği gibi partimiz, birlik, yasallık ve yenilenme hedefleri doğrultusunda verdiği mücadeleyle kamuoyunda önemli bir sempati kazanmıştır. Özellikle yasallaşma hedefi için verilen kararlı mücadele kamuoyunda gözle görülür biçimde artan bir destek sağlamış bulunmaktadır. Günümüzde tüm dünyayı saran, altüst oluşlar yaratan güçlü değişim fırtınası içinde, komünist partilerinin karşı karşıya kaldığı olğanüstü sorunlar ve ülkemizdeki güçlü anti-komünist koşulları ıkkate alındığında, partimizin elde ettiği bu kazanımın değeri daha iyi anlaşılabilir.

Halkımızın, demokratik kazanımın TBKP'nin yürüttüğü mücadeleye verdiği değer, yasallaşma, KP'ne özgürlük mücadelemizde somutlanan politik hedeflere aktif müdahale politikamızın, tüm toplumumuzu içten içe saran özgürleşme istem ve beklentilerine denk düşmesine dayanıyor. Gerçekten de bugün giderek daha çıplak biçimde görülen, düşünce ve örgütlenme özgürlüğü ivedilikle kazanılmaksızın katılımcı, çoğulcu bir demokrasinin sözde kalacağıdır. Böyle bir demokrasinin önünde, baskıcı, militarist, şoven tabuların ardına sığınan geleneksel devlet zihniyetinin, politika ve kurumlarının temel engel olduğu giderek daha açık görülüyor. İşte bu nedenle, Komünist Partisi'nin yasallığı ve Kürt halkının özgürlüğü mücadelesi bir yandan tabuların yıkılmasına hizmet ederken, diğer yandan özlenen tipte çağdaş bir demokrasiyi kazanmanın, toplumun ve devletin demokratikleşmesinin güçlü araçlarından biri oluyor.

GYK, partimiz etrafında oluşmuş sempati ve desteği partiye kanalize etmek gibi eski dar anlayışlar içine hapsolmeksizin, bunu demokrasi sürecini derinleştirme ve birlik sürecine taşıma görevini üstlenmek istemektedir.

Bunun başarılabilmesi, herşeyden önce tek tek tüm TBKP üyelerinin partimizin bu önemli kazanımının ve bunun getirdiği sorumluluğun bilincinde olmasına, bir başka deyişle partimizin politik perspektifinin ve üstlendiği misyonun kavranmasına bağlıdır.

Tam bu noktada GYK, partimizin birlik, yasallık ve yenilenme hedefleri doğrultusunda verdiği mücadelenin kamuoyunda yarattığı olumlu sonuçlar ve somut kazanımlarla, bu sonuçların parti içindeki kavranış düzeyi arasında bir kopukluğun var olduğunu saptamaktadır.

GYK bu sorunun nedenleri üzerinde durmuş ve şu sonuçlara varmıştır: Partimizin politik perspektiflerini daha da geliştirip somutlamak gerekli olmakla birlikte, bu alanda perspektifimiz açıktır. Buna karşılık politik aktivite düşüktür. Bu çelişkinin bir dizi anlaşılır nedeni varsa da, esas olarak parti içi ortam bu duruma yol açmaktadır.

GYK, parti içi ortam konusunda şu değerlendirmeyi yapmaktadır.

Partimiz, başka nedenleri de olmakla birlikte, yasallık ve birlik görevlerinin karşı karşıya getirilmesi sonucu ortaya çıkan durum nedeniyle çok ciddi sorunlar içine girmiş, bir güven bunalımı doğmuş ve sonuçta parti atmosferi zarar görmüş, açıklık sağlanamamış, bu durum parti ilişkilerinde ciddi bir yıpranma getirmiş ve parti üyelerimiz arasında erozyona yolaçmış, kimi üyelerimiz kenara çekilmiş ya da çalışma enerjileri düşmüştür. Sonuçta hem yasallık, hem de birlik çabalarımız bu durumdan zarar görmüştür.

Yasallık ve birlik hedeflerimiz konusundaki bulanıklığın giderilmesi ve her iki hedef için de kararlılığın yeniden kazanılmasından sonra bugün parti içi ortam iyileşmektedir. Yaşadığımız bütün sorunlara karşın, parti içi ortamı daha da iyi duruma getirmenin koşulları oluşmaktadır. Üyelerle yapılan bir dizi görüşmenin ve gelen bilgilerin değerlendirilmesi, partimizde artık birlik ile yasallığın yapay olarak karşı karşıya getirilmesi gibi bir sorun kalmadığını göstermektedir. Bu sorun aşılmıştır. Partimizin, birlik amacıyla hemen varlığının sona ermesi tartışması da bitmiştir. Partimizin yasal kuruluş dilekçesini vermesi üyelerimizin aktif desteğini kazanmıştır. Birlik sürecine tüm gücümüzle katılma kararımız aynı şekilde aktif destek görüyor. Politik süreçlere aktif müdahale politikamızın da, desteklemenin ötesinde, giderek daha iyi kavranmaya başladığı görülüyor. Öteyandan, partimizde farklı görüşler olmakla birlikte, yenilenme politikamızın ciddi bir dirençle karşı karşıya olmadığı açıkça gözleniyor.

Bu olumlu gelişmeler, bozulan parti içi ilişkilerin yeniden onarılmasının, sarsılan güven ortamının yeniden oluşmasının, kenara çekilmiş üyelerimizin yeniden aktivite kazanmalarının olanaklarını yaratıyor.

Ne var ki, politik ortamın gerekleri dikkate alındığında bu sürecin yavaş geliştiği gözleniyor.

GYK, bu durumu tüm parti üyelerimizin önüne koymak, bu sorunun değerlendirilmesini ve çözümünü paylaşmak istiyor.

GYK, TBKP'nin bütün potansiyellerini birlik ve yasallık mücadelesinde yeniden etkin bir biçimde ayağa kaldırabilmek için farklı yaklaşımların üzerinde birleşebilecekleri yeni mütabakatların yaratılabileceğine inanıyor.

1-Bütün TBKP'lilerin önemine inandıkları ve içinde büyük özverilerde bulundukları 141-142'ye karşı mücadelenin en önemli aşamasına geldiğimiz için, geniş demokratik güçlere dayanan yeni bir siyasal kampanyanın örgütlenmesine girişebiliriz.

2-Bir görevi de TBKP'nin daha geriye doğru TİP ve TKP'nin deneyimlerini tartışmak, bu deneyimlerin birlik

partisine en yararlı biçimde aktarılması için sonuçlar üretmek olan kongre sürecini birlikte planlayabilir ve uygulayabiliriz.

3-Birlik partisinin teorik ve politik zemininin oluşmasına katkıda bulunacak ön çalışmaları, yenilenme çizgimizin verdiği olanaklarla gerçekleştirebiliriz.

Bu hedefler için geçmişte partimizde her düzeyde sorumluluk almış ve katkıda bulunmuş yoldaşlarımız da dahil olmak üzere tüm yoldaşlarımızla yeni bir konsensus yaratılması için diyaloga girmeliyiz. Bu, bugün sorumluluğu olan veya olmayan bütün yoldaşlarımızın ortak görevidir.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI
TÜSTAV

Sayı :
Tarih :

TBKP GYK'nun (09-11. Temmuz 1990) KARARLARI

KARAR NO:2

GYK'nun Çalışma Tarzı Üzerine

Donmuş, şematik, monolitik ve içe dönük bir parti anlayışından uzaklaşabilmek için yeni bir çalışma tarzına yönelmeliyiz. Yeni çalışma tarzının tüm kurum ve kurallarıyla ortaya çıkmasını beklemeksizin, canlı ve sürekli değişime açık bir parti anlayışıyla, eskinin yanlışlarından arınmaya girişmek gerekiyor. Bu çalışma anlayışı ve tarzı TBKP kongre süreci ve birlik partisi süreci boyunca geliştirilmelidir. GYK, bu sürecin geliştirilmesinde sürekli bir teorik ve pratik çalışma sürdürmeyi zorunlu görüyor. Kuşkusuz, yeni parti ve çalışma tarzı anlayışının geliştirilmesi tek başına GYK ve öteki TBKP örgütlerinin değil, Marksist Sol'un her kesiminin de katkısını gerektirir.

GYK, eskinin katı merkeziyetçi ve bürokratik anlayış ve çalışma tarzına düşmemek için, ülkenin ve partinin sorunlarını kavrayarak düşünce ve politika üretmeyi esas görevi olarak belirler. Bu, bugüne dek merkez organlarının görevi olarak tanımlanmış görevleri tüm parti örgütlerine yayan; tüm parti örgüt ve üyelerinin görevlerini tarif etmek yerine, bunun ana çizgilerini belirleyerek onlara inisiyatif tanıyan bir anlayış ve tarzla yerine getirilebilir. Yerel politika ile partinin genel politik hedeflerini kavrayan ve bağdaştıran yerel örgütler partinin geneline perspektif verecek örnek çalışmalar yaratabilir.

Desantralize çalışmayı sağlayabilmek için tüm yerel örgütlerin ortak politik perspektife sahip olması, bunun için de tüm parti üyelerinin karar alma ve gerçekleştirme süreçlerine katılımı gerekir. Karar alma sürecine sağlıklı katılım, her parti üyesinin ve organının düşünce üretmesi ve karşılıklı bilgi akışının sürekliliğinin sağlanmasıyla olanaklıdır.

Monolitik olmayan partiye varılması yani tüm farklı görüşlerin parti içinde zenginlik oluşturabilmesi, ancak farklı görüşler arasında her ciddi dönemde konsensüsler yaratmakla gerçekleştirilebilir. Konsensüs, görüş farklılıklarının üstünü örtmek, her konuda uzlaşma aramak değil, farklı görüşlere, farklılıklara rağmen birlikte adım atabilmek demektir. Konsensüs fikrinin yanlış anlaşılması, farklı görüş sahiplerinin ayrılması ya da dışlanması sonucunu getirmektedir. Parti içinde özgür düşüncenin gelişebilmesi ve güvence altına alınmasından başta GYK, tüm parti örgütleri sorumludur. Konsensusta ortak iş yapma temelinin anlaşılabilmesi durumunda partinin politik süreçlere müdahalesi olanaksızlaşır; parti canlı yaşamdan kopar, içe döner ve bu durum düşünce zenginliğini, demokrasiyi değil, tersine kısırlığı getirir. Çağın mantığı çoğulcu bir mantıktır ve parti içinde farklı düşüncelerin olması bu nedenle de bir zorunluluktur.

Parti, eski tarz öncülüğün yolaçtığı anlayış ve çalışma tarzından sıyrılarak, kendini toplumun değişmesinde rol oynayan diğer sosyo-politik güçlerle eşit haklı bir düzlemde görmelidir. Parti, toplumun sivil örgütlenmesine yardımcı olacak doğru ve ileri politikalar üretmek ve toplum örgütlenmesinin önündeki her tür antidemokratik engeli kaldırmak için atak bir mücadele içinde olmalıdır. Bu anlayışla GYK, yeni tarzda bir işbölümünün gerekli olduğu görüşündedir. Bu işbölümü, politik hedeflere bağlı, değişken, dinamik bir işbölümü olmalıdır. Bürokratik, durağan, verimsiz bürolar yerine; GYK'nın çözeceği güncel görevlere bağlı değişken ve üretken çalışma gruplarına dayalı bir işbölümü temel alınacaktır. Bunlar aşağıya doğru dallanan örgütlenmeler değil, GYK'nın politika üretmesine katkı yapacak uzman çalışma gruplarıdır. Çalışma grupları partili olmayan uzmanlara da başvuracak ve onları çalışmalarına katabilecektir. Her çalışma gurubu çalışma tarz ve grup bileşimini kendisi belirleyecektir.

Bunların ışığında bugünün istemlerine bağlı olarak aşağıdaki çalışma guruplarının oluşturulmasına karar verilmiştir:

GYK BONYESİNDE OLUŞTURULACAK GRUPLAR:

- 1) Kongre hazırlık gurubu, 2) Birlik çalışmaları grubu, 3) Demokrasi Kampanyası grubu, 4) Kürt sorunu grubu;

MYK BONYESİNDE (GYK ÜYELERİNİN DE KATILIMIYLA) OLUŞTURULACAK GRUPLAR:

- 1) Politik aydınlatma gurubu, 2) Kamuoyu ilişkileri gurubu 3) örgüt çalışmaları gurubu, 4) Çevre ve yerel yönetimler gurubu, 5) insan Hakları ihlalleri ile tutuklu ve hükümlülerle dayanışma gurubu.

İL VE İLÇELERİN KURULUŞ ÇALIŞMALARI:

İl ve ilçelerin kuruluş çalışmalarını desteklemek için GYK üyeleri görevlendirilecektir.

Çalışma programının temel hedefleri olarak GYK; kongre süreci, birlik çalışmaları ve demokrasi kampanyası hedeflerini saptamıştır.

Çalışma takvimi olarak Ağustos sonuna kadar il ve ilçe kuruluşlarının tamamlanması esas alınacak ve kongreler takvimi kuruluş çalışmalarının sonuçlarına bağlı olarak belirlenecektir.

TÜRKİYE BİRLEŞİK KOMÜNİST PARTİSİ
United Communist Party of Turkey

Sayı :
Tarih :

TBKP GYK'nun (09-11. Temmuz 1990) KARARLARI

KARAR NO:3

BİRLİK SÜRECİNE TBKP'LİLERİN KATKILARINI ARTTIRMA ÜZERİNE

TBKP, marksistlerin birlik partisinin kurulabilmesi için her türlü çabayı göstermektedir. Bu nedenle partimizin tüm örgütlerinin temel gündem maddelerinden birisi de, bu kuruluşa daha iyi katkıyı nasıl yapabilecekleri olmaya devam edecektir.

Marksistlerin birlik partisinin teorik ve politik temellerinin atılması için TBKP, yenilenme doğrultusunda tartışma olgunlaştırma ve geliştirme çabalarını sürdürecektir.

Bu süreçte TBKP'liler, Parti politikasının özgür, yaratıcı ve girişimci bir tarzda birlik partisine katkı sağlamasına özen gösterecekler, birlik partisinin kuruluş sürecinin bağımsız gelişimini ve kendi iç işleyişini dikkatle gözetecek, kendilerini onun bir unsuru olarak ifade etmeye devam edeceklerdir.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARŞİVİ

Sayı :
Tarih :

TBKP GYK'nun (09-11 Temmuz 1990) KARARLARI

KARAR NO:4

KONGRE SÜRECİ ÜZERİNE

Kongre sürecinde üç önemli sorunun çözümünün sağlanması amaçlanacaktır; Politik hedeflerimiz için mücadeleyi hızlandırmak, partimizin daha kapsamlı olarak toparlanmasına yardımcı olmak ve birlik sürecinin derinleştirilmesine TBKP olarak katkımızı artırmak. Başka deyişle kongrelerimiz, birlik, yasallık ve yenilenme sürecini hızlandıracaktır.

Kongre süreci, politik rejimin demokratikleştirilmesi mücadelesinin yükseldiği bir ortamda yer alacak ve politik etkileriyle bu süreci hızlandıracaktır. Kongre süreci yalnızca Büyük Kongre'yle sınırlı olmayıp il ve ilçe kongreleri ve kongreler öncesi çalışmalarla birlikte bütünsel bir süreç olacaktır.

Kongre, geçmişin muhasebesini yapma görevini yerine getirme durumundadır. Bu muhasebe, ayrı ayrı TiP ve TKP ile TBKP sürecinin politik, ideolojik ve örgütsel muhasebesini tarihsel ve güncel çerçevede içerecektir. Bu nedenle kongre süreci tüm TBKP'lilerin katılımına açık bir süreç olacaktır. Kendini TBKP'li sayan herkes şu andaki parti konumu ne olursa olsun bu sürece katılma durumundadır. Dahası, dün TiP ve TKP saflarında olan ya da kendini o saflarda gören, fakat yasal ya da başka nedenlerle TBKP oluşumunun dışında kalmış olanlara da kongre süreci açık olacaktır. Bu amaçla GYK şu anda aktif politik faaliyet içinde olsun olmasın, şu anda izlenmekte olan politik çizgiyi benimsesin benimsemesin bütün TBKP'lilerin kongre sürecine katılabilmeleri için çaba harcayacaktır. Gene bu amaca varabilmek için TBKP GYK kongre süreci boyunca farklı görüşler ve eğilimler arasında yeni mutabakatlar (konsensuslar) yaratılması için çalışacaktır.

Devralınan olumlu mirasın birlik partisine aynen taşınabilmesi kongre sürecinde bu amaçların gerçekleştirilebilmesine sıkı sıkıya bağlıdır. GYK, sürece katılan bütün ilgililerin bunun getireceği sorumluluk ve bilinçle davranacaklarına inanır ve çalışmalarında başarılar diler.

TBKP GYK'NUN (09.11.1990) KARARLARI

KARAR No:1

PARTİNİN DURUMU ÜZERİNE

GYK, üstlenmek ve çözmek durumunda olduğu görevleri sıptayabilmek, kendine gerçekçi bir perspektif çizebilmek için, özellikle kongre sürecinin başlamasından önce partimizin şu andaki durumu konusunda bir değerlendirmeye yapmak gereği duymuş ve verdiği ilk sonuçlar konusunda parti üyelerimize aydınlatıcı bir enformasyon verme kararı almıştır.

Bilindiği gibi partimiz, birlik, yasallık ve yenilenme hedefleri doğrultusunda verdiği mücadeleyle kamuoyunda önemli bir sempati kazanmıştır. Özellikle yasallaşma hedefi için verilen kararlı mücadele kamuoyunda gözle görülür biçimde artan bir destek sağlamış bulunuyor. Günümüzde tüm dünyayı saran, altüst oluşlar yaratan güçlü değişim fırtınası içinde, komünist partilerinin karşı karşıya kaldığı olağanüstü sorunlar ve ülkemizdeki güçlü anti-komünizm koşulları dikkate alındığında, partimizin elde ettiği bu kazanımın değeri daha iyi anlaşılabilir.

Halkımızın, demokratik kamuoyunun TBKP'nin yürüttüğü mücadeleye verdiği değer, yasallaşma, KP'ne özgürlük mücadelemizde somutlanan politik süreçlere aktif müdahale politikamızın, tüm toplumumuza içten içe saran özgürleşme istem ve beklentilerine denk düşmesine dayanıyor. Gerçekten de bugün giderek daha çıplak biçimde görülen, düşünce ve örgütlenme özgürlüğü ivedilikle kazanılmaksızın katılcı, çoğulcu bir demokrasinin sözde kalacağıdır. Böyle bir demokrasinin önünde, baskıcı, militarist, güven tabuların ardına sığınan geleneksel devlet zihniyetinin, politika ve kurumlarının temel engel olduğu giderek daha açık görülüyor. İşte bu nedenle, Komünist Partisi'nin yasallığı ve Kürt halkının özgürlüğü mücadelesi bir yandan tabuların yıkılmasına hizmet ederken, diğer yandan özlenen tipte çağdaş bir demokrasiyi kazanmanın, toplumun ve devletin demokratikleşmesinin güçlü araçlarından biri oluyor.

GYK, partimiz etrafında oluşmuş sempati ve desteği partiye kanallı etmek gibi çok dar anlayışlar içine hapsedilmeksizin, bunu demokrasi sürecini derinleştirme ve birlik sürecine taşıma görevini üstlenmek istemektedir.

Bunun başarılabilmesi, herşeyden önce tek tek tüm TBKP üyelerinin partimizin bu önemli kazanımının ve bunun getirdiği sorumluluğun bilincinde olmasına, bir başka deyişle partimizin politik perspektifinin ve üstlendiği misyonun kavranmasına bağlıdır.

Tam bu noktada GYK, partimizin birlik, yasallık ve yenilenme hedefleri doğrultusunda verdiği mücadelenin kamuoyunda yarattığı olumlu sonuçlar ve somut kazanımlarla, bu sonuçların parti içindaki kavranış düzeyi arasında bir kopukluğun var olduğunu saptamaktadır.

GYK bu sorunun nedenleri üzerinde durmuş ve şu sonuçlara varmıştır: Partimizin politik perspektiflerini daha da geliştirip somutlamak gerekli olmakla birlikte, bu alanda perspektifimiz açıktır. Buna karşılık politik aktivite düşüktür. Bu çelişkinin bir dizi anlaşılır nedeni varsa da, esas olarak parti içi ortam bu duruma yol açmaktadır.

GYK, parti içi ortam konusunda şu değerlendirmeyi yapmaktadır.

Partimiz, başka nedenleri de olmakla birlikte, yasallık ve birlik görevlerinin karşı karşıya getirilmesi sonucu ortaya çıkan durum nedeniyle çok ciddi sorunlar içine girmiş, bir güven bunalımı doğmuş ve sonuçta parti atmosferi zarar görmüş, açıklık sağlanamamış, bu durum parti ilişkilerinde ciddi bir yıpranma getirmiş ve parti üyelerimiz arasında erozyona yolaçmış, kimi üyelerimiz kenara çekilmiş ya da çalışma enerjileri düşmüştür. Sonuçta hem yasallık, hem de birlik çabalarımız bu durumdan zarar görmüştür.

Yasallık ve birlik hedeflerimiz konusundaki bulanıklığın giderilmesi ve her iki hedef için de kararlılıkla yeniden kazanılmasından sonra bugün parti içi ortam iyileşmektedir. Yaşadığımız bütün sorunlara karşı, parti içi ortamı daha da iyi duruma getirmenin koşulları oluşmaktadır. Üyelerle yapılan bir dizi görüşmenin ve gelen bilgilerin değerlendirilmesi, partimizde artık birlik ile yasallığın yapay olarak karşı karşıya getirilmesi gibi bir sorun kalmadığını göstermektedir. Bu sorun aşılmıştır. Partimizin, birlik amacıyla hemen varlığının sona ermesi tartışması da bitmiştir. Partimizin yasal kuruluş dilekçesini vermesi üyelerimizin aktif desteğini kazanmıştır. Birlik sürecine tüm gücümüzle katılma kararımız aynı şekilde aktif destek görüyor. Politik süreçlere aktif müdahale politikamızın da, desteklemenin ötesinde, giderek daha iyi kavranmaya başladığı görülüyor. Öteyandan, partimizde farklı görüşler olmakla birlikte, yenilenme politikamızın ciddi bir dirençle karşı karşıya olmadığı açıkça gözleniyor.

Bu olumlu gelişmeler, bozulan parti içi ilişkilerin yeniden onarılmasının, earsılan güven ortamının yeniden oluşmasının, kenara çekilmiş üyelerimizin yeniden aktivite kazanmalarının olanaklarını yaratıyor.

Ne var ki, politik ortamın gerekleri dikkate alındığında bu sürecin yavaş geliştiği gözleniyor.

GYK, bu durumu tüm parti üyelerimizin önüne koymak, bu sorunun değerlendirilmesini ve çözümünü paylaşmak istiyor.

GYK, TBKP'nin bütün potansiyellerini birlik ve yasallık mücadelesinde yeniden etkin bir biçimde ayağa kaldırabilmek için farklı yaklaşımların üzerinde birleşebilecekleri yeni mütabakatların yaratılabileceğine inanıyor.

1-Bütün TBKP'lilerin önemine inandıkları ve içinde büyük özverilerde bulundukları 141-142'ye karşı mücadelenin en önemli aşamasına geldiğimiz için, geniş demokratik güçlere dayanan yeni bir siyasal kampanyanın örgütlenmesine girişebiliriz.

2-Bir görevi de TBKP'nin daha geriye doğru Tıp ve TKP'nin deneyimlerini tartışmak, bu deneyimlerin birlik partisine en yararlı biçimde aktarılması için sonuçlar üretmek olan kongre sürecini birlikte planlayabilir ve uygulayabiliriz.

3-Birlik partisinin teorik ve politik zemininin oluşmasına katkıda bulunacak ön çalışmaları, yenilenme çizgimizin verdiği olanaklarla gerçekleştirebiliriz.

Bu hedefler için geçmişte partimizde her düzeyde sorumluluk almış ve katkıda bulunmuş yoldaşlarımız da dahil olmak üzere tüm yoldaşlarımızla yeni bir konsensus yaratılması için diyaloga girmeliyiz. Bu, bugün sorumluluğu olan veya olmayan bütün yoldaşlarımızın ortak görevidir.

Değerli Yoldaşlar,

GK'nın kararları aynen eli nize geçtiğini sanıyoruz. Bu kararlar içinde kendini TBKP'li olarak gören ve parti içinde buünkü konumu ne olursa olsun herkeste yeni bir konsensus yaratmaya çalışıyor. Demokrasi mücadelemizin temel esasları, yasallık, yenilenebilirlik, kamusal ve nihayet yeni parti anlayışımız böyle bir konsensusu hem gerekli hem de mümkün kılıyor. Ayrıca yasal kurulus ve birlik sürecine tüm gücümüzle katılıyoruz, partimiz içinde gelişen olumlu toparlama süreci böyle bir konsensus için gerekli koşulları hazırlamaktadır. Diğer yandan, cezalandırılan çirketten sonra seçilmiş MK üyeleriyle bu amaçla bir ilk toplantı yapılmış ve bir ikinci toplantı yapmaya karar verilmiştir. Söz konusu toplantıya 12 Ağustos günü katılacaktır. Bu toplantıya bir fırsat sağlayarak öncelikle geçmişte yöneltti soruların lütfen netleştirilmesini bütün yoldaşlarımızın bu konudaki düşüncelerini almak isteriz.

Üniversite kongre süreci başladı. Geçmişimizle olan ilişkiler için detaylı bir muasebe için muasebe için görüşmeler yapılmıştır. Ayrıca ki böyle bir muasebe için en önce yöneltti görüşleri almak tüm yoldaşların katkıları gereklidir.

Bu nedenle, bir konsensusu aynı zamanda mümkün olup olmadığı, hangi noktalarda ve nasıl gerçekleştirileceği konusunda görüşlerinizi Selamlarımızla.

TBKP Genel Başkanı

Nihat Sarıhan

Sayı : 42
Tarih : 22 Temmuz 1990

Değerli yoldaşlar,

GYK'nın kararları aramızın eli nize geçtiğini sanıyoruz. Bu kararlar içinde kendini TBKP'li olarak gören ve parti içinde bu günkü konumu ne olursa olsun herkesi yeni bir konsensus yaratmaya çağırıyor. Demokrasi mücadelemizin ivmeleşen hedefleri birlik, yasallık, yenilenme politikamız ve nihayet yeni parti anlayışımız böyle bir konsensusu hem gerekli hem de mümkün kılıyor. Ayrıca yasal kuruluş ve birlik sürecine tüm gücümüzle katılışımız, partimiz içinde gelişen olumlu toparlanma süreci böyle bir konsensus için gerekli koşulları hazırlamaktadır. Diğer yandan, cezaevinden çıktıktan sonra secilmiş MK üyeleriyle bu amaçlı bir ilk toplantı yapılmış ve bir ikinci toplantı yapmaya karar verilmişti. Söz konusu toplantıyı 12 Ağustos günü gerçekleştireceğiz. Bu toplantıyı bir fırsat sayarak öncelikle geçmişte yönetici sorumlulukları üstlenmiş bütün yoldaşlarımızın bu konudaki düşüncelerini almak istedik.

Önümüzde kongre süreci vardır. Kongre, geçmişimizin olanaklı ölçüler için detemelli bir muhasebesini gerçekleştirmek zorundadır. Açıktır ki böyle bir muhasebe için en önce yönetici görevleri almış tüm yoldaşların katkıları gereklidir.

Bu nedenlerle, bir konsensusun sizin açınızdan mümkün olup olmadığı, hangi noktalarda ve nasıl gerçekleştirilebileceği konusunda görüşlerinizi 12 Ağustos gününden önce bize iletebilerseniz seviniriz. Selamlarımızla.

TBKP Genel Başkanı

Nihat Sargın

26.08.1990

Yaşadığımız koşullar gelecekle ilgili olumlu-olumsuz bir çok faktör içeriyor. Ancak sol içinde birlikte ortak çabalar harcanmada, demokrasi mücadelesinde görevlerini yerine getirincede olumsuz bir ortam var. Bu ortam giderek tüm ilişkilerde bir erezyona yolaçıyor. Bu sonuçta, kuşkusuz hepimizin payı var, özellikle TİP-TKP birliğinin içine girdiği bunalım ortamı, ortaya çıkan güvensizlik ortamının doğmasında önemli bir rol oynadı, oynuyor.

Bu nedenle bu olumsuz havayı değiştirmenin gerekli olduğu kanısındayız.

Bu sürecin olumsuzluklarını olabildiğince ortadan kaldırmak, olumlu bir katkı yapabilmek için TİP-TKP birliği sürecini birlikte değerlendirmek istiyoruz. Bu süreçte aktif taraf olan herkesin katkısıyla bunu gerçekleştirmek geleceğe olumlu katkı olacaktır. Bu katkı gelecekle ilgili hiçbir misyon iddiası içermiyor, içermeyecektir.

Başkan ve Genel Sekreter'in cezaevinden çıkuktan sonra başlatılan toplantının devamında bir komisyon kuruldu ve bu komisyon sorunu görüşmek üzere katkı yapabilecek herkesle geniş bir toplantının organize edilmesi görevini üstlendi.

Haydar KUTLU
Osman SAKALSIZ
Özcan KESKEÇ
Abdurrahman ATALAY

Toplantı tarihi: 22 Eylül 1990

Toplantı saati : 10.00

Toplantı yeri : TBKP Gaziosmanpaşa İlçesi

Salihpaşa Cad. YILDA İş Merkezi No:20 Kat:3

(Berec Fabrikası yanı, Shell Benzin İstasyonu karşısı)

GOP-İstanbul

15 Ekim 1990

Daha önce de sizleri bilgilendirdiğimiz üzere Başkan ve Genel Sekreter'in cezaevinden çıktıktan sonra başlatılan toplantının devamında bir komisyon kuruldu. Bu komisyon ülkemizde sol güçlerin yaşadığı süreçlere olumlu bir katkı yapacağı düşüncesiyle "TİP-TKP Birliği sürecini" değerlendirilmek gerekir ortak sonucuna vardı. Bu amaçla 22 Eylül 1990 tarihinde TBKP GOP İlçesinde geniş katılımlı bir toplantı düzenledi. Toplantıya 120'ye yakın arkadaş katıldı. Toplantı sonucunda bazı ortak sonuçlara varıldı.

Size bilgi olarak varılan ortak kararları iletiyoruz. Çalışmalarınızda başarılar dileriz. Saygılarımızla.

KOMİSYON

22 EYLÜL 1990 TOPLANTISI
SONUÇLARI

- 1) Toplantı, çağırıcı komisyonun çağrısında dile getirilen görüşlere katılmaktadır. Bu amaçla bir değerlendirme ve tartışma yapmayı gerekli görmektedir.
- 2) Toplantı, bu amaçla varolan yayınların değerlendirilmesine, gereğinde broşür ve benzeri periyodik ve aperiodyik yayınların çıkarılmasını gerekli görmektedir.
- 3) Toplantı, bu tartışmanın ülke çapında bir dizi formül sonuçlandırılmasını uygun görmektedir.
- 4) Toplantı, bu tartışma sürecini gerçekleştirmek üzere bir sürekli komisyon görevlendirmiştir. Bu komisyon tartışmanın düzeyli yürümesi için tezlerin ortaya konmasını düzenlemeli ve teşvik etmelidir.
- 5) Toplantı, TBKP 1. Kongresi'nden sonraki tüm mali harcamaları denetlemek üzere parti yönetiminin sorumlu olduğu görüşündedir.
- 6) TİP, TKP ve TBKP'den gelen, TBKP faaliyetinden dolayı tek tek parti üyelerinin şu anda ve gelecekte ortaya çıkabilecek bütün mali yükümlülüklerin saptanması ve üstlenilmesi için seçilen sürekli komisyon görevlendirilmiştir.

Sürekli Komisyon:

Haydar KUTLU

Osman SAKALSIZ

Peyami ARIK

Abdurrahman ATALAY

ÖRGÜT SORUNLARI ÇALIŞMA GRUBUNUN GYK'YA SUNDUĞU VE ONAYLANAN YAKLAŞIMLARI

Örgüt Sorunları Çalışma Grubu (ÖÇG) bir dizi toplantı yaparak GYK kararlarında ifadesini bulan yeni çalışma tarzı ve parti anlayışını temel alarak örgüt sorunlarına ilişkin bir çalışma grubunun oluşturulmasının işlevli olup olmayacağını tartıştı ve aşağıdaki nedenlere dayalı olarak böyle bir grubun gerekli olduğu sonucuna vardı. Aynı zamanda kendi işlevini tanımlamaya çalıştı.

Konunun önemi açısından saptamış olduğu yaklaşımlarının GYK'da tartışılıp karara dönüştürülmesini gerekli gördü. ÖÇG bu taslakta yer alan yaklaşımlarının GYK'da onaylanması üzerine (GYK'nın öneri ve yeni kararlarını da dikkate alarak) çalışmalarını bu çerçevede derinleştirecektir.

1- ÖÇG, marksist parti modelinin donmuş bir model olmadığı, sosyo,politik koşulların köklü değişimine bağlı olarak sürekli değişeceği, çağımızın ise derin değişimlerle karakterize olduğu temel görüşünden hareket etmektedir.

Marksist parti günümüzde nasıl tanımlanırsa tanımlansın partinin dayanacağı yeni sosyal özneler ne olursa olsun şimdiden açıktır ki böyle bir partinin dünyayı değiştirme-dönüştürme işlevi çok daha güncel bir önem kazanmış bulunuyor. Soğuk savaş döneminin sona ermesiyle birlikte günümüz dünyası iki kutuplu politizasyondan çoğulcu politizasyona doğru bir değişme süreci yaşıyor.

Çağımıza egemen olan çoğulcu çok seçenekli mantık, kendisi için ve kendisini örgütleme temel düşüncesine dayalı parti anlayışı yerine, toplumun sivil örgütlenmesinde aktif rol oynayan parti anlayışını gerekli kılıyor.

Bu nedenle yeni parti anlayışının bugünden belirgin olan temel karakteri, monolitik yani tek sesli olmayan çoğulcu bir anlayış olmak zorundadır. Böyle bir anlayış parti çalışmalarının ve yapılanmasının her alanda köklü biçimde değişmesini zorunlu kılmaktadır ve bu değişimin ilk adımlarının hemen bugünden radikal biçimde atılması gerekmektedir.

2- Ancak, hemen bugünden yeni parti anlayışı ve modelini bütün unsurlarıyla tanımlamakta mümkün değildir. Bu nedenle, sözkonusu olması gereken şey, çoğulcu parti anlayışını temel alarak yeni parti anlayışı ve modelinin unsurlarını teorik ve pratik çalışmalar boyunca arayarak tartışarak ve uygulayarak adım adım ortaya çıkarmak olmalıdır. Bu çalışmalarda geçmişin muhasebesi önemli bir yer tutacaktır. Geçmişten gelen çok önemli bir deney birikimine ve deneyli kadrolara sahip olduğumuz gözardı edilmemelidir. Bu deneyin, yeni anlayışın süzgecinden geçerek sentezlenmesiyle dünya ve kendi ülkemiz koşullarına uygun bir marksist parti modeli yaratmak olanaklı olabilir.

3- Uzun süredir uygulanmaya çalışılan, bürokratik deformasyona uğramış ve "monolitik" kavramıyla tanımlanan parti modeli belli bir düşünce tarzını kemikleştirmiştir. Bu nedenle yeni parti anlayışı ve modelinin unsurlarını tanımlamaya, yeni bir çalışma tarzı ortaya koymakla başlamak doğru bir yaklaşım olacaktır. Eski çalışma tarzının, üzerinde genel bir mutabakata varılan yanlışları dikkate alarak yeni bir çalışma tarzını bulmak olanaklıdır. Bu tarzın uygulanması teorik ve pratik olarak geliştirilmesi parti çalışmalarında yeni bir düşünce tarzına bizi götürecektir ve aynı zamanda "yeni" sözcüğü yerli yersiz kullanılmaktan kurtulacaktır.

4-Soruna bu yöntemle yaklaşan ÖÇG, çoğulcu parti modelini partinin politik amaçlarıyla, parti yapılanması- nı uyumlaştıran temel bir yaklaşım olarak görmektedir. Partinin yapılanması yalnız sosyalizm hedefi ile değil bugünkü politik görevleriyle de bağlı olmak durumundadır.

Çoğulcu, demokratik, modern bir toplumun yaratılmasını temel politik görev olarak belirleyen, çoğulcu bir sosyalizmi hedefleyen, böyle bir sosyalizme demokrasinin radikal biçimde derinleştirilmesiyle varılabileceğini öngören bir partinin yapılanması, bu temelde toplumun politik değişiminde aktif rol oynamasına imkan verecek bir biçim ve tarzda olmalıdır.

5-TBKP'nin yasal kuruluş süreci esasen yeniden yapılanma sürecidir. Bu durumu partinin yeni düşünce temelinde, yeniden yapılanması için önemli bir fırsat olarak değerlendirmek gerekiyor. Birlik partisine gidiş süreci de aynı karakterdedir.

6-Partinin yeniden yapılanma süreci, Merkezi desantralize eden bir çalışma tarzıyla başlayabilir. Merkez'in desantralize olması Merkezin karar alma sürecini ve merkezi yönetim kadrolarını tüm partiye yayma anlamına gelir. Bir başka deyişle partinin merkez dışı organları merkezi politikanın belirlenmesine doğrudan katılabilir. Bu durumu merkezin ortadan kalkması, yerine koordinasyon vb. gibi bir yapılanmanın geçmesi anlamına gelmez. Tersine merkez faaliyetinin tüm parti birimlerini içine alacak tarzda genişlemesi anlamına gelir. GYK Temmuz toplantısının kararlarında belirtilen "grup çalışma tarzı" bu tür çalışmanın temel taşıyıcısı olabilir. Partimizin tüm merkez kadroları (GYK, MYK ve il yöneticileri) bu çalışma grupları içinde yer almalıdırlar. Bu yolla merkezdeki parti çalışmaları parti üyelerinin katılımına doğrudan açılabilir gibi aynı zamanda yerel parti örgütleri güçlendirilmiş, inisiyatifleri artırılmış olacaktır.

Bu çalışma tarzı aynı zamanda eski tür ya da klasik parti yöneticiliğinin bırakılmasını da getirecektir. Diğer yandan karar alma sürecinde aşağıdan yukarıya işleyiş güçlenecek ve karar alma süreçleri dışında varlığı gerekli olan düşünce üretimine dayalı yeni bir parti yaşamı alanı ortaya çıkacaktır.

Merkezi karar konularının daraltılması merkezi kararların daha özlu yoğun ve önemli olmasını getirecektir. Böylece, gerçekten merkezi temel politikalar belirlenebilecektir.

Diğer yandan karar alma ve kararların uygulanması işlerinin birbirinden kopmasının önlenmesi zorunlu olan "yöneticilik" işlevlerini en aza indirerek bürokratik yöneten-yönetilen ayrımını da parti yaşamında ortadan kaldıracak, parti üyelerini değil politik süreçleri yönetmek esas olacaktır.

Bu durum parti yaşamında demokrasiye olan gereksinimi somut olarak ortaya çıkaracaktır. Böylece de demokrasi lafta kalmayacak, ve de "demokrasicilik" oyununa düşülmeyecektir. Zira demokrasi, parti içinde farklı

düşünce ve farklı politikaların, temel anlayış ve politikalarda, ortak amaçlarda birleşerek kendilerini yönetebilmeleri için gereklidir. Böylece parti gerçek anlamda bir gönüllüler birliği olacaktır.

7-Bu temel yaklaşım parti çalışmalarının parti üyeleri dışına açılmasını, onların parti faaliyetine doğrudan katılım imkanlarının yaratılmasını gerekli kılar.

8-Toplumun politik bakımdan örgütlenmiş bir parçası olarak parti tüm diğer toplumsal örgütlerle (sendika-meslek odaları, dernekler vs) ve sosyal hareketlerle (gençlik, kadın, çevre, barış, insan hakları vb.) ilişkilerini (biçim ve tarz olarak) yeniden tanımlamalıdır. Çoğulcu mantığın egemen olduğu günümüzde "yığın" kavramını da yeniden sorgulamak gerekiyor. Artık türdeş bir blok anlamında yığından söz etmek yeni gelişmelerin mantığına uygun düşmüyor. Şimdiden daha ilk adımda meslek örgütleriyle parti arasında öncülük artıcılık değil, farklı işlevli, fakat eşit haklılığa dayalı bir ilişkinin olması gerektiği saptanmalıdır. Bu anlayışın ışığında bu tür örgütlerde eski çalışma anlayışı terkedilmelidir. Somut olarak söylemek gerekirse meslek örgütleri parti örgütleri olmalıdır.

Aynı biçimde parti içinde meslek örgütlerini esas alan yapılanmalara da son vermek gerekir. Her örgütlü yapıda kaçınılmaz olarak hiyerarşi ve hiyerarşik ilişkiler vardır. Bu dikey ilişki biçimi yatay ilişki ve yapılarla desantralize edilebildiği ölçüde bürokrasi önlenabilir ve parti içi demokrasi öznel tutumlara bağlı kalmaksızın engelsiz gelişebilir.

Yatay ilişki ve yapılanmalar enformasyon akışını hızlandıracak ve çeşitlendirecek için ara kademeleri gereksiz kılarak merkezin desantralize edilmesine yardım eder ve bürokratik yapılanmaları önler. Partimizin il ve ilçeleri her meslekten ve çeşitli özgürleşme hareketlerinden insanın birlikte işlevli olduğu örgütler olmalıdır. Meslek örgütleri ve hareketler içindeki partililer bu temel çalışma dışında ancak bir uzmanlık bürosu olan çalışma gruplarında yer almalıdırlar. Bu grupların amacı ise partinin bu alanlarda temel politikalar üretmesine yardımcı olmak olmalıdır.

9-Marksist partinin, toplumsal örgütlerle ve hareketlerle ilişkisinin yeni baştan tanımlanması gereksinimi, "parti politikası" kavramını da yeniden ele almayı, neyin partinin temel politikası olduğu neyin olmadığını yeniden irdelemeyi gerektiriyor. Parti sorumluluğunu ve temel politikalarını tüm toplumun devletle ilişkileri alanında oluşturmak durumundadır. Özellikle partimizin dışa dönük eylemlerini yükseltmek için hazırlık çalışmalarının sürdüğü bugünlerde bu sorunun ivedilikle aydınlatılması önem taşıyor. Bu görev parti yönetiminin ve bütünüyle partinin görevidir.

Yukardaki temel yaklaşımdan çıkarak ÖÇG kendi işlevini ve çalışma biçimini şöyle belirlemektedir.

1-ÖÇG bir uzmanlık bürosu olarak yeni çalışma tarzı ve parti anlayışının partide yerleşmesi ve bunların unsurlarının belirlenmesi için çalışmaya yardımcı olmayı temel amaç olarak almaktadır. Böylece ÖÇG partinin örgüt politikasının belirlenmesi ve sürekli geliştirilmesine kendi katkısını yapacaktır.

2-ÖÇG partinin pratik örgütlenmesini değil, partinin nasıl örgütlenmesi gerektiğine yanıt bulmaya çalışmayı temel amaç olarak alır.

3-ÖÇG parti içinde parti yaşamının sürekli iyileştirilip geliştirilebilmesi için insan-insan ve üye-örgüt, örgüt-parti ilişkilerinin rasyonelleştirilmesi, modernleştirilmesi, demokratikleştirilmesi ve parti çalışmalarının bilimsel bir yöntem kazanması için çalışacaktır.

4-ÖÇG sosyal-psikoloji başta olmak üzere çeşitli bilimlerin, iş organizasyonu konusunda modern bilgilerin yardımıyla bir örgüt politikasının çizilmesine, parti hukukunun yerleştirilip geliştirilmesine, partide özgür düşünce, ortak bir dilin demokratik tartışma ortamının gelişmesine yeni bir politik kültürün oluşmasına ve tüm bu konularda örgütler arası deney alışverişine yardım edecektir.

5-ÖÇG, TBKP'nin ve genelde Türkiye sol hareketinin örgüt deneylerinin değerlendirilmesine çalışacak, aynı zamanda bu alanda uluslararası deneylerden de yararlanacaktır.

6-ÖÇG bu çalışmaları düşünsel ve pratik her iki yönden ele alacak, bir yandan örgütlenme çalışmalarını izleyecek ve örgütlerin yukardaki amaçlar doğrultusunda kurulması ve gelişmesine önerileriyle katılacak, diğer yandan örgütsel sorunları saptayacak, bunları analiz ederek, sonuçlar çıkararak çözüm önerileri hazırlayacaktır. Fakat ÖÇG, doğrudan örgütlenme faaliyetlerine katılmayacağı gibi parti örgütlerine direktif de vermeyecektir.

7-ÖÇG somut ve ivedi bir çalışma hedefi olarak TBKP'nin il ve ilçelerinin yukardaki amaçlar doğrultusunda oluşmasına yardım edecektir.

Aynı çerçevede olmak üzere, kongre hazırlık çalışmalarına destek olmak amacıyla kendi alanıyla ilgili olarak geçmişin değerlendirilmesine katılacaktır.

8-Bu amaçları gerçekleştirebilmek için ÖÇG örgüt deneyleri olan parti üyelerinden oluşacak ve kendi içinde başlangıç için bölgesel sorumluluk esasına dayalı bir iş bölümü gerçekleştirmek için çalışacaktır.

20.08.1990

TÜRKİYE BİRLEŞİK KOMÜNİST PARTİSİ
GENEL SEKRETERİ
HAYDAR KUTLU

ÖRGÜT SORUNLARI
ÇALIŞMA GURUBU ADINA
YUSUF KITIĞI

Kongreler dönemine girmiş bulunuyoruz. Önce ilçe ve il kongrelerimiz tamamlanacak, sıra Büyük Kongre'mize gelecektir. Büyük Kongre'mizin yapılmasıyla dönemi noktalamış olacağız.

En son yasal kongreler 80 öncesi yapıldığına göre birçoklarımız için bu kongreler, görev üstleneceğimiz ilk kongreler olacaktır. Ayrıca 12 Eylül sonrasında SPK değiştirilerek örneğin bundan sonra bütün kongre seçimleri ilçe seçim kurullarının gözetim ve denetiminde yapılacağından, kongreler konusunda 80 öncesinden deneyimli arkadaşlarımız için dahi, yeni bir durum söz konusudur. Kısacası, hepimiz için bu dönem, yasalar ve resmi yorumlanışlarına ilişkin olarak ilerde politik yaşamımız açısından önem taşıyacak bir çok noktayı kısa sürede öğrenip uygulayacağımız bir dönem olacaktır. Bu nedenle de devamlı olarak dikkatimizi uyanık tutmak, herhangi bir konuda herhangi bir yasal pürüzün doğmasına meydan vermemek için elden gelen çabayı göstermemiz gerekecektir. Diğer yandan, karşılaştığımız yeni bir durumu ve çözüm biçimini de derhal üst organlarımıza bildirerek diğer örgütlerin de aynı çözümlerden yararlanmasını sağlamak durumundayız.

Bunların dışında, herne kadar yönetim kurulunun hesap vereceği, geçmiş ve geleceğin tartışılacağı, yeni seçimlerle en uygun adayların yönetim kademelerine getirilmesi için çaba gösterileceği... gibi kongrelerin yapması zorunlu esas çalışmalar dikkate alındığında doğrudan içe dönük bir etkinlik olarak algılanabilirse de, özellikle yasal kongreler, bu içe dönük yanla birlikte, parti dışından dinleyici ve izleyicileriyle, basına yansıyan görüntüsü ile aynı zamanda dışa dönük önemli bir etkinlik durumundadır da. Üstelik, partimizin yönetim kurulları ve üyelerini doğrudan ilgilendiren 4 Haziran'daki kuruluştan bu yana geçen süre ancak bir kaç ay - il ve ilçeler için daha da kısa- olduğuna göre, bizler için bu dışa dönük yan daha ağır basacaktır. Buna, örgütlerimizin bulundukları il ve ilçelerde Parti'nin doğal ve olağan karşılanışını pekiştirmek için yapılacakların ötesinde aynı zamanda saygınlığını da geliştirme görevi, buna da ancak partimizin yürüteceği çalışmalar sırasında sergilenecek tutum ve davranışlarla erişilebileceği, bir kongrenin ise herşeyden önce böyle bir çalışma olduğu gözönüne alındığında, kongrelerimizi özellikle dışa dönük bir eylem olarak görüp değerlendirme gereği ortaya çıkmaktadır. Ayrıca kongreler dönemi ile çakışacak biçimde planlanmış olan "Özgürlükler Kampanyası" (Komünist Partisi'nin özgürlüğü, 141-142 ve 163'ün kaldırılması ve diğer özgürlükler) kampanyasını başlatmak veya yaygınlaştırmak için de kongrelerimiz önemli fırsat oluşturacaktır.

Bütün bu noktaları dikkate alarak, olanaklarımız elverdiğinde kongrelerimizi, lokalimiz dışında, izleyicilerin rahatlıkla izleyebileceği kapalı salonlarda gerçekleştirmeyi öngörmeliyiz. Bu gerçekleştirmede salonun düzenlenmesi ve süslenmesi, seçilecek dövizler, kongrenin belirtilen saatte ve çoğunlukla açılması gibi hususlarla salona egemen kılınacak ağırbaşlılık, titizlik ve düzenin izleyicide yaratacağı etkinin de okunacak raporlar ve yapılacak üye ve konuk konuşmalarının düzeyi kadar önemli olacağını gözden uzak tutmamalıyız.

Kongrelere bu kısa, genel bakışın sonra aşağıda, kongre süresinde yapılacak işlerin önemli bir bölümü, ayarlanarak kongre öncesi, kongre günü ve kongre sonrası sırası ile aktarılmaktadır.

A) KONGRE ÖNCESİ YAPILACAK İŞLER:

1-Kongrenin yeri, günü ve gündeminin belirlenmesi:

Yönetim kurulları herşeyden önce üst kurulundan kendisine iletilen kongre süresi içinde kongresini yapmak zorunda olduğunu, belirlenen sürenin bitiminden sonra kongresini yapmış olsa bile bu kongrede seçilecek üst kongre üyelerinin o kongreye katılamamasının çok büyük olasılık olduğunu bilerek bu süre içinde kendisi için en uygun günü gereğinde üst kuruluna da danışarak belirler. Diğer yandan kongrenin yeri, gündemi, katılacak üyeler, öngörülen kongre gününden aşağı yukarı üç hafta önce belirlenmiş olmalıdır. Çünkü Siyasi Partiler Kanunu (SPK) 21. maddesi uyarınca kongre gününden en az onbeş (15) tam gün önce bu hususların ilçe seçim kurulu başkanlığına, ayrıca ilçede kaymakamlığa, ilde valiliğe bildirilmesi gerekmektedir. Bu ise, örneğin bir cumartesi günü kongre yapılacaksa, en geç ondan önceki üçüncü haftanın Perşembe günü iş saatinde bu bildirimin yapılmasını gerektirir. Herhangi bir eksiklik ve yanlışlık olabileceği düşünülerek bir günlük bir düzeltme payı da bırakılacak olursa bu, Perşembe yerine Çarşamba gününden başvurunun yapılması demektir. Bir iki gün de gerekli belgelerin yazımı için ayrıldığında, gerçekten kongreden tam üç hafta önce kongrenin yeri ve gündemi belirlenmiş olmalıdır. İlçelerde yeni üye başvuruları aralıksız devam ettiğinden kongreye katılacak üyeler en geç kongre gününden geriye doğru sayımla 18. gün (Cumartesi örneğine göre Salı) alınacak kararla üyeliğe kabul edilerek Üye Defteri'ne kayıt edilmeli ve Çarşamba günü yapılacak liste İlçe Yönetim Kurulu Başkanlığı'na iletilmelidir.

İllerde durum biraz farklıdır. Süre ve hesabı aynı olmakla birlikte il kongresi, ilçe kongrelerinin tamamlanmasından sonra ve ilçe kongrelerinde seçilecek İl Kongresi Üyeleri ve doğal üyelerle toplanacağından, öncelikle bağlı ilçe kongrelerinin tamamlanması beklenecek, bundan sonra en erken gene aşağı yukarı üç haftalık bir süre sonra il kongresi yapılabilecektir. Bundan dolayı ve bu ilk kongrelerimizin bir an önce tamamlanmasını sağlamak üzere Genel Yönetim Kurulumuz kongreler dönemini ilçe kongreleri dönemini de ayırarak belirlemiş bulunmaktadır.

a) Doğrudan Genel Merkeze bağlı tek ilçelerimizle b) henüz ilçe örgütü olmadığı için doğrudan il olarak üye kaydeden il örgütlerimiz açısından bu konuda durum, yukarıda ilçeler için belirtildiği gibidir.

Siyasi Partiler Yasası'nın kongre seçimleriyle ilgili maddesi ektedir : (Ek No :3)

2- Kongre g nt n n seçilmesi :

Kongre g nt n n seçilmesinde yasal bir bağıntı yoktur. Haftanın herhangi bir g nt  seçilebilir. Ancak,  ye ve izleyicilerin esas olarak çalışan kimseler olması dolayısıyla hafta sonları, yani Cumartesi ve Pazar g nlirinden birinin seçilmesi adeta bir zorunluluk gibidir. Diğer yandan, özellikle lokal dışında kapalı salonlarda yapılacak kongrelerde üst kurullar temsilcilerinin konuk olarak kongreye katılıp konuşma yapmaları haklı olarak beklenmektedir.. Ancak, bütün yerel kongrelerimizin belli bir süre içinde tamamenlaca ı dikkate alındığında hafta sonlarında aynı günde birkaç kongrenin birden yapılıyor olması kaçınılmaz olacaktır. Bu durumda, üst kurul temsilcilerinin kongrelere konuk konuşmacı olarak katılabilmeleri herşeyden önce, daha kongre tarihi belirlenir belirlenmez -hatta tahmini bir kongre tarihinin- üst kurullara aktararak mutabakat sağlanması bağlıdır. Eğer komşu ilçe ve illerle de mutabakata vararak örneğin bir hafta sonunda Cumartesi ve Pazar   leden önce ve öğleden sonra olmak üzere dört ayrı kongrede konuşma olanağı sağlandığında bu kongrelerin hepsine birden üst kurul temsilcilerinin katılma olasılığı çok yüksek olacaktır. (Gündem maddelerinin görüşme sırasında Kongre başkanlığınca değişiklik önerilerek konuk konuşmacının bir kongrede öğleden önce konuşma yaptıktan sonra diğerinde öğleden sonraki oturumda konu abilmesi kolayca sağlanabilir.) Bu konuda son olarak dikkat çekilecek nokta şudur : Genel Merkez'le önceden tam bir mutabakat sa lamadan özellikle Genel Başkan ve Genel Sekreter'in adlarının konuk konuşmacı olarak ilanından kesinlikle kaçınılmalıdır. Çünkü önceden ilan edilmesine karşın konuşmacının kongreye katılamaması, ilgili yönetim kurulu ve konuşmacının ötesinde doğrudan Parti'nin saygınlığını zedeleyicidir. Buna ise hiçbirimizin hakkı yoktur.

Kongrenin yeri ve g nt  kesinle tirildikten sonra lokal ilan tahtasına hemen asılmak suretiyle  yelereduyurulabilece i gibi istenirse kongre üyelerinin adreslerine mektupla da kongrenin yeri, g nt  ve gündemi bildirilebilir. Eğer davetiye ile izleyici ve konuk çağırılması öngörülüyorsa bunların da mümkün olduğunca önceden hazırlanıp iletilmesi öngörülmelidir.

3-Hazırlanacak belgeler :

a) Kongre  ye listesi:

 l elerde bu liste, yukarda birinci bölümde belirtilen tarihe kadar yönetim kurulu kararıyla  yelikleri onaylanarak  ye Defteri'ne kaydedilmiş bütün  yeleri kapsayacaktır. Üyelerin adı ve soyadı, baba ve ana adı, doğum yeri ve yılı biçiminde  ye defterindeki bilgilerin üyenin adının hizasına yazılmasıyla oluşacaktır. Bu listeye ilişkin bir örnek ektedir. (Ek No :4) Henüz ilçe  rg t leri kurulmamış illerimiz de Kongre  ye Listesi'ni bu biçimde hazırlayacaktır.

 llerde bu liste, ilin ba lı ilçe(ler)inin kongrelerinde seçilen il kongresi  yeleri ile doğal il kongresi  yeleri olan o ilin kurucu il başkanı ve yönetim kurulu üyelerinden oluşacaktır. Bu listede de, yazılacak kongre üyelerinin adlarının yanına ilçelerdeki gibi  ye defterindeki bilgiler aktarılacaktır. İl Kongresi  ye Listesi'ne ilişkin bir örnek ektedir. (Ek No: 5)

 l e ve illerde bu listelerden    nüshası İlçe Seçim Kurulu Başkanlığı'na verilecek, biri örgütün giden evrak dosyasına konacak, buna ek olarak ilçeler bağlı oldukları biri Genel Merkez'e iletmek biri de ilde alıkonulmak üzere iki nüsha, iller de Genel Merkez'e olmak üzere bir nüsha daha üst kurullarına ileteceklerinden toplam olarak bu belgelerin ilçelerde altı ar, illerde de beşer nüsha olarak hazırlanması ve ilçe seçim kuruluna iletilecek nüshaların her sayfasının altının imzalı ve mühürlü olması gerekmektedir.

b) Kongre gündemi :

Eğer Genel Yönetim Kurulu veya ilgili yönetim kurulunca özel bir gündem maddesi ile görüşülmesi arzu edilmiş bir husus yoksa, bir kongre gündeminde  u konular gündem maddesi olarak yer alır :

"1-Açılış, yoklama, Başkanlık Divanı'nın seçimi,

2-Konukların konuşmaları,

3-Yönetim Kurulu  alı ma Raporu'nun okunması ve rapor üzerine görüşme,

4-Yönetim Kurulu Mali Raporu'nun ve Denetçi Raporu'nun okunması, raporlar üzerinde görüşme ve Yönetim Kurulu'nun aklanması,

5-B t ce tasarısının görüşülmesi ve onaylanması,

6-Seçimler,

7-Yeni döneme ilişkin kişisel dilek ve temenniler,

8-Seçim sonuçlarının açıklanması ve kapanış."

Bu konuya ilişkin bir örnek, başvuru formu içinde ektedir : (Ek No : 6)

G r ld   üzere gündem maddeleri arasında "Kongre tezlerinin tartışılmasına ayrıca yer verilmemiştir. Çünkü bir kongre süresi içinde bu özel gündem maddesine ayrılacak zaman ister istemez çok kısıtlı olmak zorundadır. Oysa tezlerin enine boyuna tartışılarak ileri sürülen hususlara ilişkin görüşlerin billurla ması ve farklı görüşler ve düzeltme istekleri ortaya çıktığında, bunların topluca üst organlara iletilmesi gerekmektedir. Bu ise kongre g nt  öncesi ve sonrası yapılacak  ye toplantılarında bir süre kısıtlamasına gerek duyulmaksızın rahat-

lıkla sağlanabilir. Tezlerin iletilmesiyle birlikte bu süreç zaten başlamış olacaktır. Unutulmamalı ki, yerel kongreler tezler açısından bağlayıcı bir karar almayacaklar ve tezlerin tartışılma süreci Büyük Kongre'ye kadar devam edecektir. Büyük Kongre, alt organların ve üyelerin görüş ve düşüncelerini dikkate alarak Kongre'ye sunulacak metin üzerinde oluşturacağı komisyonun raporu ve genel kurulda yapılacak görüşme ve oylamalarla tezlerde gerekli modifikasyonları da yaptıktan sonra son biçimini alacak tezleri onaylayacaktır.

Bu mülahazalarla birlikte, yerel kongrelerimizde de, bu tezlerden esinlenerek hazırlanan çalışma raporunda olsun, raporun tartışılması sırasında olsun elbette tezler de tartışılmış olacaktır. Ancak burada önemli olan, çok kısa süre içinde ve bir iki konuşma ve atıfla tezlerin tartışılıp sonuçlandırıldığı izleniminin ne kongre üyelerinde, ne de izleyicilerde yaratılmamasıdır.

c) Çalışma raporu:

Yurt ve dünya olaylarına ve bunların raporu yazılan il veya ilçe çevresine yansımalarına kısa bir atıftan sonra önemle ele alınacak yerel sorunlar ve kongre tezlerinden de yararlanılarak yakın ve uzak geçmişimize tamamen genel ve o ölçüde de nesnel bir bakışla birlikte esas olarak kurucu yönetim kurulunun Parti'nin o il ve ilçede kuruluşundan sonra yaptığı çalışmalar ve geleceğe ilişkin öngörü, düşünce ve temennileri raporun içeriğini oluşturacaktır.

d) Mali rapor:

Mali rapor, Kongre öncesi gelir-gider defterindeki durumun bir gelir-gider tablosu ile belli edilmesi ve bu tabloda gösterilecek kalemlerin açıklanmasını içerecektir.

Tablolarda, gereğinde kıyaslamaya ve bütün tablolardaki kalemlerin toplanmasıyla Parti'nin bütünü hakkında genel ve toplu bir fikre varılmasına olanak sağlamak için bir üniformiteye gidilmesi uygun görülmüştür. Bu nedenle gelir-gider defterindeki değişik gelir ve giderlerin aşağıdaki kalemlerde toplanarak ifade edilmesine gerek duyulmuştur :

Gelirler : 1)Üye ödentisi (aidatı) 2)Bağışlar 3)Parti çalışmalarından sağlanan gelir 4)Satış giderleri 5)Diğer gelirler...

Giderler : 1)Lokal kirası 2)Diğer lokal giderleri 3)PTT ve kırtasiye 4)Gezi harcamaları 5)Propaganda ve yayın 6)Üst kurul harcamalarına katılma payı 7)Demirbaş eşya alımı 8)Diğer giderler 9)Kasa mevcudu... Bir tablo örneği ektedir : (Ek No :7)

Bu kalemler arasında ödenti ve bağışlar için herhalde ayrıca izaha gerek yoktur. "Parti çalışmalarından sağlanan gelir" kalemi doğrudan o örgütün çalışmasıyla sağlanan gelirleri kapsamaktadır. Bu kalemden, o örgüte madde çıkar da sağlayan eğlence gezileri, yemekli toplantılar, lokalde çay, kahve satışından elde edilen gelirler, doğrudan o örgütün bir yayını varsa o yayının satışından elde edilen gelirler gibi gelirler yeralacaktır. Satış gelirleri ise, üst kurullardan gönderilen yayın, afiş vb. ile hediye eşyanın satışından o örgüte kalan net miktardan oluşmaktadır. Diğer gelirler, yukarıdaki kalemlerden hiç birine girmeyen, örneğin hurda bir eşyanın satışından elde edilen gelir gibi gelirlerdir.

Giderlerden birincisinde kuruluştan itibaren ödenen kiralar topluca yeralacaktır. "Diğer lokal giderleri" ise ısınma, aydınlanma, su ve temizlik, çay vb. alımı gibi masraflardan oluşmaktadır. "PTT ve kırtasiye" kalemi posta pulu, telgraf, telefon, faks... masraflarıyla her türlü kırtasiye alım harcamalarının toplamıdır. Gezi harcamaları, örgüt adına yapılan ve karşılıkları örgütçe sağlanan her türlü köy, ilçe, il gezileri ile üst organ çağrısı ile yapılan toplantılara katılma gibi gezilerin yol ve yolluk masraflarını kapsamaktadır. Propaganda ve yayın harcamaları ise, örgütçe yapılan her türlü yayın ile gazete ve hoparlör ilanlarını, yaptırılan afiş, döviz vb. nin masraflarını, toplantılar için kiralanmış yer ve mikrofon tertibatı gibi masrafları kapsamaktadır. Üst kurul harcamalarına katılma payı, tüzüğümüzün 38. madde son fıkrası uyarınca örgüt kasasından üst kurula aktarılan para toplamını ifade etmektedir. Demirbaş eşya alımı, daktilo makinesinden mobilyaya kadar örgütçe alınan veya tamir ettirilen dayanıklı tüketim mallarının alım ve tamir masraflarının toplamından oluşmaktadır. Diğer giderler ise, yukarıda belirtilen kalemlerin hiçbirine girmeyen giderleri kapsar. Son olarak zikredilen "kasa" ise, varsa bankadaki ile birlikte elde mevcut parayı ifade eder. Böylece gelir ve gider tablosunda her iki taraf kalemlerinin toplanmasında eşitlik sağlanmış olur.

e) Denetçi raporu :

Gündemde denetçi raporu bölümü de yer almaktadır. Oysa kuruculuk döneminde, kongreden seçilmiş olarak hesapları kongre adına denetleyen ve bir sonraki kongreye rapor sunan denetçilerden yoksunuz. Bu yokluğu gidermek için bulunan geçici formül şudur:

Örgütün bağlı olduğu üst kurulun görevlendireceği bir üye üst kurul adına hesapları denetleyecek ve neticeyi bir rapor halinde kongre başkanlık divanına sunulmak üzere ilgililere teslim edecektir. Hesapların düzgün tutulduğunun ve yönetim kurulunun kongreye sunacağı mali raporun gerçeği yansıttığının saptanması halinde yazılacak raporla ilgili bir örnek ektedir : (Ek No:8)

f) Bütçe tasarısı:

SPK ve tüzüğümüz uyarınca iki yılda bir yapılacak kongreye kadar gelirleri toplama ve giderleri sarf olanağı vermek üzere bütçe tasarısının hazırlanarak kongrece kabulü gerekmektedir. Gelecekle ilgili görüşlerimiz her ne olursa olsun bir kongrede bu gereği yerine getirme durumundayız. Bunun için, yönetim kurulu, gelir ve

gider durumunu gözönüne alıp bu kalemlerin iki yıllık sürede erişeceği miktarı ve bu sürede partinin gelmişme durumunu da gözönüne alarak bir bütçe tasarısı hazırlayıp kongreye sunacaktır. Bütçe tasarısı da mali raporda olduğu gibi aynı kalemlerden oluşan bir gelir-gider tablosu biçiminde hazırlanacaktır.

g)Diğer işler :

Bunların dışında kongre öncesi yapılacak işler arasında tüzüğün 8.maddesi ikinci fıkrası uyarınca " ödentü borcu olan üyeler yönetim ve disiplin kurullarına seçilemeyeceklerinden" ödentü borcu olanların listesinin çıkarılarak kongre divanına sunulması ve borçluların yönetim ve disiplin kurulları ve yedekleri için adaylığının önlenmesi de vardır. Ancak sadece bu durumun hatırlatılmasının dahi ilgili üyenin tüm borçlarını ödeyerek borçlu durumda olmaktan kurtulmasına yol açabileceği unutulmamalı, bunun için hiçbir üyenin ödentü borcu kalmaması için çaba gösterilmelidir.

6- Resmi başvurular:

Kongre öncesinde yapılacak ve herhangi bir eksiklik veya gecikme durumunda kongrenin tüm hazırlıklarının boşa gidecek biçimde ertelenmesine yolaçacağı için çok önemli bir iş, resmi başvuruların süresi içinde yapılmış olmasıdır.

Yukarda kongre öncesi yapılacak işlerin birinci bölümünde değinilmiş olmakla birlikte tekrar olarak belirtmekte yarar görülmüştür:

Yönetmeliğimizin 6. maddesi uyarınca Kongrelerden onbeş (15) tam gün önce ilgili yönetim kurulunca görevli ilçe seçim kurulu başkanlıklarına ve ilçede kaymakamlığa, ilde valiliğe kongrenin yeri, günü, başlama saati, gündemi ve ilk toplantıda çoğunluk sağlanamadığı takdirde çoğunluksuz olarak yapılacak ikinci toplantının iki saat sonra aynı yer ve gündemle toplanacağını resmi birer başvuru ile ve alındı belgesi karşılığında iletilmesi gerekmektedir.

İlçe seçim kuruluna yapılacak başvuruda bu yazının eki olarak bir tüzük ve kongre yönetmeliğimiz, kongre üye listesinden üç nüsha, yönetmeliğimizin 11. maddesi uyarınca kongrede yapılacak seçimlerde seçilecek üyelerin karar örneğinin ve yedeği için ayrı ayrı olmak üzere sayıları, yönetim kurulunun karar defterinin kongre günü, yeri, gündemi ve seçilecek sayılar ile birlikte çoğunluksuz olarak yapılacak toplantının başlama saatini içeren kararının bir fotokopi veya örneği, illerde ve henüz il örgütü kurulmamış ilçelerde Genel Yönetim Kurulumuzun aldığı, örneği bu genelgenin 2 numaralı ekinde bulunan kararın örneği ile ilçelerde bağlı olduğu il yönetim kurulunun Genel Yönetim Kurulu kararı uyarınca aldığı kararın fotokopi veya örneği ilgili yönetim kurulu başkanlığının imza ve mührü ile onaylanmış olarak yer almalıdır.

Yönetmeliğimiz il ve ilçe yönetim kurullarında tüzüğün olanak verdiği sayı artışına gidildiğinde bunu bildiren karar örneğinin fotokopi veya örneğinin de eklenmesi gerektiğini belirtmektedir. Ancak bu dönem il ve ilçelerde böyle bir artırıma Genel Yönetim Kurulunca gerek duyulmadığından böyle bir karar örneğinin iletilmesi de söz konusu değildir.

İlçe seçim kuruluna yapılacak başvurunun bir örneği ektedir. (Ek No :6)

B)KONGRE GÜNÜ YAPILACAK İŞLER:

1) Çoğunlukla ve saatinde toplanmasının sağlanması:

Kongrenin belirtilen gün ve saatte çoğunluk sağlanamadığı takdirde çoğunluksuz olarak iki saat sonra aynı yerde toplanması yönetmeliğimiz hükmüdür. Ayrıca yasa bunun ilk başvuruda belirtilmesini ve üyelere duyurulmasını zorunlu kılmıştır. Bu bakımdan gerek resmi başvurularda, gerekse lokal ilan tahtasına asılacak duyuruda bu husus belirtilmek durumundadır. Nitekim başvuru örneği böyle kaleme alınmıştır (Ek No :6). Ancak kongrenin tam saatinde ve büyük çoğunlukla toplanabilmesinin önemi bütün kongre üyelerine önceden anlatılarak dikkatleri çekilmeli ve belirtilen saatte kongrenin açılması sağlanmalıdır.

2) Yanında hüviyet bulundurulması:

Gelecek kongre üyelerinin, yapılacak seçimlerde sandık kurulu başkanlarına kendilerini tanıtabilmelerini sağlamak üzere nüfus hüviyetlerini veya kimliklerini belli edecek şoför ehliyeti gibi fotoğraflı resmi bir belgeyi yanlarında bulundurma gereği, üyelere önceden hatırlatılmalıdır.

3)Salonun düzenlenmesi:

Salonun düzenlenmesi sırasında başkanlık divanının yerinin yan tarafında hükümet komiseri ve ilçe seçim kurulunun görevlendirdiği sandık kurulu üyelerine yer ayrılmalı, gerekirse aynı biçimde bir yer de basın için ayrılmalıdır. Kongre üyeleri ile izleyicilerin birbirine karışmayacak biçimde aralarında geniş bir aralık bulundurulmalı, izleyiciler bölümünün ön tarafı da protokol çağrılılarına ayrılmış olmalıdır. Bunun dışında yönetim kurulu üyeleri de aklanma oylamasına katılamayacaklarından onların yerlerinin de diğerlerinden ayrı olması uygundur. Ayrıca kurul üyeleri, raporun görüşülmesi sırasında yapılacak eleştirileri aralarında değerlendireceklerinden ve daha önce seçtikleri kurul sözcü veya sözcülerini bu görüşmeler ışığında konuşmak üzere görevlendireceklerinden kongrenin özellikle aklanmaya kadar geçecek süresinde aralarında danışabilecekleri ayrı bir yerde birlikte

bulunmalarında yarar vardır.

4) Divan için gerekli başlıca malzeme:

Divan'ın çalışmalarına yardımcı olmak üzere bir sürahi su ve bardakları ile birlikte yeteri kadar kağıt, kopya kağıdı, kalem, küçük bir cetvel, yeteri kadar toplu iğne ve atış, parti mührü ve stampası ve varsa anteli kağıdı, oy pusulalarının hazırlanışında kullanılmak üzere aynı boy ve biçimde yeteri kadar boş kağıt (değişik oyamada kullanılacak oy pusulaları için değişik renkli kağıtlar da olabilir), bu oy pusulalarının yazılıp çoğaltılacağı daktilo ve fotokopi makinesi veya yakın bir yerde bir fotokopi dükkanının açık bulundurulması sağlanmalıdır. Bir oy pusulası örneği ektedir. (Ek No :9) Bu olanakların hiçbirinin bulunmadığı yerlerde sandık kurulu başkanının da muvafakatiyle herhalde daktilo ile çoğaltılmaya gidileceğinden yeteri kadar kopya kağıdı böyle bir durumda ayrıca önem taşıyacaktır.

5) Başkanlık Divanı'nın oluşması:

Yasa uyarınca bir başkanlık divanı en az bir başkan, bir başkan vekili ve bir sekreterden oluşur. Kongrelerimizde, Büyük Kongre gibi bir günden fazla sürecek kongrelerin dışında genel olarak bu sayıda bir divanın oluşması doğaldır. Bu husus, gündemle birlikte " bir başkan, bir başkan vekili ve bir sekreterden oluşacak başkanlık divanının seçimi" biçiminde kurulca önceden belli edilirse kongrenin işi kolaylaştırılmış olur.

Divan için üst kurullardan veya partinin diğer örgütlerinden Kongre'ye katılan temsilci konukların önerilip seçilmesi adettir. Bunların arasında da kongrede ayrıca konuşma yapacak olanlar yeğ tutulmalıdır. Divanı oluşturacak kişilerin önerilmesinde, yönetim kurulu önceden, ilgili üyelerle temasa geçerek muvafakatlarını almak suretiyle kongrenin işini kolaylaştırmada yardımcı olursa zamandan da kazanılmış olur.

6) Divan'ın kongreyi yönetmesi:

Kongre başkanı, gereğinde Divan'ın diğer üyelerine de danışarak yasa, tüzük, yönetmelik ve alışılmış usul hükümleri uyarınca kongreyi yönetir. Üç kişilik bir divanda ortada oturmakta olan başkanın sağında başkan vekili, solunda sekreter yer alır. Divanca kongrenin çalışmalarına ilişkin bir özet tutanak tutulur. Bu tutanakta kongrede yapılan işler sırasıyla gösterilir, raporun okunması, bütçe tasarısının oylaması gibi...Yapılan konuşmalara ilişkin olarak da konuşmayı yapanın adı ile konuşmanın içeriği ile ilgili kısa bilgi tutanakta yer alır. Ayrıca Divan'a gelen ve iletilen yazılı öneriler de divan başkanınca parafe edilerek geliş sırasıyla tutanağa kaydedilir. Adaylık başvuruları geliş sırasıyla ayrı bir dosyada ve her organ için ayrı olmak üzere kaydedilir.

Kongrenin önceden öngörülen süre içinde (toplanılan salonun kiralama süresi gibi) tamamlanabilmesine ilişkin olarak yönetim kurulunca hazırlanmış tahmini bir zaman planlaması başkanlık divanına sunulabilir veya bizzat divan böyle bir planlama yapabilir. (Kuşkusuz kongre kendi gündemine ve süresine egemendir. Gerektiğinde ertesi gün örneğin kendi lokalinde çalışmalarına devam etmek üzere kongrenin ertlenmesi dahi öngörülebilir kongre kararıyla. Ancak böyle bir durum istisnadır. Bugün partimizde böyle bir durumun doğmasına yol açabilecek herhangi bir nesnel ya da öznel neden de yoktur.) Ancak burada asıl önemi belirtmek istenen husus, seçimlerde aday olacakların başvuru sürelerinin belli bir zaman kısıtlaması ile önceden Divanca ilan edilmesi gerektiğidir. Yönetmeliğimizin 13. maddesinde belirtildiği üzere yazılı başvurular, oy pusulalarının hazırlanması ve seçimler için geçecek zaman da dikkate alınarak hesaplanmış ve göreve başladığı anda kongre başkanınca ilan edilmiş bu bu zaman süresi içinde Divan'a iletilmek zorundadır. Sandık kurulu üyelerinin genellikle işlerinin mesai saatleri içinde tamamlanmasını haklı olarak arzu ettikleri de dikkate alınarak örneğin kongre başkanınca, sabah saat 10.00'da başlayacak bir kongrede öğle arasının verileceği 13.00'e kadar bütün adayların sunulması gerektiği, bu saatten sonra yeni aday kabul edilmeyeceğinin bütün üyelere duyurulması ve öğle arasından yararlanarak adayların adlarının yazılacağı oy pusulalarını hazırlatılması uygun olur.

7) Konukların konuşmaları:

Büyük Kongre için diğer ülkelerdeki kardeş partilerin temsilcileri ile Büyük Kongre ve yerel kongrelerde partimize yakın, dost ve uygarca ilişkilerimizi sürdürdüğümüz parti, hareket, grupların... çağrılı temsilcilerinin veya çevredeki saygın kişiliklerin kongreyi selamlıyan mesajlarının iletilmesiyle birlikte, yerel kongrelerimizde asıl üst kurul temsilcilerinin günün sorunları üzerinde parti politikasını açıklayan konuşmaları "Konukların Konuşmaları" gündem maddesini oluşturacaktır.

8)Aklanma:

Aklanma, mali rapor ve denetçi raporunun okunup görüşülmesi tamamlandıktan sonra kongrede oy verilerek yönetim kurulunun temize çıktığının ifadesidir. Tamamen mali hususlara ait olup kurulun iyi çalışıp çalışmadığı gibi politik hususlarla bir ilgisi yoktur. Kurulun çalışmalarını yeterli ve/veya uygun bulmayan varsa, bunu çalışma raporunun görüşülmesi sırasında ifade edeceği gibi, kurul üyeleri yeniden aday oldukları takdirde onlardan oyunu esirgeyerek de belli edebilir. Bu bakımdan, eğer mali açıdan dürüstçe çalışmış olduklarından kuşku duyulmuyorsa Kurul'un oy birliğiyle aklanmış olması gerekir. Lüzum gördüğünde konuyu, aklama oylaması öncesinde Kongre başkanının üyelere bir kez daha hauratmasında yarar vardır.

9)Saçimler:

Kongre seçimlerinin nasıl gerçekleşeceği, adaylık başvurusundan oy pusulalarının düzenlenmesine, hahgi oranda kaç aday seçileceğinden seçilme yeter sayısına kadar yönetmeliğimizin 10-16. maddelerinde etraflıca belirtilmiştir. Burada ayrıca tekrarlanmayacaktır. Yalnızca bir noktaya önemle dikkati çekmek gerekir.

Tüzüğümüzün 8. maddesinde açıklıkla ifade edildiği üzere "seçmek ve seçilmek her üyenin hakkı ve görevidir". Bu hak ve görevin titizlikle yerine getirilmesi üyelik bilincinin ifadesidir. Her üye yapabileceğini öngördüğü her işe bizzat talip olmalıdır. Bunların başında organlara seçilmek gelir. Bu bakımdan her üye kendisini yeterli gördüğü organ için bizzat başvuruda bulunmalı, bunun bir hak, aynı zamanda bir görev olduğunun bilincinde olarak arkadaşlarına örnek olmalıdır. Bunun gibi, herhangi bir organ için uygun gördüğü diğer bir arkadaşının o organ için adaylığını teşvik etmeli, gerektiğinde yazılı muvafakatini alarak o adaylığa önermelidir. Seçim, uygun adayın onaylanacağı bir onay mekanizması değil, uygunlar arsından en uygununun gizli oy açık sayımla belirleneceği bir görev yarışması alanı olmalıdır.

Bunun için yönetim kurulları, seçimin bu önem ve değerini kongre öncesindeki üye toplantılarında devamlı dile getirmeli, ayrıca aktif olarak kendi üyeleri de içinde uygun üyelerin adaylıkları için teşvik edici, önerici olmalıdır. Ve herhangi bir seçim, örneğin yedek, denetçi seçimi gibi bir seçimde yeterli sayıda aday bulunamaması gibi bir durumdan kongrenin, önceden gerekli önlemleri alıp başvuruları sağlayarak sakınılmasını kesinlikle sağlamalıdır.

C) KONGRE SONRASILYAPILACAK İŞLER:

1) Devir teslim:

Devir teslim için kongreden sonraki ilk üç gün içinde eski ve yeni yönetim kurulu üyeleri eski il(çe) başkanı tarafından ortak toplantıya çağrılır. Bu toplantıda önce demirbaş eşyanın ve kongreye sunulan rapordaki kasa mevcudunun düzenlenecek ve ortaklaşa imzalanacak bir tutanakla teslimi yapılır. (Raporun düzenlenmesinden sonraki kongre süresi içinde elde edilen gelirler ve yapılan giderler olmuşsa, önce bunlar saptanır ve kasa mevcudu buna göre düzenlenerek teslim tutanağı hazırlanır.)

Tutanağın düzenlenmesinden sonra eski kurulun öngördüğü, ancak sonuçlandıramadığı işler ve geleceğe ilişkin düşünce ve öngörülerini yeni kurula aktarılır ve o andan itibaren yeni kurul göreve başlamış olur.

2) Resmi başvurular:

Kongreden sonraki ikinci günün bitiminde itiraz süresi de dolmuş ve yapılan seçimler kesinleşmiş olduğundan görevi devralan yeni kurulun ilk işi, ilçelerde ilçe başkanı ile ilçe yönetim kurulu üyeleri ve yedeklerinin ve iki denetçinin, illerde buna ek olarak il disiplini kurulu üyeleri ile yedeğinin, kuruluş bildirimini sırasında yapıldığı gibi ve aynı eklerle ilçelerde kaymakamlığa, illerde valiliğe bildirilmesi olacaktır.

Ayrıca bu bildirimin örneği ile kongre başkanlık divanına tutulan özet tutanak örneği, kongreye sunulan çalışma raporu, mali rapor, denetçi raporu ile kongrede kabul edilen bütçe tasarısı örneğinin ilçelerde, bir nüshası bağlı olduğu ile, bir nüshası da il kanalıyla Genel Merkez'e iletilmek üzere ikişer, illerde birer nüsha olmak üzere bir dosya halinde üst kurullarına iletilmesi gerekmektedir.

Bundan sonra Yönetim kurulu, kongrenin etrafıca bir değerlendirilmesi ile birlikte normal çalışma düzenine geçecektir.

EKLERİ:

- 1) Kongre Yönetmeliği,
- 2) Genel Yönetim Kurulu'muzun 18.10.1990 tarihli kararını içeren Genel Başkanlık yazısı,
- 3) Siyasi Partiler Yasası'nın kongre seçimleriyle ilgili 21. maddesinin örneği,
- 4) İlçe Kongreleri Üye Listesi örneği,
- 5) İl Kongreleri Üye Listesi örneği,
- 6) Kongre için başvuru örneği,
- 7) Gelir-Gider Tablosu örneği,
- 8) Denetçi raporu örneği,
- 9) Oy pusulası örneği.

Ek No:3 - Siyasi Partiler Yasası'nın kongre seçimleriyle ilgili 21. maddesi örneği aşağıdadır:

SEÇİMLERİN YAPILMASI

MADDE 21-Siyasi partilerin genel merkez, il ilçe organları seçimleri ile il kongresi ve büyük kongre delegelerinin seçimleri, yargı gözetimi altında gizli oy ve açık tasnif esasına göre aşağıdaki şekilde yapılır.

Seçim yapılacak büyük kongreyle il ve ilçe kongrelerinin toplantılarından en az onbeş gün önce, kongreye katılacak parti üyelerini belirleyecek listeler, büyük kongreyle il kongreleri için Yüksek Seçim Kurulunun önceden belirleyeceği seçim kurulu başkanına, ilçe kongreleri için o yer ilçe seçim kurulu başkanına, ilçede birden fazla seçim kurulunun bulunması halinde birinci ilçe seçim kurulu başkanına iki nüsha olarak verilir. Ayrıca toplantının gündemi, yeri, günü, saati ile çoğunluk sağlanamadığı takdirde yapılacak ikinci toplantıya ilişkin hususlar da bildirilir.

Seçim kurulu başkanı gerektiğinde ilgili kayıt ve belgeleri de getirip incelemek suretiyle varsa noksanları tamamlattırdıktan sonra seçime katılacakları belirleyen liste ile yukarıdaki fıkrada belirtilen diğer hususları onaylar. Onaylanan liste ile toplantıya ilişkin diğer hususlar kongrenin toplantı tarihinden yedi gün sonra siyasi partinin ilgili teşkilatının bulunduğu binada asılmak suretiyle ilan edilir. İlan süresi üç gündür.

İlan süresi içinde, listeye yapılacak itirazlar hakim tarafından incelenir ve en geç iki gün içinde kesin olarak karara bağlanır. Bu suretle kesinleşen listeler ile toplantıya ilişkin diğer hususlar, hakim tarafından onaylanarak siyasi partinin ilgili teşkilatına gönderilir.

(28.3.1986 - 3270) Kongrelerde yapılacak seçimler, ilgili seçim kurulunun gözetimi ve denetiminde yapılır. Bu seçimlerin usul ve şekilleri ile, seçimlerde kullanılacak oy pusulası ve listelerin tanzim tarzı siyasi partilerin tüzük ve kongre yönetmelikleri ile düzenlenir.

(28.3.1986-3270) Seçim kurulu başkanı, bir başkan ile iiki üyeden oluşan yeteri kadar seçim sandık kurulu oluşturur. Sandık kurulu başkanı ile bir üyesi memurlar, diğer üyesi de aday olmayan parti üyeleri arasından seçilir. Ayrıca her sandık için aynı şekilde üçer yedek üye de belirlenir. Seçim sandık kurulu başkanının yokluğunda, kurula memur üye başkanlık eder.

Seçim sandık kurulu, kanunun ve parti tüzüğünün öngördüğü esaslara göre seçimlerin yürütülmesi, yönetimi ve oyların tasnifi ile görevli olup, bu görevleri seçim ve tasnif işleri bitinceye kadar aralıksız olarak devam eder.

Listede adı yazılı bulunmayanlar oy kullanamazlar. Oylar, oy verenin nüfus hüviyet cüzdanı veya resimli üyelik kimlik kartı ile ispat edilmesinden ve listedeki isminin karşısındaki yerin imzalanmasından sonra kullanılır. Oylar oy verme sırasında sandık kurulu başkanı tarafından verilen, adayları gösterir seçim kurulu başkanınca mühürlenmiş listedeki isimlerle işaretlenmesi suretiyle kullanılır. Seçilecek organı oluşturan üye sayısından fazla adayın işaretlendiği oy pusulası ile diğer kağıtlara yazılan oylar geçersiz sayılır.

Seçim süresinin sonunda seçim sonuçları tutanakla tespit edilip, seçim sandık kurulu başkan ve üyeleri tarafından imzalanır. Tutanakların bir örneği seçim yerinde asılmak suretiyle ilan edilir. Kullanılan oylar ve diğer belgeler tutanağın bir örneği ile birlikte üç ay süre ile saklanmak üzere seçim kurulu başkanlığına verilir.

Seçimin devamı sırasında yapılan işlerle ilgili tutanakların düzenlenmesinden itibaren iki gün içinde seçim sonuçlarına yapılacak itirazlar hakim tarafından aynı gün incelenir ve kesin olarak karara bağlanır.

Hakim, seçim sonuçlarını etkileyecek ölçüde bir usulsüzlük veya kanuna aykırı uygulama nedeniyle seçimlerin iptaline karar verdiği takdirde bir aydan az ve iki aydan fazla bir süre içinde olmamak üzere seçimlerin yenileneceği tarihi tespit ederek ilgili siyasi partiye bildirir. Belirlenen günde yalnız seçim yapılır ve seçim işlemleri bu madde ile kanunun öngördüğü diğer hükümlere uygun olarak yürütülür.

İlçe seçim kurulu başkanı ve seçim sandık kurulu başkanı ile üyelerine, "Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanun"da belirtilen esaslara göre Genel bütçeden ücret ödenir.

Seçimler sırasında sandık kurulu başkan ve üyelerine karşı işlenen suçlar, Devlet memurlarına karşı işlenmiş gibi cezalandırılır

Ek No: 4 - İlçe Kongresi Üye Listesi Örneği:

Türkiye Birleşik Komünist Partisi . . . . . İlçesi

-----Kongre Üye Listesi-----

Sıra No	Adı soyadı	Baba ve ana adı	Doğum yeri ve yılı	İmza yerleri
1	.....	.....	.....	.....
2	.....	.....		
3	.....			
4	.....			
5				

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

imza ve
mühür

Ek No: 5 - İl Kongresi Üye Listesi Örneği:

Türkiye Birleşik Komünist Partisi ili

-----Kongre Üye Listesi-----

A) Seçilmiş üyeler:

1) . . . . . ilçesi kongresinden seçilenler:

Sıra No	Adı soyadı	Baba ve ana adı	Doğum yeri ve yılı	İmza yerleri

1	....	.....	.....	.....

2	....	.....	.....	.....

2) . . . . . ilçesi kongresinden seçilmiş olanlar:

3	....	.....	.....	.....

4	....	.....	...	...

5	...	..	...	...

B) Doğal üyeler: (Kurucu il başkanı ve yönetim kurulu üyeleri)

6	...	..	...	...

7	...	...	...	...

imza ve
mühür

Türkiye Birleşik Komünist Partisi
..... ilçesi

Sayı:

Tarih: ../../1990

Kaymakamlığa;

Partimizin birinci olağan ilçe kongresi.. gün .. yerde yapılacaktır. Kongremizin başlama saati sabah saat ..00'dur. Bu saatte çoğunluk sağlanamadığı takdirde yapılacak ikinci toplantı aynı gün ve yerde iki saat sonra çoğunluksuz olarak başlayacaktır.

Kongremizin gündemi aşağıdadır:

- 1) Açılış, yoklama, başkanlık divanı seçimi,
- 2) Konukların konuşmaları,
- 3) Yönetim kurulu çalışma raporunun okunması ve görüşülmesi,
- 4) Yönetim kurulunun emli raporu, denetçi raporunun okunması, görüşülmesi ve aklanma,
- 5) Bütçe tasarısının görüşülmesi ve onaylanması,
- 6) Seçimler,
- 7) Kişisel dilek ve temenniler,
- 8) Seçim sonuçlarının açıklanması ve kapanış.

Saygı ile sunulur.

.....

(imza ve mühür)

İlçe Başkanı

Ek No: 7 - Gelir-Gider tablosu örneği

Türkiye Birleşik Komünist Partisi

.....ili

./../1990 - ./../1990

(kuruluş tarihi- Kongre öncesi tablonun
yapıldığı tarih)

G E L İ R	G İ D E R
Üye ödentisi ... .. TL	Lokal kirası ... .. TL
Bağışlar ... .. TL	Diğer lokal giderleri .....TL
Parti çalışmalarından sağlanan gelir ... .. TL	PTT ve kırtasiye ... .. TL
Satış gelirleri ... .. TL	Gezi harcamaları ... .. TL
Diğer gelirler ... .ş. TL	Propaganda ve yayın ... .. TL
-	Üst kurul harcamalarına katılma payı ... .. TL
	Demirbaş eşya ... .. TL
	Diğer giderler ... .. TL
	Kasa mevcudu ... .. TL
T o p a m ... .. TL	T o p l a m ... .. TL

Ek No:8 - Denetçi görevini üstlenen üst kurul temsilcisinin rapor örneği:

Türkiye Birleşik Komünist Partisi ..... kongresi başkanlığına;
Yapılan incelemede Gelir-Gider defteri ve makbuzlarla Kongreye sunulacak rapor arasında tam bir mutabakat bulunduğu görülmüş, hesapların düzgün tutulduğu ve mali raporun gerçeği yansıttığı saptanmıştır. ../../1990

Saygı ile sunulur.

Üst Kurul
Denetçi görevlisi
(Adı ve soyadı ve
imzası)

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI

Ek No: 9 - Bir oy pusulası örneği aşağıdadır:

TBKP ..... kongresi Denetçi Seçimi Oy Pusulası
Seçilecek denetçi sayısı: İki (2)

Adaylar:

1) ..... ( )

2) ..... ( )

3) ..... ( )

4) ..... ( )

....

..

..

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

Prof.Muammer Aksoy'un öldürülmesi
üzerine TBKP Merkez Yönetimi bir
açıklama yaptı:"Terör ve şiddetin
her türü yalnızca demokratikleşmeyi
önllemek isteyenlere hizmet eder.Terör
ve şiddetin panzehiri demokratik hak ve
özgürlüklerin eksiksiz gerçekleşmesidir."

B A S I N A Ç I K L A M A S I

Prof.Muammer Aksoy'un alçakça öldürülmesiyle ülkemiz değerli
bir demokrati ve bilim adamını kaybetti.Bu cinayeti şiddetle
protesto ediyoruz.

Terör ortamını yeniden hortlatarak ülkemizdeki gelişmelerin yö-
nünü değiştirmek isteyen demokrasi düşmanı güçler son günlerde ek-
tifleşiyor.Demokratikleşmenin önü gene kan akıtılarak,halka korku
salınarak tıkanmak isteniyor.İçerde terörü tirmendirme çabaları,
dışerde Türkiye'yi yeni bölgesel çatışmalara karıştıran planlarıyla
birleşiyor.

Kritik bir noktadayız.Şimdi demokrasi isteyen bütün güçlerin
ülke çapında bir sağduyu koalisyonu oluşturmaları ve demokrasiyi
kararlılıkla savunmaları en ivedi ihtiyacdır.

İster milliyetçi yada dinci,ister sol söylemlerle gerekçelendiril-
meye çalışılsın,terör ve şiddetin her türü,kime yönelirse yönele
yalnızca demokratikleşmeyi önlemek isteyenlere hizmet eder.TBKP
olarak terörün her türüne karşıyız ve bütün demokrasi güçlerini bu
konuda açık tutum almaya çağırıyoruz.

Terör ve şiddetin panzehiri,demokratik hak ve özgürlüklerin
ivedilikle ve eksiksiz gerçekleşmesidir.ANAP hükümeti bu yoldaki
açıklamalarının tersine somut adımlar atmaya yanaşmayarak,terör
ortamını canlandırmak isteyenlere olanak tanımaktadır.

Türkiye'yi yeniden içerde ve dışerde sonu belirsiz karanlık
yollara sokmak isteyenlerin planlarını bozmak ve demokrasiyi ger-
çekleştirmek için bütün partileri,sendikaları,meslek kuruluşlarını,
basını,üniversite çevrelerini,demokratik hareketleri,iş çevreleri-
ni,din adamlarını ve bütün aydınlarımızı terör eylemlerini protes-
to etmeye ve demokratik hak ve özgürlükleri eksiksiz savunmaya
çağırıyoruz.

Türkiye Birleşik Komünist Partisi

Merkez Yönetimi

1 Şubat 1990

Avrupa'daki yoldaşlarımıza,

Parti Başkanımız Nihat Sergin ile Genel Sekreterimiz Haydar Kutlu 6 Nisan günü Blüm orucuna bağladılar. Onlar, demokrasinin uğruna herşeyi göze almayı gerektirecek kadar yaşamsal olduğunun bilinciyle ve haklılığımıza olan sarsılmaz inançla bu kararı aldılar.

İlk günden beri ülkemizdeki gelişmeleri demokratikleşme yönünde etkilemek, kendi özgürlüğümüzü talep ederek buna katkıda bulunmak için hareket ettik. Bugün de emecimiz budur. Demokrasiye katkısı olan herşey, marksistler ve onların birliği için yararlıdır.

Şimdi yeni ve her zamankinden daha zorlu bir sınıvla karşı karşıyayız. 141-142-163'e karşı mücadelelerin başarısı şimdi her zamankinden daha çok bize bağlı. Geniş kamuoyu bize hak verecektir. Sergin ve Kutlu yoldaşlarımızın uğradığı haksızlık sağduyu sahibi her insanı isyan ettirecek kadar büyüktür. Kamu vicdanına dayanarak onların yaşamını kurtarmak, değerli yoldaşlar, şimdi görmeliyiz ki, bizim elimizdedir.

Partimizde birçok görüş farklılığı ve tartışma var ve olacak. Bunları yok sayamayız, üstünü örtmemeliyiz. Ama görüş farklılıkları, şimdi Başkan ve Genel Sekreter yoldaşlarımızın yaşamını kurtarmak için yapmamız gerekenlere engel olmamalıdır. Her yoldaşımız bunu dikkate almalı, birbirimize yardımcı olmalıyız. Açıktır ki, yoldaşlarımızın özgürlüklerine kavuştuğu koşullarda, tartışmalarımız çok daha zengin ve kapsamlı olacaktır.

Değerli yoldaşlar,

Yoldaşlarımızın başlattığı eylemde başarılı bir sonuç almada Avrupa kamuoyunun ve politik çevrelerinin rolünün ne kadar önemli olduğunu hepimiz biliyoruz. Bu güçleri harekete geçirmek ise, ancak sizlerin hızlı ve planlı bir çalışma yapması ile olanaklı olabilir. Şimdi bu alanda yıllardır kazınan bütün deneylerden ve birikimden yararlanarak, hızlı harekete geçmek gerekiyor.

Bizler Türkiye'de mücadelenin başarısı için elimizden gelen herşeyi, eme herşeyi yapacağız ve sizlerin de aynı hillele davranmanıza inanıyoruz. Sizlerin katkısı, ülkedeki yoldaşları daha da yüreklendirecektir.

Haydi, yoldaşlar, Kutlu ve Sergin yoldaşların yaşamını kurtarmak ve yerinin demokratik Türkiye'sinde bizimiz dik yürüyebilmek için elele verelim. Hepinizi içten duygularla selamlar, başarılar dileriz.

6 Nisan 1990

TAKP

Merkez Yönetimi

lının sayısını artırmak hedeflenmemelidir.Ölüm orucunun bağlamasıyla birlikte uyarı ve dayanışma anlamında,az sayıda,yerel ve ülke çapında tanınmış kişilerin(sendika ve meslek kuruluşları yöneticileri,demokratik örgüt yöneticileri,aydınlar,sanatçılar) katıldığı kısa süreli açlık grevleri örgütlenmelidir.Bu açlık grevleri katılanların sürekli değiştiği,herbirinin üç günü aşmayacak şekilde greve girdiği bir biçimde planlanmalıdır.

Yoldağların ölüm orucuna kademeli olarak katılım,onlarla ilişki içinde ve kamuoyunun ilgisini sürekli kılmak ve etkilemek için merkezi olarak düzenlenecektir.Merkezle koordinasyon sağlanmadan bu eylem bağlanmamalıdır.Güçleri yoğunlaştırmak önemlidir.Ayrıca örgüt içinde,eylemi savunan savunmayan,katılan katılmayan ayırım ve gerginlikleri yaratılmamasına özel titizlik gösterilmelidir.Her yoldağın dayanışmada yapacağı işler vardır,hepsi değerlidir.

Parti merkezi,kamuoyu ve politik merkezlerle ilişki kurma,merkezi propaganda ve enformasyonu yürütme,örgütlerin koordinasyonunu sağlama işlerini yapacaktır.

Yerel örgütler,tam bir inisiyatifle,uygun gördükleri biçimlerde faaliyetlerini düzenlemelidir.

Yerel düzeyde Kutlu-Sergin'le dayanışma komite ve girişimleri olarak örgütlenmek bunlar ı dışımızdakilere de açık tutmak gereklidir.

İşçilerin,sendikaların sembolik yemek boykotları,sanatçıların,aydınların özgül biçimlerde eylemleri,hükümete ve DGM'ye protesto mektup ve tel-grafları,yoldağlara cezaevine destek mesajları,kamuoyuna açıklamanın geniş dağıtımı,özel açıklama ve bildiri hazırlanıp dağıtılması,afiş ve pul vb. araçların kullanılması,kadın ve çocukların özgül eylemleri,açlık grevi yapanların ziyaret edilmesi vb. yöntemler düşünülmelidir.

Yapılan her etkinliğin basına duyurulması birincil önem taşıyor.Bu hem doğrudan gazetelere iletilmeli,hem de merkeze gönderilmelidir.Foto çekilip iletilmelidir.

Yerel düzeyde bütün partiler ve sol güçlerle ilişki kurup sorun anlatılmalı destek istenmelidir.

141-142-163 kaldırılması için imza toplanmalı,23 Nisan'a kadar ilk aşama tamamlanmalıdır,bunlar merkeze iletilmelidir.100 bini aşkın imza hedeflenmelidir.Sağka marksistlerle,TİGP'lilerle birlikte kampanyayı yürütmek olanaklıdır.

Örgütler merkezle koordinasyon için sorumlu sepetmeli,merkeze telefon ve olanaklıysa faks numarası bildirmelidir.

Derhal bir mali özveri kampanyası açılmalı,ilk elde toplanan miktar merkeze iletilmelidir.Etkili bir merkezi propaganda kampanyası büyük mali kaynaklar gerektiriyor.

İlişki için: İstanbul Örgütleri 5152327,Anadolu Örgütleri

Bütün parti üye ve örgütlerine

DEĞERLENDİRME

Sargın ve Kutlu yoldaşlar, başlattıkları ölüm orucuna dün yaptıkları bir açıklama ile ara verdiklerini duyurdular. Yoldaşlar başlattıkları eyleme ara vermelerinin nedenleri olarak;

* Ülkemizde son onbeş-yirmi gün içinde demokratik muhalefetin yükselmesi ile politik durumda önemli değişikliklerin gerçekleştiğini; bu ortamda ölüm orucunun temel amacı olan demokrasi için uyarı işlevini yerine getirdiğini;

* Kamuoyu vicdanında yoldaşlarımızın haklılığını tescil eden güçlü bir dayanışmanın ve desteğin ortaya çıkmasını, gerek 141-142. maddelerin, gerekse süregelen tutukluluk halinin kaldırılması konusunda çok geniş bir mutabakatın var olduğunu gösterdiğini, bunun sonucu olarak konunun bakanlar kurulunun gündemine girdiğini ve son olarak Özal'ın bayramı sonrasında hükümetin çalışmalarını kesin bir biçime kavuşturacağı yolundaki açıklamasını;

* Demokrasi güçlerinin birçok temsilcisinin, yoldaşların başlattıkları eylemi daha güçlü ve sonuç alıcı bir biçimde, daha sonra birlikte sürdürme konusunda yaptıkları önerileri dikkate alarak bu sonuca vardıklarını açıklamışlardır.

Yoldaşların açıklamalarında vurguladıkları politik durumdaki gerçekleşen değişimin tanımlanabilmesi için ölüm orucunun başlamasından bu güne ülkemizin politik yaşamında nelerin değiştiğini bizim ve demokrasi güçlerinin hangi sonuçlara ulaştığını ana yönleri ile açıklamak gerekiyor:

1. Yeni kararname ile demokrasi güçlerini sindirmek amacıyla baskıların yoğunlaştığı bir dönemde başlayan ölüm orucu boyunca ve son yirmi gün içinde ülkemizin politik durumunda önemli bir değişiklik yaşandı. Bu değişiklik demokratik muhalefetin yükselmesi, çok farklı ideolojik ve politik görüşlere, sınıfsal kökenlere sahip geniş sosyal ve politik çevrelerin ülkemizde demokrasiye sahip çıkmaları biçiminde kendisini gösterdi. Demokrasi güçleri seslerini yükselttiler ve oluşturulmaya çalışılan baskı ortamının geriletilmesinde önemli bir rol oynadılar. 141, 142 ve 163. maddelerin kaldırılması, Kutlu ve Sargın yoldaşların serbest bırakılması talep eden geniş bir bloğun ortaya çıkmasının yanı sıra, hükümetin çıkardığı yeni kanun gücünde kararnameye karşı çok geniş bir toplumsal tepki ortaya çıktı. Demirel ilk kez son onbeş-yirmi gün içinde "141, 142 ve 163. maddelerin artık daha fazla yaşayamayacaklarını ve sonlarının geldiğini", "Türkiye'de devletin yeniden yapılandırılmasının zorunlu olduğunu" ve bu amaçla köklü "reformların gerçekleştirilmesi" gerektiğini söyledi. Deniz Baykal ise, ülkede "acil bir demokrasi paketinin hazırlanması ve uygulanmasının zorunlu olduğundan" söz etti. Bu yaklaşımlar toplumda gelişen demokrasi bilincinin giderek derinleşen demokrasi düşüncesinin değişik politik çevrelerde yansımaları ve ülkemizde genişleyen demokrasi güçlerinin bir göstergesiydi.

2. Hükümet tarafından gündem düşürülmüş ve başbakanın çekmecesinde kış uykusuna yatırılmış olan 141, 142 ve 163. maddeler sorunu yeniden ülkenin gündemine girdi ve iç politikanın temel sorunlarından biri haline geldi. ANAP dışında bütün politik partiler, sendikalar, işveren örgütleri, meslek kuruluşları, bütün basın-yayın organları, köşe yazarları, kamuoyunda etkin kişiler, yazar, aydın ve sanatçılar bu maddelerin kaldırılması konusunda tutum aldılar ve yoldaşlarla dayanışma içinde oldular. Ülkede bütün politik ve sosyal güçler bu soruna taraf oldu ve görüş açıkladı. Bu gelişme sonucunda bakanlar kurulu konuyu yeniden gündemine almak zorunda kaldı ve başlattığı çalışmayı en kısa zamanda sonuçlandıracağını açıkladı.

kalıcı hale getirerek ve daha da güçlendirerek sürdürme görevi ile karşı karşıyayız. Bu görevin başarılması için şimdi parti faaliyetimiz şu hedefler üzerinde yoğunlaşmalıdır:

1. Bakanlar Kurulu'nun gündeminde bulunan 141, 142 ve 163. maddelerde yapılacak değişikliğin Komünist Partisi üzerinde yasağın kaldırılmasını sağlayacak biçimde en kısa zamanda sonuçlandırılması, bunun kamuoyuna açıklanması ve hükümet tasarısının meclise sevk edilmesi için her düzeyde politik girişimlerimizi sürdürmeliyiz.

2. 141, 142 ve 163. maddeler konusunda ülke çapında başlattığımız yığinsal imza kampanyasını sonuçlandırmalıyız.

3. 4 Mayıs duruşmasının taşıdığı politik önemi dikkate alarak hem yığinsal, hem de ulusal ve uluslararası planda etkin kişilerin katılımıyla güçlü bir çıkış olması için çalışmalıyız.

4. Bu sorunu yeniden sürüncemede bırakma girişimlerine karşı yoldaşlarımızın ara verdiği eylemi, kamuoyunda tanınmış ve etkin kişilerle birlikte daha güçlü bir biçimde başlatma kararlığını ortaya koyan ve bunu kamuoyuna duyuran bir girişimin gerçekleşmesi için çalışmalıyız.

5. Geçen süre içinde çok geniş ve değişik çevrelerle her düzeyde gelişen diyalog ve ilişkilerimizi güçlendirecek, demokrasi mücadelesinin her alanında işbirliğini yoğunlaştıracak ve parti örgütlerimizin girişimciliğini artıracak tarzda politik faaliyetimizi yürütmeliyiz. 141, 142 ve 163. maddelerin kaldırılması, Kutlu ve Sargın yoldaşların serbest bırakılması taleplerimizin kamuoyunun gündeminde ve ilgi alanında kalmasını sürdüreceğimiz yeni eylem biçimleriyle sağlamalıyız. Parti faaliyetimizde oluşan geniş bloğun korunması ve güçlendirilmesini temel almalıyız.

6. Partimizin yasal kuruluşu için yapacağımız başvuru girişimi konusunda bugün daha olumlu koşulların ortaya çıktığını dikkate alarak bu girişimi sonuçlandıracak adımı atmalıyız.

Bugün ulaştığımız politik sonuçların elde edilmesinde Sargın ve Kutlu yoldaşların sürdürdüğü cesur ve kararlı eylem, parti üye ve örgütlerimizin yürüttüğü özverili, yaratıcı mücadele ve demokrasi güçlerinin sağladığı destek ve dayanışma belirleyici rol oynadı. Yine bu güç kaynağına dayanarak özlediğimiz demokrasiye, haklarımıza ve özgürlüğümüze kavuşacağız. Ülkemizde katılımcı demokrasiyi gerçekleştirecek güçler vardır. Haklıyız, kararlıyız ve başaracağız. 26.4.1990

Çalışmalarınızda başarı dileklerimizle,

TBKP Merkez Yönetimi

TÜRKİYE BİRLEŞİK KOMÜNİST PARTİSİ
United Communist Party of Turkey

Sayı :
Tarih :

BÜTÜN İL VE İLÇE BAŞKANLIKLARINA

23.10.1990

GENELGE

Genel Yönetim Kurulu'muzun 29-30 eylül tarihli toplantısında ana doğrultusu belirlenen "Özgürlükler Kampanyası"nın içeriği üstüne yapılan genişletilmiş kamuoyu aydınlatma grubu toplantıları sonucunda ekteki çalışma planı hazırlanmıştır. Merkez Yürütme Kurulu bu planın tüm parti örgütlerimize sunularak, plandaki çalışma konularından olabilir görülenlerin il ve ilçe örgütlerince gündemlerine almalarını önermeyi kararlaştırmıştır.

MYK, bu çalışma konuları arasında özellikle "Siyasi Partiler Kapatılmasın" belgisi altında yürütülecek etkinlikler bakımından il ve ilçe örgütlerimizin yaraıcı çalışmalar yapabileceğine dikkat çekmeyi gerekli görüyor. Bu bağlamda, 4 Haziran 1990'dan bu yana yurt çapında adım adım tabelalarını aşmış olan partimize çevre halkının, özellikle de parti binası çevresindeki işyeri, konut, cami, okul vb. mekanların sakinlerinin bir komünist partisinin varlığı ve komünistlerin davranışlarıyla ilgili olumlu görüşlerinin saptanması ve yayılması önem taşıyor. Bu çalışmalarımızın sonuçlarını gerek yöresel, gerekse merkezi olarak, geleneksel tutucu güçlerin "halk Komünist Partisine hazır değil" demagogisine karşı ve partimizin kapatılması istemiyle anayasa Mahkemesi'nde görülen davada önemli kamuoyu yoklamaları olarak kullanabileceğimiz gözönüne alınmalıdır. Son olarak, bu çalışmalarda görsel saptamalara da önem verilmesi (cami, okul vb, yanındaki parti binalarının görünümleri gibi) gerektiğini hatırlatmak isteriz.

Saygılarımızla,

MYK. Üyesi
Kampanya Sorumlusu
Talat Ulusoy

TBKP Genel Sekreteri

Haydar Kutlu

TÜRKİYE BİRLEŞİK KOMÜNİST PARTİSİ
United Communist Party of Turkey

Sayı : 80

Tarih: 20.10.1990

Bütün il ve ilçe başkanlıklarına;

Genel Yönetim Kurulu'muz 18.10.1990 günlü toplantısında aldığı kararla ilk kongreler dönemini 20.10.1990 ile 16. 12.1990 akşamı arası olarak saptamıştır. Aynı saptama içinde 18 Kasım akşamına kadar geçecek ilk süre ilçe kongreleri için ayrılmıştır.

Dikkatle değerlendirilerek gereğinin yapılmasını dilerim.

Saygılarımla.

Nihat Sargın

Genel Başkan

Sayı : 81
Tarih: 20.10.1990

Kongreler Hakkında

----- G E N E L G E -----

Bütün il ve ilçe başkanlıklarına;

Genel Yönetim Kurulu'muz 18.10.1990 günlü toplantısında, 'Kongreler ve Parti İçi Seçimler Yönetmeliği' onayladı. (Ek No :1) Aynı toplantıda Partimizin ilk kongreler dönemini de 20 Ekim 1990 ile 16 Aralık 1990 olarak saptadı. Bu sürenin 20 Ekim'den 18 Kasım akşamına kadar geçecek ilk bölümünde ilçe kongrelerimiz tamamlanmış olacaktır. İkinci bölüm il kongrelerine ayrılmıştır. Genel Yönetim Kurulumuzun kararının bir örneği Yönetmeliğin 6. maddesi uyarınca ilgili seçim kuruluna verilmek üzere ektedir. (Ek No:2) (Bu karar örneği gereğinde fotokopisi çıkarılıp il veya ilçemizin başkanlığı tarafından imzalanıp mühürlenerek ilgili kurula iletilebilir).

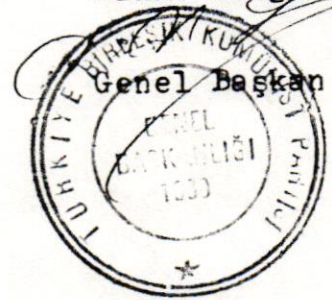
Aşağıda ilgili yasa hükümleriyle Tüzük ve Yönetmelik, aynı zamanda büyük ölçüde geçmiş deneylere dayalı olarak kongre sürecince karşılaşılabilecek belli başlı olgular ve dikkat edilecek noktalar belirtilmektedir.

Kongrelerimizin partimize yaraşır olgunlukta ve hepimiz için yüzakı olacak biçimde geçmesi için çaba gösterecek bütün kurullara ve partililere, ayrıca kongrelerde adaylığını koyacak veya adaylığı önerilecek bütün kardeşlerime başarılar dilerim.

Saygılarımla.

Nihat Sargın

Genel Başkan

TÜRKİYE BİRLEŞİK KOMÜNİST PARTİSİ
United Communist Party of Turkey

Sayı : 86

Tarih: 22/10/1990

Bütün il ve ilçe başkanlık merkez kurullarıyla il ve ilçe başkanlıklarına

Genel Yönetim Kurulumuz, 18 ekim günlü toplantısında Parti Meclisinin 17 Kasım 1990 günü İstanbul Gaziosmanpaşa ilçe merkezinde toplanmasını kararlaştırmıştır. Aynı kararla bu toplantının genişletilmiş olarak yapılması, böylece tüzüğün öngördüğü kurullar üyeleri ile yerel örgütlerin başkanlarına ek olarak il ve ilçe yönetim kurullarından iki üyenin daha toplantıda hazır bulunması uygun görülmüştür.

Toplantının gündemi, devam eden kongrelerle ilgili görüşme, Özgürlük kampanyamızdaki ve "birlik" çalışmalarındaki son gelişmelerin gözden geçirilmesi, son bilgilerin ışığında Anayasa Mahkemesindeki davanın değerlendirilmesi olarak saptanmış bulunmaktadır.

Toplantının başlama saati sabah saat 10.00'dur.

G.O.P ilçe merkezinin adresi aşağıdadır:

İlgililerin dikkatine sunar katılmaların önemle rica ederim.

Saygılarımla

Nihat Sargın

Genel Başkan

Salihpaşa cad. Yıldı İş Merkezi
No:20 D. 22-23 (Berec karşıısı)
G. Osmanpaşa

Değerli Yoldaşlar !

Sizlere gönderilen parti kongrelerini ve parti içi seçimleri düzenleyen "Seçimler Yönetmeliği"nde tashihten doğma hata vardır.

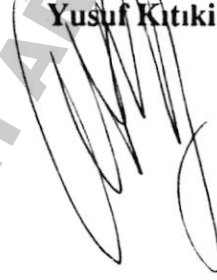
Bu yönetmelik Parti Tüzüğüümüzün üstünde değildir. Tüzüğüümüzde Büyük Kongre doğal delegeleri içinde Genel Yönetim Kurulu üyeleri de sayılmaktadır. Yönetmelikte ise (md.5/3.paragrafta) Genel Yönetim Kurulu üyelerinin Büyük Kongre doğal delegesi olarak yer almadığı görülmektedir.

Geçerli olanın tüzüğüümüzdeki yazım olduğu hatırlatılarak sizlerden dizgideki bu yanlış yazım için özür diliyoruz.

23.10.1990

MYK Üyesi

Yusuf Kıtıkı

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARŞİVİ
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARŞİVİ

BÜTÜN ÖRGÜTLERE

Sargın ve Kutlu yoldaşların başladıkları ölüm orucu 12. gününü doldurdu. Toplumun her kesimi bu eyleme olumlu tepki gösterdi. İşçiler, öğrenciler, kadınlar, aydınlar, parlamento içi dışı siyasi partiler, köşe yazarları ve basın eylemi, eylemin hedefini benimsedi ve buna kararlılıkla sahip çıktı. Partili yoldaşların DGM'ye toplu suç duyurusu, kadınların siyah giysili, alkışlı, türkülü protesto eylemleri basın ve kamu oyunun sıcak ilgisi ile karşılandı. Uluslararası dayanışma artıyor.

Hiç kimse insanların düşünceleri nedeniyle cezalandırılmalarını haksız yere 29 aydır tutuklu bulunan iki insanın göz göre göre ölmelerini istemiyor. Tepkiler yoğunlaşacaktır.

Yoldaşlar,

Parti yönetimi Sargın ve Kutlu yoldaşların parti üyelerine mesajlarında belirttikleri hedeflerin kamuoyunun geniş desteği ve parti üyelerinin kararlılığıyla gerçekleşeceği inancındadır.

Komünist hareketin üzerindeki yasağın kalkması hedefine yönelik olarak Mayıs ayının ilk haftası içerisinde İçişleri Bakanlığı'na kuruluş dilekçemizi vermeyi yönetim olarak karar altına aldık.

Kuruluş başvurusunda kimlerin yer alacağının tesbiti (karar bu doğrultuda alınırsa) 29.4.1990 günü yapılacak toplantıda belirlenecektir.

Siyasi partiler yasası uyarınca kurucularda aranan şartlar,

- İlkokul mezunu olmak,
- Otuz yaşını doldurmuş ve askerliğini yapmış olmak,
- Mahkumiyeti olmamaktır.

Kurucular noter tasdikli

- 5 adet nüfus cüzdanı suretlerini,
  - 5 adet adli sicil belgesini (savcılıktan temiz kağıdı)
- 29.4.1990 tarihine kadar hazırlamalıdır.

Yeri ve saati sizlere daha sonra bildirilecek olan 29.4.1990 tarihindeki toplantı aşağıdaki gündemle yapılacaktır.

GÜNDEM:

- 1- Ölüm orucunun değerlendirilmesi ve yapılması gerekenler.
- 2- TBKP'nin Parti kuruluş dilekcesinin verileceği tarih ve bileşim.
- 3- Bu kuruluş dilekcesinde yer alacak Program ve Tüzük.
- 4- Birlik sürecinde TBKP'nin rolü ve işlevi.

Toplantı şu bileşimde yapılacaktır, bütün iller 2 şer kişiyle (İstanbul ili ilçeler düzeyinde) toplantıya katılacaktır.

54 yıllık yasak zinciri kıracağımıza olan inancımız ve Sargın Kutlu yoldaşların tekrar aramızda olacağı umudu ve kararlılığıyla hepinizi yoldaşça selamlıyoruz.

TBKP Merkez Yönetimi.

I. BILEN

Generalsekretär

des ZK der KP der Türkei

DIE SITUATION IN DER TÜRKIEI

AUS "PROBLEME DES FRIEDENS UND SOZIALISMUS 2/1979"

SOLIDARITÄTSKOMITEES FÜR "ATILIM" in der BRD

Unser Land wird immer fester von einer tiefen wirtschaftlichen, sozialen und politischen Krise umklammert. Die Antwort darauf ist, daß sich die Auseinandersetzung zwischen den Klassen verschärft, daß der Einfluß der Arbeiterklasse auf alle Schichten der Werktätigen und auf das politische Leben des Landes stärker, daß die Rolle der KP der Türkei bei der Führung des Massenkampfes größer wird. Die anhaltende Aktivierung der faschistischen Elemente hingegen ist ein unwiderlegbarer Beweis dafür, daß die herrschende Klasse ihre Positionen mit den alten Methoden nicht zu halten vermag, daß sie sich vor der unaufhaltsamen Entwicklung der revolutionären Prozesse fürchtet.

Bei der Analyse der Lage in der Türkei muß man stets im Auge haben, daß die Türkei von den großen imperialistischen Staaten abhängig ist, sich aber gleichzeitig die Monopolisierung der türkischen Wirtschaft beschleunigt. Daraus resultiert unter anderem die enge Verbindung der nationalen Monopole mit dem internationalen Kapital und folglich die immer wirksamere Kontrolle durch letzteres nicht nur im Bereich der Kreditierung, der Finanzierung und der Technologie, sondern auch auf dem Gebiet der Roh- und Brennstoffversorgung.

Die Abhängigkeit der türkischen Großbourgeoisie von den ausländischen Gesellschaften schränkt die Möglichkeiten für die Entwicklung der nationalen Monopole ein. Die Enge des Binnenmarktes und die geringe Konkurrenzfähigkeit der türkischen Monopole auf den Außenmärkten lösen Widersprüche zwischen beiden aus. Keine Seltenheit sind heute auch durch die gleichen Gründe verursachte Kollisionen der Interessen türkischer und internationaler Monopole, ist die Verschärfung der Widersprüche zwischen den bürgerlichen Parteien.

Eine weitere Besonderheit sei hervorgehoben, und zwar das beschleunigte Verwachsen von Industrie- und Bankkapital, die Entstehung der Finanzoligarchie. Als charakteristische Aus-

serung dieses Prozesses kann insbesondere die Gründung von Holdinggesellschaften angesehen werden: die Kontrolle über diese liegt in den Händen von 43 türkischen Banken, die Hand in Hand mit dem Auslandskapital operieren.

Die kapitalistische Produktionsweise dringt auch in die Landwirtschaft ein. Dadurch werden Gutsbesitzer zu Kapitalisten. Sie knüpfen enge Verbindungen zu den Banken und Industriemonopolen.

Seit den 20er Jahren existiert in der Türkei ein recht großer staatlicher Sektor. Anfangs, als unser Land gerade erst den kapitalistischen Weg einschlug, förderte er die Entwicklung des Kapitalismus. Im weiteren vollzog sich eine sukzessive Verschmelzung der ökonomischen Macht der Monopole mit der politischen Macht des Staates; es bildeten sich Verhältnisse heraus, wie sie für den staatsmonopolistischen Kapitalismus charakteristisch sind. Die Leitung des Staates übernahm dabei jener Teil der Monopolbourgeoisie, der mit dem Weltimperialismus kollaboriert.

Bei diesem Prozeß kam es zu einer Vereinigung der in der Führung der Streitkräfte entstandenen militaristischen Clique mit der Finanzoligarchie. Unter Ausnutzung der Holdinggesellschaft Organisation der gegenseitigen Hilfe der Militärangehörigen drangen Militärs in die Leitungsorgane einiger Monopole und Banken ein. Das fördert die Militarisierung der Wirtschaft des Landes, wofür die Forderung der nationalen Monopole, ihnen die von der NATO geplanten Aufträge zur Produktion von Waffen für die türkische Armee zu erteilen, als Beispiel herhalten kann.

Doch bei alldem macht sich die Ungleichmäßigkeit der Entwicklung des Kapitalismus in Stadt und Land, zwischen den einzelnen Regionen unseres Landes und in den verschiedenen Wirtschaftszweigen bemerkbar. In einigen Fällen existieren immer noch vorkapitalistische Produktionsverhältnisse. Überreste des Feudalismus. Weitverbreitet ist die einfache

Warenproduktion. Die Produktionsmittel sind technisch völlig veraltet.

Die Abhängigkeit der Türkei vom Weltimperialismus und die Spezifik des Prozesses der Monopolisierung des nationalen Kapitals vertiefen die sozialen Antagonismen, treiben den Prozeß der Polarisierung in Stadt und Land voran, verstärken die Auseinandersetzung zwischen den Klassen. Die Widersprüche zwischen Arbeit und Kapital, zwischen dem Weltimperialismus, der mit ihm kollaborierenden türkischen Monopolbourgeoisie, den Gutsbesitzern und den Volksmassen spitzt sich zu. Gleichzeitig erzeugt das die objektiven Voraussetzungen für Krisensituationen.

Die Hauptursache für die tiefe Wirtschaftskrise, wie sie die Türkei durchmacht, ist in ihrer Abhängigkeit vom Weltimperialismus, von den aggressiven Militärblöcken, in der Herrschaft des kapitalistischen Systems und der Monopole zu suchen. Die Zusammenarbeit der türkischen Bourgeoisie mit den imperialistischen Monopolen hat dazu geführt, daß die Wirtschaft unseres Landes ein Bestandteil des Wirtschaftssystems des Weltimperialismus geworden ist. Krisen, die dieses System erschüttern, lösen verheerende Folgen in unserem Lande aus.

Wie scharf die gegenwärtige Krise in der Türkei ist, läßt sich anhand folgender Fakten beurteilen. Von der arbeitsfähigen Bevölkerung, so erklärte im Herbst 1978 Ministerpräsident Ecevit, sind heute 20 Prozent arbeitslos. Die inflationäre Preissteigerungsrate beträgt 60,2 Prozent und ist damit die höchste für die OECD-Länder. Von 1972 bis 1977 wurde die türkische Lira 15mal abgewertet! Die letzte Abwertung betrug 30 Prozent. Die Devisenvorräte gingen von 2 Md. Dollar im Jahr 1975 auf 450 Mill. Dollar im Jahre 1977 zurück. Die Außenhandelsbilanz wurde 1977 mit einem Defizit von 4,5 Md. Dollar abgeschlossen. Die Regierung, die keine inneren Finanzierungsquellen für ihre Investitionen findet, erbettelt Anleihen bei den Imperialisten. Die Ausgaben für

militärische Zwecke verschlingen nach amtlichen Angaben ein Drittel des Staatshaushaltes.

Die imperialistischen Monopole begnügen sich nicht mit der Ausplünderung des Landes. Mit Unterstützung internationaler Finanzorganisationen errichten sie die direkte Kontrolle über die Wirtschaft der Türkei. Unter den Bedingungen der sich verschärfenden Wirtschaftskrise hat der Imperialismus den Druck auf unser Land verstärkt. So gewährt der Internationale Währungsfonds der Türkei Kredite nur unter der Bedingung, daß sie die Investitionen kürzt, die wirtschaftliche Entwicklung verlangsamt, die türkische Währung abwertet, die Löhne stoppt, die staatlich festgelegten Erzeugermindestpreise für landwirtschaftliche Produkte herabsetzt und die Verbraucherpreise erhöht. Mit diesen neokolonialistischen Methoden soll unser Land noch fester an das System des Imperialismus gebunden, sollen die Profite der ausländischen und der mit ihnen zusammenarbeitenden türkischen Monopole erhöht und die Lasten der Krise auf die werktätigen Massen abgewälzt werden.

Die einander ablösenden Regierungen versuchten die Krise zu überwinden, indem sie voll und ganz die vom USA-Imperialismus verordneten Rezepte befolgten. Das hat jedoch nur die Abhängigkeit der Türkei von den imperialistischen Monopolen - nicht nur von den US-amerikanischen, sondern auch von den Monopolen der EWG-Länder (in erster Linie von den BRD-Monopolen) - verstärkt und damit eine weitere Vertiefung der Krise bewirkt. Die Auslandsverschuldung der Türkei ist auf 20 Md. Dollar angewachsen. Unter die Kontrolle ausländischer Konsortien ist sogar der Staatshaushalt der Türkei geraten.

Das politische Leben in der Türkei ist durch große Streiks und Kampfdemonstrationen der Werktätigen gekennzeichnet. Das türkische Volk entfaltet einen aktiven Kampf für seine Lebensinteressen. Ich erinnere an die wichtigsten Massenaktionen der letzten Jahre. Dazu gehören die Maidemonstrationen und Maidkundgebungen 1976, 1977 und 1978; der Generalstreik 1976 mit der Forderung nach Abschaffung der Sondertribunale für Staats-

schutzfragen; der achtmonatige machtvolle Streik der Metallarbeiter gegen die einheimischen und ausländischen Monopole (1977/1978); der allgemeine Streik gegen den faschistischen Terror im März vorigen Jahres.

Die Maidemonstrationen der letzten Jahre zeichneten sich durch Organisiertheit und Massenbeteiligung aus. Ihr politischer Charakter zeigte sich besonders anschaulich bei den Manifestationen im Jahr 1978. Neben antiimperialistischen und antifaschistischen Losungen erhoben die Werktätigen die Forderung: "Freiheit für die Kommunistische Partei der Türkei!" Das alles ist ein Ergebnis der überlegten und angestregten Vorbereitungsarbeit der türkischen Kommunisten, bei der sie legale wie illegale Methoden anwendeten.

Die Schlußfolgerung daraus liegt auf der Hand: Der Kampf der Arbeiterklasse und des ganzen Volkes für die Durchsetzung ökonomischer und sozialer Forderungen erlangt zunehmend politisches Gepräge. Er wächst hinüber in den Kampf gegen den Imperialismus, gegen die Beteiligung des Landes an der NATO und die Vergrößerung der Rüstungsausgaben, gegen die Monopole und den Großgrundbesitz, gegen die faschistische Gefahr und die nationale Unterdrückung, für Unabhängigkeit, Frieden, Demokratie und Freiheit.

Der Klassenkampf wird in verschiedenen Formen geführt. Bisweilen kommt es zu erbitterten Auseinandersetzungen. Der Kampf wird immer besser organisiert. Immer größer wird die Beteiligung der Massen an gesamtationalen demokratischen Aktionen. Größer wird die Rolle der Arbeiterklasse, der Vorhut der Werktätigen, in diesem Kampf. Durch intensives Bemühen gelingt es der KP der Türkei, die Aktionseinheit der Kommunisten, der Sozialisten und der Sozialdemokraten zu festigen.

Der Verlauf des revolutionären Kampfes zeugt davon, daß sich das internationalistische Bewußtsein der Arbeiterklasse entwickelt. Die Leistungen der sozialistischen

Länder, die Erfolge der internationalen kommunistischen und Arbeiterbewegung und der nationalen Befreiungsbewegung fördern die Entfaltung des revolutionären Prozesses in unserem Lande. Auf die Entwicklung der Ereignisse wirken sich in wachsendem Maße die Festigung der KP der Türkei und ihre zunehmende Fähigkeit die Massen voranzuführen, aus.

Unter dem Einfluß der obenbeschriebenen Faktoren verschärft sich die bereits um die Mitte der 60er Jahre ausgebrochene politische Krise und zieht sich in die Länge. Die Zeit stabiler Regierungen ist vorbei. Nicht selten sind Regierungen nur wenige Monate an der Macht.

Am 12. März 1971 wurde gemäß den Plänen des USA-Imperialismus und unter dem Druck der militaristischen Clique in unserem Lande ein Regime faschistischer Prägung errichtet. Aber es vermochte weder der Krise Herr zu werden noch den Klassenkampf zu unterdrücken. Nach zweieinhalb Jahren brach es zusammen.

Nach der von der türkischen Regierung unternommenen Aggression gegen die Republik Zypern brach in der Türkei erneut eine Regierungskrise aus. Die mit dem Imperialismus kollaborierende Monopolbourgeoisie versuchte, durch die Bildung einer Regierungskoalition reaktionärer und faschistischer Parteien aus der Krise herauszukommen. Aber auch diese Regierung stürzte infolge der Verschärfung der Widersprüche, der Vertiefung der Krise, stürzte unter dem Druck der breiten Volksmassen, vor allem der Arbeiterklasse.

Danach wurde der Versuch unternommen, die Hauptparteien sowohl reaktionären als auch reformistischen Schlages um eine einheitliche politische Plattform zusammenzuschließen. Am Widerstand der Arbeiterklasse, der demokratischen Kräfte wie auch an den inneren Widersprüchen, von denen die bürgerlichen Parteien zerrissen werden, scheiterte auch diese Taktik. Nun griffen die herrschenden Klassen zu einer neuen Variante.

Zusammengezimmert wurde eine Koalition aus Vertretern einerseits der bürgerlich-reformistischen Republikanischen Volkspartei (Cümhuriyet Halk Partisi - CHP) und andererseits einer Gruppe, die sich von der Gerechtigkeitspartei (Adalet Partisi - AP) abgespalten hatte, sowie zwei anderen reaktionären Parteien. In der vom Führer der CHP, Bülent Ecevit, geleiteten Regierung gehören die dominierenden Positionen dem rechten Flügel dieser Partei, der mit den türkischen Holdinggesellschaften und den ausländischen Monopolen liiert ist. Aber auch diese Regierung ist alles andere als stabil. Ihr Verbleib an der Macht trägt lediglich zur weiteren Vertiefung der Krise bei.

In einer Situation, da sich der imperialistische Druck auf die Türkei verstärkt, unternimmt die jetzige Regierung nichts, um die Lage der werktätigen Massen zu verbessern. Sie ist vielmehr bestrebt, die Lasten der Krise auf deren Schultern abzuwälzen. Ebenso wenig trifft die Regierung irgendwelche Maßnahmen gegen die Verschlechterung der Lage der Mittelschichten. Sie schützt auch nicht die Interessen der Kleinproduzenten in der Landwirtschaft und hat sogar die Verwirklichung der Bodenreform zurückgestellt. In den von Kurden besiedelten östlichen Bezirken des Landes sind Repressalien an der Tagesordnung.

Die Regierung ergreift keine Maßnahmen gegen die faschistische Gefahr. Insbesondere unternimmt sie auch weiterhin nichts, um den Staatsapparat von Faschisten zu säubern. Die faschistischen Organisationen sind nicht verboten. Die Regierung zeigt keine Bereitschaft zur Aktionseinheit mit den demokratischen Kräften im Kampf gegen die faschistische Gefahr. Das beraubt sie der Möglichkeit, die Krise zu überwinden, und gestattet es dem Imperialismus und der mit ihm kollaborierenden türkischen Monopolbourgeoisie, den Weg zum Faschismus offenzuhalten.

Zum Unterschied von ihren Vorgängern versucht die Regierung Ecevit, die anwachsenden Klassenkonflikte mit sozialdemo-

kratischen Methoden zu dämpfen. (Erinnert sei daran, daß die CHP gegenwärtig der Sozialistischen Internationale angehört). Die Zielsetzung der jetzigen Regierung besteht darin, den Kampf der Arbeiterklasse zu zügeln, die Bewegung der Klassengewerkschaften zu unterdrücken und den Werktätigen die Ideologie der Klassenaussöhnung aufzuzwingen.

Die herrschende Klasse versucht, die Macht des Progressiven Gewerkschaftsbundes der Türkei (Devrimci Isçi Sendikaları Konfederasyonu - DISK) zu brechen, wozu sie eine anti-kommunistische Kampagne entfesselt hat. Bei ihrer Politik des Lohnstopps und der Beschneidung der Rechte der Arbeiter und der Gewerkschaften stützt sich die Regierung auf die proamerikanisch eingestellten Führer des Gewerkschaftsbundes Türk İs. Es verstärken sich die Repressalien gegen die Arbeiterklasse. Es sei nur an die Maßregelung derjenigen erinnert, die während der Maidemonstrationen die Aufhebung des Verbots der KP der Türkei gefordert haben, oder an das Gerichtsverfahren, das gegen die Herausgeber des Programms der KP der Türkei angestrengt worden ist.

Bei der Einschätzung der jetzigen Regierung geht die KP der Türkei davon aus, daß diese die Interessen der mit dem Imperialismus kollaborierenden Monopolbourgeoisie wahrnimmt. Dabei ist sich die Kommunistische Partei darüber im klaren, daß die Regierung nicht nur Unentschlossenheit an den Tag legt, sondern auch stetig nach rechts abgleitet, immer häufiger zu Repressivmaßnahmen greift. Eben deswegen warnen wir die Massen, die Mittelschichten und die nichtmonopolistische Bourgeoisie davor, sich Hoffnungen zu machen, daß die Regierung Ecevit die ernstesten Probleme der gegenwärtigen scharfen Krise zu lösen vermag.

Dennoch wirft die KP der Türkei die Ecevit-Regierung nicht in einen Topf mit den früheren reaktionär-faschistischen Regierungen. Unsere Partei unterstützt die realistischen Tendenzen in der Außenpolitik der Regierung, deren schüchterne Versuche, das Abgleiten zum Faschismus zu verhindern.

Anders gesagt, die Kommunisten unterstützen jegliche - auch die kleinsten - Schritte der Regierung in richtiger Richtung. Gleichzeitig kritisieren die Kommunisten entschieden die Unentschlossenheit der Regierung bei der Lösung sozial-ökonomischer Probleme, deren Zugeständnisse an reaktionäre und faschistische Kräfte.

Die faschistische Gefahr in der Türkei ist nicht über Nacht entstanden. Von den 56 Jahren seit der Proklamierung der Republik lebte unser Land 36 Jahre unter den Bedingungen des "Ausnahmestandes". Das türkische Parlament hat die Funktionen, die den gesetzgebenden Organen bürgerlicher Staaten zukommen, niemals ausgeübt. Die KP der Türkei ist nun schon seit 55 Jahren verboten. Mit den Paragraphen 141 und 142 sowie mit anderen faschistischen Verordnungen werden nicht nur den Kommunisten, sondern auch allen anderen Demokraten die demokratischen Rechte entzogen.

Stoppt die faschistische Gefahr

Das besondere der gegenwärtigen Etappe der Aktivierung des Faschismus ist, daß er heute bereits eine organisatorische Form erlangt hat. Als seine Stoßkraft fungiert

die Nationalistische Aktionspartei (Milliyetçi Hareket Partisi - MHP). Diese Partei war zu der Zeit entstanden, als eine reaktionär-faschistische Koalition an der Macht war, und gehörte wiederholt der Regierung an; das ermöglichte ihr, in Schlüsselpositionen des Staatsapparates vorzudringen. Ihre soziale Basis sind Lumpenproletarier, ruinierte und verzweifelte Vertreter der Mittelschichten, Kleinbürger.

Von einem Teil der mit imperialistischen Kreisen kollaborierenden Monopolbourgeoisie unterstützt, gelang es der MHP, die Wähler, welche für die ultrareaktionären Parteien gestimmt hatten, für sich zu gewinnen. Infolgedessen konnte sie ihre Vertretung im Parlament von 3 auf 16 Abgeordnete erhöhen und darf folglich eine Parlamentsfraktion bilden. Die Tatsache, daß die MHP bei den jüngsten Wahlen 1 Million Stimmen auf sich vereinen konnte, ist ein besorgniserregender Beweis für die Realität der faschistischen Gefahr.

Der beunruhigendste Ausdruck der Bewegung zum Faschismus ist, daß sich die Zahl der von der MHP und ihren bewaffneten Truppen verübten Terrorakte stark erhöht hat. Dabei handelt es sich um Terrorakte nicht nur gegen die Arbeiterklasse, sondern auch gegen jenen Teil der Bourgeoisie, der nicht am Gängelband der Reaktion geht.

Auffallend ist, daß die Zahl der Terrorakte nach der Bildung der neuen Regierung weiter gewachsen ist. So kamen von Januar bis Mitte Dezember 1978 rund 1000 Menschen als Opfer faschistischer Gewalttaten ums Leben. Diese Überfälle werden vor allem gegen Kommunisten, Sozialisten, Vertreter anderer progressiver Organisationen, Mitglieder der CHP verübt. Damit wird unter der Losung "Vernichten wir die Kommunisten!" der Bürgerkrieg provoziert.

Die türkischen Faschisten haben alle Methoden und Organisationsformen ihrer hitlerfaschistischen Vorgänger zu ihrem Rüstzeug gemacht. Ein Beispiel dafür sind die faschistischen "Kommandos" und ihre Ausschreitungen. Hinter all ihren Aktionen erkennt man die Hand der CIA der USA; des türkischen

Nationalen Nachrichtendienstes (Milli Istihbarat Teskilati - MIT), der in unserem Lande die Rolle der Gestapo spielt; der innerhalb der Streitkräfte geschaffenen geheimen "Partisanenbekämpfungsorganisation" und schließlich der MHP. Gerade mit ihren Händen richtete die reaktionär-faschistische Regierung unter Ausnutzung der Provokationen maoistischer Gruppen z.B. ein Blutbad unter den Teilnehmern der Massendemonstration am 1. Mai 1977 an.

Die Führer der MHP predigen bornierten Antisowjetismus und wütenden Antikommunismus. Kriegskult, Rassismus und Chauvinismus - das sind die Hauptpfeiler der Ideologie der türkischen Faschisten. Daneben scheuen sie keineswegs die soziale Demagogie und suchen sich als Gegner des Kapitalismus und der imperialistischen Politik Washingtons aufzuspielen. Damit möchten sie die Massen, die von der Unentschlossenheit der jetzigen Regierung enttäuscht sind, für sich gewinnen.

Zu den wichtigsten Spießgesellen des Faschismus in unserem Lande gehören die Maoisten. Faschisten und Maoisten halten untereinander Verbindungen, die bis zum direkten Zusammenwirken bei bewaffneten Aktionen gehen. Sie einen vor allem der Antisowjetismus und der Haß gegen die KP der Türkei.

Die USA-Imperialisten und die herrschenden Kreise in den NATO-Ländern sabotieren den internationalen Entspannungsprozeß, provozieren und forcieren das Wettrüsten. Mit Hilfe des NATO-Blocks wollen sie die Türkei in diese abenteuerliche Politik einbeziehen. So verstärkt Washington, indem es den Hader zwischen den Bevölkerungsgruppen Zyperns schürt, die Spannung in diesem Raum. Die Politik Washingtons und seiner Verbündeten hat zum Ziel, die herrschenden Kreise der Türkei und Griechenlands zu abenteuerlichen Schritten zu provozieren, damit Zypern aufgeteilt und in eine NATO-Basis verwandelt wird. Die Okkupation eines Teils Zyperns durch die Türkei, nach einem von der Athener Obristenjunta organisierten Putsch vollzogen, ist Bestandteil dieser Politik.

In seinem Bestreben, dem Zerfall der Südostflanke der NATO vorzubeugen, verstärkt der USA-Imperialismus den Druck gegen die Türkei und greift zu Machenschaften bei den Waffenlieferungen an die Türkei. So hat Washington als Gegenleistung für die Aufhebung des Waffenembargos verlangt, daß die USA-Militärstützpunkte in unserem Lande wieder geöffnet und die Rüstungsausgaben erhöht werden. Die USA wollen eine Annäherung der Türkei an die sozialistischen Länder verhindern.

Wichtig ist jedoch folgende Feststellung: Nicht nur die Arbeiterklasse und die breiten werktätigen Massen, sondern auch andere soziale Schichten, darunter militärische Kreise der Türkei, kommen zu der Einsicht, daß die unserem Land vom Nordatlantikkblock aufgezwungene schwere Last militärischer Verpflichtungen eine der Hauptursachen für die Wirtschaftskrise ist. Realistisch denkende bürgerliche Politiker erkennen, wie bedeutsam gegenseitig vorteilhafte Beziehungen zu den sozialistischen Ländern für die Überwindung der wirtschaftlichen Schwierigkeiten sind. Daraus erklärt sich unter anderem die Tatsache, daß Ministerpräsident Ecevit auf der letzten NATO-Ratstagung einige Erscheinungen in der Politik des USA-Imperialismus bedauerte und erklärte, die Türkei sehe keine Bedrohung durch die Sowjetunion.

Derartige Tendenzen sind unmittelbares Ergebnis der Entwicklung des Entspannungsprozesses, der Erfolge der Friedenspolitik der Sowjetunion und der anderen sozialistischen Länder. Die Öffentlichkeit des Landes konnte sich wiederholt davon überzeugen - und überzeugt sich immer wieder davon -, daß die Sowjetunion gegenüber der Türkei stets eine Friedenspolitik betrieben, daß sie unserem Volk in schweren Tagen hilfreich die Hand entgegengestreckt hat. Daran erinnern insbesondere die großen Industriekomplexe, die von der Sowjetunion in unserem Lande aufgebaut worden sind.

Die KP der Türkei ist der Ansicht, daß die Entwicklung der Beziehungen zu den sozialistischen Ländern durch die türkische Regierung den nationalen Interessen unseres Landes voll und ganz entsprechen würde. Die Kommunisten fordern daher von der türkischen Regierung die Einhaltung des türkisch-sowjetischen Politischen Dokuments, wonach die Türkei und die UdSSR auf ihrem Territorium gegen das andere Land gerichtete aggressive Maßnahmen nicht zulassen dürfen. Von Geist und Buchstaben dieses Dokuments geleitet, kämpft die KP der Türkei für die Beseitigung der USA- und der NATO- Militärstützpunkte in der Türkei, Einstellung des Wettrüstens (auch der unter dem Vorwand des Aufbaus einer "nationalen Verteidigungsindustrie" betriebenen Aufrüstung), Herstellung friedlicher, freundschaftlicher Beziehungen zu unseren Nachbarn, vor allen zu den sozialistischen Ländern, Durchführung einer Politik der Nichtpaktgebundenheit, einer aktiven antiimperialistischen, friedliebenden Außenpolitik - das sind die wichtigsten Ziele der KP der Türkei im Kampf für Frieden und nationale Unabhängigkeit.

Die KP der Türkei setzt sich für die Unabhängigkeit, die territoriale Integrität und die Souveränität Zyperns ein. Sie fordert den Abzug aller fremden Streitkräfte, darunter auch der türkischen Truppen, von Zypern, die Auflösung ausländischer Militärstützpunkte auf seinem Territorium. Die KP der Türkei strebt die friedliche Lösung des Zypernproblems im Interesse der beiden Bevölkerungsgruppen unter Kontrolle der UNO und im Rahmen eines internationalen Abkommens an. Sie fordert die Lösung des Konflikts um den Festlandsockel im Ägäischen Meer durch Anstrengungen der Türkei und Griechenlands ohne Einmischung der USA und der NATO und im Einklang mit den Interessen aller Völker dieses Raumes.

Spricht man vom Haupt-, vom Leitprinzip, das die Positionen der KP der Türkei in außerpolitischen Fragen bestimmt, so ist für uns türkische Kommunisten der Kampf für nationale

Unabhängigkeit, Demokratie und Sozialismus nicht vom Friedenskampf zu trennen. Als wichtigste und unabdingbare Voraussetzung für den Erfolg in diesem Kampf betrachtet die KP der Türkei gemeinsame Aktionen aller Abteilungen der internationalen kommunistischen und Arbeiterbewegung.

Auf dem Plenum des ZK der KP der Türkei im ersten Halbjahr 1978 wurden die wichtigsten Aufgaben der Partei in der gegenwärtigen Etappe festgelegt. Es geht vor allem um die Abwendung der faschistischen Gefahr, um den Widerstand gegen die imperialistische Politik der Unterdrückung der Türkei und die Unterbindung der Versuche, die Lasten der Wirtschaftskrise auf die Werktätigen abzuwälzen. Die Plattform unserer Partei ist ihrem Wesen nach ein Aktionsprogramm zur Demokratisierung der Gesellschaft und des Staatsapparates, zur Verteidigung der nationalen Belange wie der Belange der Werktätigen.

Natürlich läßt sich die Krise, welche die Türkei erlebt, nicht allein durch Verwirklichung der Tagesforderungen lösen. Der Urquell der Krisen in unserem Lande sind seine Abhängigkeit vom Imperialismus und die Herrschaft der Monopole im Lande. Die wichtigste Aufgabe unserer Arbeiterklasse, unseres Volkes ist daher in der gegenwärtigen Etappe, die Abhängigkeit vom Imperialismus zu beseitigen, die Macht der Monopole zu stürzen und den Großgrundbesitz zu liquidieren. Diese Ziele entsprechen den Interessen der Arbeiterklasse, deren zahlenmäßige Stärke fünf Millionen erreicht hat, entsprechen den Interessen von Dutzenden Millionen Bauern, den Interessen der städtischen Mittelschichten, den Interessen des kurdischen Volkes und aller anderen nationalen Minderheiten wie auch den Interessen des Teils der Bourgeoisie, der nicht fest mit den imperialistischen Monopolen verbunden ist.

Diese Aufgabe bestimmt nach Ansicht der KP der Türkei auch den Inhalt des revolutionären Prozesses in der kommenden Periode. Durch die Vereinigung der Volkskräfte unter der Hegemonie der Arbeiterklasse, gestützt auf das Bündnis der Arbeiter und Bauern, wird die Macht der mit dem Imperialismus

kollaborierenden türkischen Monopolbourgeoisie gestürzt und die antiimperialistische, antimonopolistische demokratische Revolution verwirklicht werden. Anstelle des alten Staatsapparates wird ein progressiver, demokratischer Staat geschaffen werden.

Doch der Grundwiderspruch der Gesellschaft, der Widerspruch zwischen Arbeit und Kapital, wird in dieser Phase der Revolution noch nicht überwunden. Die zweite Phase der Revolution als eines einheitlichen Prozesses wird die sozialistische Revolution sein, welche das Zukunfts-, das Fernziel unserer Partei ist. Nur auf den Wegen des Sozialismus, über die Diktatur des Proletariats kann man endgültig aus der tiefen Krise herauskommen und die wirtschaftliche Zerrüttung überwinden. Nur im Sozialismus können die schwierigen sozialen Probleme der türkischen Gesellschaft gelöst werden. In dieser Phase wird auch die nationale Frage prinzipiell, auf Leninschem Wege gelöst werden.

Ebendeshalb verknüpft die KP der Türkei ihren Kampf für die Tagesforderungen der Werktätigen organisch mit dem langwierigen Kampf für die demokratische Revolution und den Sozialismus.

Vom Augenblick ihrer Bildung an und in allen Etappen des revolutionären Prozesses ist die KP der Türkei für den Zusammenschluß aller antimonopolistischen Kräfte in einer nationalen Einheitsfront des Kampfes gegen den gemeinsamen Hauptfeind - den Imperialismus - eingetreten. Heute erklärt die KP im Bewußtsein ihrer historischen Verantwortung unzweideutig ihre Bereitschaft zur Aktionseinheit und zur Schaffung einer Einheitsfront der nationaldemokratischen Kräfte, einschließlich des linken Flügels der CHP.

Die Abhängigkeit vom Imperialismus, der fortschreitende Monopolisierungsprozeß, die ökonomischen, sozialen und politischen Krisen verschlechterten nicht nur die Lage der Arbeiterklasse. Rascher vollzog sich die Ruinierung der Kleinproduzenten, der Bauernschaft, die soziale Differen-

zierung im Dorf. Die Differenzierung der Bourgeoisie verstärkte sich. Die Interessen der nichtmonopolistischen Bourgeoisie wurden beeinträchtigt. Dadurch entstand die Grundlage für breite Bündnisse der Arbeiterklasse mit den anderen Klassen und sozialen Gruppen, für Bündnisse, die sich gegen die mit dem Imperialismus kollaborierende türkische Monopolbourgeoisie richten.

Im Verlauf der Klassenkämpfe werden sich immer breitere Massen der wahren Natur des USA-Imperialismus bewußt. Die antiimperialistischen Aktionen verstärken sich. Angesichts der Aktivierung der faschistischen Gruppierungen werden von der Notwendigkeit der Einheitsfront auch solche politischen Kreise überzeugt, die das noch vor kurzem nicht eingesehen haben. Immer offensichtlicher wird die Haltlosigkeit des Antisowjetismus und Antikommunismus. Dabei waren sie es, die die ideologischen Hauptschwierigkeiten für die Bildung einer Einheitsfront schufen.

Die genannten Umstände bewirkten, daß sich die Lösung von der nationaldemokratischen Fron, daß sich der Gedanke von der Einheit aller antiimperialistischen, antimonopolistischen, antifaschistischen Kräfte 1977 nicht nur in der ganzen Arbeiterbewegung, in den Gewerkschaften verbreitete, sondern auch breiten Widerhall in einer Reihe demokratischer Massenorganisationen auf Landesebene fand. In einigen Städten entstanden z.B. Komitees für einheitliche Aktionen, denen Vertreter verschiedener politischer Parteien und Gruppierungen angehören. Dank ihren Anstrengungen konnten antifaschistische und antiimperialistische Meetings und Versammlungen veranstaltet werden. Nie zuvor sind Fragen der nationalen Einheitsfront Gegenstand einer so breiten, alle Parteien und alle Presseorgane erfassenden Diskussion gewesen. Der entscheidende Faktor dieses Prozesses ist der wachsende politische Einfluß der KP der Türkei, deren konsequente Bündnispolitik. Man muß jedoch zugeben, daß das Problem der Bildung einer nationaldemokratischen Fron noch nicht gelöst ist. Hiervon ausgehend, heißt es in dem am 9. Juni 1978 veröffentlichten

Aufruf des ZK der KP der Türkei an alle nationaldemokratischen Kräfte, an Parteien, Organisationen und Persönlichkeiten, an die patriotisch gesinnten Wissenschaftler, Kunstschaaffenden, Schriftsteller, Abgeordneten und Offiziere: "Die KP der Türkei schlägt die Einberufung eines Forums vor, um eine Plattform für die Vereinigung der nationaldemokratischen Kräfte auszuarbeiten und die mit der Bildung einer Einheitsfront verbundenen organisatorischen Fragen zu erörtern."

Die Bildung einer nationaldemokratischen Front ist eine Aufgabe, die konsequenten Kampf für die Lösung einer Reihe miteinander verbundener Fragen erfordert. Ein überaus wichtiger Prozeß ist die Herstellung der Einheit der Arbeiterklasse. Die Arbeiterklasse unseres Landes ist auf gewerkschaftlicher wie auf politischer Ebene gespalten. Zwar hat sie sich in der letzten Zeit immer mehr vom Einfluß der reaktionären bürgerlichen Ideologie befreit, doch ist unter den Werktätigen der Einfluß des bürgerlichen Reformismus immer noch stark. In der Arbeiterbewegung machen sich nach wie vor opportunistische und revisionistische Strömungen rechter wie "linker" Prägung bemerkbar. In der Türkei gibt es mehrere legale sozialistische Parteien, während die sozialdemokratische Tendenz einen Flügel der reformistischen bürgerlichen CHP bildet.

Ein wichtiger Faktor für die Entwicklung der politischen Einheit der Arbeiterklasse ist die Herstellung der Einheit der Linkskräfte. Die KP der Türkei sucht alle Möglichkeiten für den Dialog und die Aktionseinheit mit den Sozialisten und den Sozialdemokraten zu nutzen. Doch Erfolg hatten wir nur bei der Koordinierung der Aktionen mit den einfachen Mitgliedern dieser Parteien zu verzeichnen, deren Führer - voller Vorurteile - nach wie vor alle unsere Vorschläge zur Vereinigung der Anstrengungen im Kampf gegen den Imperialismus und gegen die Gefahr des Faschismus ablehnen.

Seit Verhängung des Kriegrechts -
eine alltägliche Szene

Der Eckpfeiler der nationaldemokratischen Front ist das Bündnis der Arbeiter und Bauern. Die KP der Türkei berücksichtigt die Differenzierung der Bauernschaft. Sie verteidigt die Interessen der Klein- und Mittelbauern (und im jetzigen Stadium auch eines gewissen Teils der Dorfbourgeoisie) beideren Zusammenstößen mit den Gutsbesitzern, den kapitalistischen Großfarmern und den Agrarmonopolen. Die Politik der KP der Türkei besteht darin, die breiten bäuerlichen Massen vom Einfluß der Bourgeoisie zu befreien und sie auf die Seite der Arbeiterklasse zu ziehen.

Die KP der Türkei unternimmt große Anstrengungen um das kurdische Volk, das gegen nationale Unterdrückung, gegen Zwangsassimilation und gegen jedwede chauvinistische Unterjochung kämpft, in die nationaldemokratische Front einzubeziehen.

Das kurdische Volk kann nur dann die Gleichberechtigung erlangen, wenn es sich mit der Arbeiterklasse der Türkei vereint; diese kämpft unter der Führung der KP der Türkei, welche das Leninsche Prinzip der Gleichberechtigung und der Selbstbestimmung der Nationen in ihr Programm aufgenommen hat. Andererseits sind gemeinsame Aktionen der Millionen kurdischer Werktätiger mit den türkischen Werktätigen eine unerläßliche Bedingung für den Erfolg im gemeinsamen Kampf gegen Imperialismus, Faschismus und Monopole.

Lebenswichtig ist es, für die nationaldemokratische Front die Mittelschichten zu gewinnen, die von den Monopolen unterdrückt und ausgebeutet werden. In Wahrnehmung der Interessen dieser Schichten strebt die KP der Türkei an, den Einfluß der reaktionären politischen Kräfte, einschließlich der Faschisten, auf die kleinen Händler und Handwerker zu neutralisieren. Unter den Lehrern, Architekten, Ingenieuren, Technikern und Ärzten, unter der Intelligenz insgesamt und in deren Berufsorganisationen gewinnen die demokratischen, progressiven Tendenzen stündig an Kraft. Immer stärker wird das Bestreben dieser sozialen Gruppen, an der nationaldemokratischen Front teilzunehmen. Eine immer größere Rolle spielt der Kampf der Jugend, der Frauen und der Friedensfreunde.

Die Frauen: Schluß mit der Ermordung unserer Kinder durch die Faschisten !

Die KP der Türkei sucht in die nationaldemokratische Front auch die nationale Bourgeoisie einzubeziehen, d.h. jenen Teil der nichtmonopolistischen Bourgeoisie, der mit dem Imperialismus nicht fest liiert ist.

Um all diese Kräfte und Schichten sowie deren politische Organisationen zu einer Einheitsfront zu vereinigen, muß man einige wichtige politische und ideologische Hindernisse aus dem Weg räumen. In diesem Zusammenhang sei vor allen die Kampagne der Monopolbourgeoisie zur Diskreditierung der KP der Türkei und der Einheitsfrontpolitik genannt, eine Kampagne, bei der jedes Mittel recht ist. Da die Bourgeoisie die Bildung einer Einheitsfront zu verhindern sucht, weigert sie sich entschieden, die KP der Türkei zu legalisieren. Unter diesen Umständen ist der Kampf für die Aufhebung des Verbots der KP der Türkei mit dem Kampf für die nationaldemokratische Front verbunden.

In ihrem Streben nach Bildung einer Einheitsfront beabsichtigt die KP der Türkei keineswegs, anderen ihre Politik aufzuzwingen. Die KP der Türkei ist, wie sie wiederholt betont hat, für die organisatorische Gleichheit, für die Unabhängigkeit und den brüderlichen Kampfband aller Parteien und Kräfte, die an der Front teilnehmen werden. Aber das bedeutet nicht, daß die KP der Türkei auf das Prinzip der Hegemonie der Arbeiterklasse verzichtet. Im Gegenteil, eine demokratische Front kann nur unter der Hegemonie der Arbeiterklasse Wirklichkeit werden.

Der Erfolg der Einheitsfrontpolitik der KP der Türkei hängt wesentlich von der weiteren Festigung ihrer eigenen Reihen ab. In den letzten Jahren hat die KP der Türkei zu diesem Zweck eine Reihe wichtiger Schritte unternommen. Geheilt sind die vom bürgerlichen Terror geschlagenen Wunden, beseitigt sind die Folgen der opportunistischen Einflüsse. Die KP der Türkei hat die Isolierung innerhalb des Landes überwunden, und ihre Kampftätigkeit wird den breiten Massen der Weltöffentlichkeit zunehmend bekannt; ihre Verbindungen

zu der kommunistischen Weltbewegung dehnen sich aus und er-
starken. Jetzt erfüllt sie mit größerer Effektivität ihre
internationale Pflicht.

Die Erfahrungen der KP der Türkei beweisen ganz deutlich,
daß eine Partei, die dem Marxismus-Leninismus treu ist
und fest auf den Positionen des proletarischen Internatio-
nalismus steht, die konsequent gegen den Antisowjetismus
und jegliche Erscheinungsformen des Opportunismus kämpft,
die mit den kämpfenden Volksmassen verbunden ist, alle
sich ergebenden Schwierigkeiten meistern kann. Von dieser
Erkenntnis geleitet, hat die KP der Türkei ihre organisa-
torische, ideologische und politische Einheit auf eine
neue, höhere Stufe gehoben. Ihre Leninsche Politik zieht
von Tag zu Tag breitere Massen an.

Die KP der Türkei gehört zu den ältesten Parteien des Lan-
des. Sie entstand unter direkter Einwirkung der Großen
Sozialistischen Oktoberrevolution und erhielt ihre Feuer-
taufe in den flammenden Jahren des nationalen Befreiungs-
krieges. Gleichzeitig ist die KP der Türkei die jüngste
Partei im Lande: Das Durchschnittsalter der Kommunisten
liegt unter 30 Jahren. Die jungen Genossen werden in den
Reihen der Partei um die Erfahrungen der Parteiveteranen
bereichert. Ihre Begeisterung, ihre Opferbereitschaftbe-
reitschaft und Initiative machen die Partei noch stärker.
Von großer Bedeutung ist die soziale Zusammensetzung der
Partei. Die Mitglieder der KP der Türkei stammen zu 60
Prozent aus der Arbeiterklasse. Die KP der Türkei läßt
sich unwandelbar von der Losung leiten: "Die Fabriken und
Werke müssen zu Bastionen der Partei werden." Eine lebens-
wichtige Aufgabe ist die Erziehung der neuen Parteimit-
glieder in den Flammen des Klassenkampfes, ihre Aus-
rüstung mit der Wissenschaft des Marxismus-Leninismus.

Ein höchst wichtiges Ereignis im Leben der KP der Türkei
war ihre Pressekonferenz, die 1977 unter breiter Vertre-
tung der örtlichen Parteiorganisationen abgehalten wurde.